

odsev odsega

sejelo in slavi 105.110
tretjem občinskem
oznaku Občine Trzin

Florjanov sejem
je dobil korenine

ponde k osnutku
življenega načrta
za športno
režijsko sono

Franči Mušič -
Tomažič ne strelja
v prazno

**POSLOVALNICA
LJUBLJANA**

Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/ 433 62 05
E-pošta:
info@golfturist.si

**POSLOVALNICA
DOMŽALE**

Liubljanska 80,
1230 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturist.si

TURIZEM IN RENT AGENCIJA

Trdinova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

Vaš svetovalec za potovanja po naročilu: • letalske vozovnice • hotelske rezervacije • izposoja avtomobilov
• počitnice potovanja in izleti • sejni in strokovna potovanja • jezikovni tečaj v tujini • zavarovanja za potovanja

Slavnostni govornik Valentin Kolenc v ozadju povezovalca kulturnega programa Tanja Bivic in Osmir Ružnič - Ružko

godalni kvintel Glasbene šole Domžale

Lelošnji občinski nagrajenci: Jože Kajlež, predsednik PGD Trzin, Tudi Schoss, Ana Oblak, Ivan Gradšek, Uroš Zajc, Janez Lenarčič, Borut Kump, sedijo: Jakob Ložar, Marija Perne in Franci Mušič

Utrinki s slavnostne akademije ob občinskem prazniku Trz

mešani pevski zbor Žerjavci

publika je pozorno sledila programu

**POBUKE
prazničnega
maja v Trzinu**

**Florjanova
nedelja**

**Florjanov
sejem**

**dan odprtih
vrat OS Trzin**

ŠOLSKA OBČINA

TAZIN SREZ KAMNIK

ZUPANOV KOTICEK

V teh dneh smo že tretjič praznovali občinski, prej krajevni, praznik. Zapel je naš upokojenski pevski zbor, podelili smo priznanja in nagrade in zaigrali so nam violončelisti iz Domžal. Kot župan sem bil kajpak vesel, ker je bila dvorana polna, in ker smo se številni obiskovalci slavnostne seje občinskega sveta, skupaj z dobitniki priznanj in nagrad, po zaključku programa še precej časa zadržali in dvorani. To sem, hočeš nočeš, razumel kot dobro znamenje; kot dokaz, da nismo sprti med seboj in da je bila večina mnenja, da so priznanja in nagrade dobili posamezniki in društva, ki si jih res zaslužijo.

Svetla plat:

ln ker je praznični čas vedno primerna priložnost za razmislek o že doseženem in o nalogah, ki nas še čakajo, razmišljam o tem tudi sam. Kot sem že večkrat poudaril, je za mlado trzinsko občino navdve pomembno, da pravzaprav ni zaznati kakršnihkoli hujših sporov in zapletov v delovanju občine, do katerih bi prihajalo iz političnih razlogov; še posebej ne v občinskem svetu. Nekoliko je to čutiti samo v delovanju, recimo ji tako, "zunanje opozicije", ki se ji na prvih volitvah ni uspelo prebiti v občinski svet. Toda dejstvo, da v občinskem svetu in okrog njega ni političantskih prepиров, ki hromijo občinske organe v številnih občinah po Sloveniji, je pripomoglo, da smo brez večjih težav zelo hitro opravili večino dela, potrebnega za konstituiranje občine (mislim na temeljne akte občine), in da smo, kot kažejo primerjave ter ocene pristojnih služb, to opravili dovolj kakovostno. Sprejeli smo tudi že vrsto aktov, s katerimi smo uredili številne druge zadeve iz pristojnosti občine in z ustrezno podporo spodbudili razmah društvene dejavnosti v Trzinu. Nalozb, ki smo jih že zaključili ali še poteka, tokrat ne bom našteval.

Temnejša plat:

Vse pa kajpak tudi v Trzinu ne gre kot po maslu. Težave nastajajo zlasti ob trčenju skupnih oziroma javnih interesov in načrtov z zasebnimi interesi ali včasih celo predsodki in fiksnimi idejami. Mislim predvsem na posamična ali skupinska nasprotovanja nekaterim načrtom, ki pa nikakor niso večinska. S tem seveda ne mislim na pripombe ali predloge, kako morda nekoliko drugače kaj izpeljati, kar predlagajo kritično misleči dobronamerni sogovorniki. Mislim bolj na tiste "kritike", ki so a priori proti predvsem zato, ker se bojijo, da bo uresničevanje tega ali onega načrta morda pokvarilo njihov razgled, zmotilo njihov mir ali kaj podobnega.

Strategija trajnostnega razvoja:

Ko smo pripravljali in sprejemali Strategijo razvoja Občine Trzin, smo želje, načrte in cilje vrednotili v prvi vrsti z vidika načel trajnostnega razvoja. Menili smo, in sam še vedno verjamem, da se Trzin mora še naprej razvijati in si prizadevati za to, da ostane med najrazvitejšimi (in najbogatejšimi) občinami v Sloveniji. Zato občina mora zagotavljati pogoje za nadaljnji gospodarski razvoj (seveda ne, kot si morda kdo predstavlja, mimo predpisov) in razvijati infrastrukturo, potrebno za porast skupnega standarda, na vseh področjih. Po drugi strani pa mora ohranjati kakovost življenja v Trzinu in še razvijati možnosti za doseganje te kakovosti. To pomeni seveda tudi v največji možni

meri ohranjanje narave in kakovosti okolja, vendar pa kakovost življenja danes ne pomeni več samo polne, miru ter spanja popoldne. Pomeni tudi razvite možnosti za različne rekreacije, za zadovoljevanje kuhinjskih in tudi potrošniških potreb, prave mere kajpada. Trzin je nesporno zelo redkih občin, ki resno razmišlja o črtuje tudi to, da bo poskrbela za parkirišča, ki bodo zgrajena na površinah, pa bodo na voljo stanovanjem in zaposlenim v trzinskih podjetjih morajo lastniki hiš ali poslovnih zgradb Seveda želimo to narediti tako, da narava in zeleni izgled kraja čim manj prizadeta. In vendar je namen po načrtih delžen številnih očičkov, zakaj sploh lotevamo, po drugi strani pa očičkov, zakaj tega še nismo naredili je samo en primer. Toda ne gledajmo še kak podoben primer, opažam, da na vendarle pritrjuje tem načrtom. jih lotevamo previdno in z veliko zadržanostjo, kot sem rekel, da bi zagotovili inost z načeli trajnostnega razvoja. Trzina spremenili niti v brezdušno naselje niti v ravno tako brezdušno in trizsko četr, a da tudi ne bi zaspali ostali za razvojem. Ne pozabimo, da občine tekmujejo med seboj, in da mnogi zavidajo, da živimo v občini, kakršni živimo.

Župan Ton

POSKRBE TI JE TREBA ŠE ZA OKOLICO

Na območju bodočega centra Trzina T3 je že zrasla zanimiva zgradba, ki ji zdaj še največkrat rečejo občinska, čeprav to v celoti ne drži. V kratkem naj bi postopje predali bodočim lastnikom, prav pa bi bilo, da bi tudi čim prej uredili

okolico zgrajene zlasti, da bi poskrbeli za novo vamejšo pešniško in avtomobilsko dostopnost. To so sicer nekateri govorili, kar se prepričamo na mestu sam. Če se je za to, čež še zele prebiti.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM GLEDE VSEH ODPRTIH VPRAŠANJ BOMO SKUŠALI V KAR NAJVEČJI MERI UPOŠTEVATI PREDLOGE OBČANOV

V zadnjem času Občina pa tudi uredništvo Odseva prejmeta precej peticij, pripomb in protestov občanov. Največ se jih nanaša na povezalno cesto med industrijsko cono in ostalim delom Trzina ter na ureditev športno-rekreacijskega območja Trzina. Zato smo župana najprej vprašali, kako na Občini gledajo na peticije v zvezi s povezalno cesto med Mlakami in IOC Trzin. Na vsak način se bomo poskušali z ljudmi, ki so podpisali peticijo, pogovoriti, takoj pa moram reči, da gre spet za eno tistih zgodb, ko se ljudje z zamudo odzovejo na spremembe v okolju. Problematika tega območja je bila namreč že dvakrat v javni razpravi. Najprej še v času domažalske občine, ko smo za to območje sprejemali zazidalni načrt. Takrat je sicer bilo nekaj posamičnih nasprotovanj, vendar ne toliko, da bi to kaj bistveno vplivalo na sprejem načrta. Takrat sem bil član občinskega sveta Domažale in sem prisluhnil tem nasprotovanjem in ob glasovanju celo glasoval proti, vendar nasprotovanje ni bilo tako močno, da bi vplivalo na odločitev. Drugič pa smo o tem govorili, ko je naša Občina sprejemala spremembe zazidalnega načrta za T12. Takrat sploh ni bilo nobenega odziva s terena. Enomesečna javna razgrnitev in javna obravnava sta sicer takrat tudi bili, vendar odzivov ni bilo. Mogoče tudi zato, ker smo s spremembami sprejemali odločive, ki so nekako v skladu s pomisleki, ki jih zdaj navajajo. Sprejeli smo namreč zoženje ceste in ureditev rondoja, kar bo prav gotovo bistveno zmanjšalo možne hitrosti na tisti cesti, hkrati pa bo onemogočilo daljšim tovornjakom, da bi si tam iskali bližnjico in sploh vozili po njej.

Po drugi strani pa je treba upoštevati, da je zazidalni načrt za tisto območje po vsem tem že sprejet in da so z njim na tistih zemljiških predvideni tudi različni objekti, med drugim večji objekti družbenega značaja. Lastniki in prebivalci tistih objektov morajo do njih imeti dostop, nekakšno normalno ulico. To je njihova pravica in tudi nujnost. Zato zdaj enostavno ni mogoče reči, kljub temu da je z zazidalnim načrtom tako predvideno, mi ne bomo gradili.

Treba je tudi reči, da se bo po tem, ko bo odprta avtocesta od Želodnika do Ljubljane, tranzitni promet prav gotovo le preusmeril s sedanje ceste od Trzina proti Ljubljani na avtocesto. Promet na našem območju bo s tem vsekakor razbremenjen in bo stekel hitreje, res pa je, da se konicam ob posameznih delih dneva le ne bomo mogli povsem izogniti. Ker bo na Kidričevi in povezalni cesti vseeno precej upočasnjen promet zaradi ležečih policajev in drugih ovir, rondoja ter tudi semaforja v coni, verjetno vozniki le ne bodo imeli takšnega interesa za vožnjo po povezalni cesti.

Res pa je tudi, da gre kar precej ljudi, ki stanujejo v Mlakah, vsak dan na delo v cono. Tem ljudem bo povezalna cesta vsekakor skrajšala pot in če zdaj vse te elemente seštejemo, se mi zdi, da se nam te ceste vseeno ni treba toliko bati, kot se je bojijo zdaj. Gledajo pač na sedanje stanje v prometu na našem območju. Zazidalni načrt je po drugi strani dejstvo in stvari bo treba urediti tako, da bo čim manj prizadetih.

Treba pa je tudi reči, da ugotovitev, da štiripasovnica ne potrebuje servisne ceste, ne drži. Res je sicer, da v Sloveniji so ceste, ki nimajo servisnih cest, to da naša štiripasovnica ne potrebuje servisne ceste, pa je izmišljenost. Načeloma bi vse hitre ceste morale imeti servisno cesto. Pri nas je res problem, da je precej ljudi iz Trzina, ki imajo v gozdu nad cono svoje kmetijske parcele in zdaj tja, razen če kršijo prometne predpise, s traktorji enostavno ne morejo.

Kako pa na Občini gledate na peticije prebivalcev Mlak glede ureditve športno-rekreacijske cone?

Res smo dobili peticijo občanov o tem vprašanju, vendar ni napisana tako, da bi bila proti, ampak postavlja neke zahteve. Moram reči, da bomo upoštevali vsa stališča in upravičene zahteve, kolikor jih bo pač mo-

goče. Zahtevajo na primer oddaljit, v ŠRC-e od naselja. Objekte bomo gotovo oddaljili, kolikor bo mogoče, pa je predviden varnostni nasip, ki ga bomo skušali maksimalno zvišati, prav tako pa bomo skušali kar najbolj gostoto tamponskega območja med ŠRC-om in naseljem. Moram pa reči, da se prav daleč ne bomo mogli umikati, ostati morajo občinski zemlji.

Po drugi strani pa enostavno ni mogoče sprejeti vsega, kar ljudje govorijo in zahtevajo. Zdi se, da ljudje včasih govorijo na sebično ali pa tudi kratkovidno. Reči moram, da bi bilo povsem zgrešeno, če bi naredili kakšnega pažčka, ki bi se tam oddaljal večernih urah, ali zato, da se tam ne bi zbirali narkomani, ne bi uredili športnega območja, ki bi tako tudi odrekli možnost za rekreacijo in športno delovanje kar velikemu številu mladih. Tisti z iglami si bodo našli kakšen prostor, pa če uredimo športni park ali ne; če pa zaradi tega ne bi naredili rišče, ki bi nudila zdravo delovanje mladim, bi bilo to tudi enostavno. Mladim bi bilo mogoče dvostotni mladim in bi jih bilo prav s tem odvrnila od igel, pa bi bila kratkovidno.

Reči, da bo to nekemu kačilo popolnoma spaneč, je sebično. To se bo mogoče zgodilo enkrat, dvakrat na leto, amaran-

bodo naši otroci, naša mladina. Naj pogledajo statistiko o tem, kakšni so zdaj naši otroci. Veliko jih je predebelih, fizično nesposobnih. Zdaj ni fizičnih del, kakršna so bila včasih. Ti otroci potrebujejo igrišča in eno igrišče za naselje, kakršno je Trzin, ne zadošča. Naš občinski svet je, da bi uredili igrišče, ki bi služilo celotni občini. To igrišče ne bo takšno, da bi bilo v njem organizirala ne vem kakšna vanja, da bi nanja prihajali ljudje množicah od drugod. Seveda pa se bodo tja ljudje, na primer iz starega dela, pripeljali tudi z avtomobili, da se bodo na primer pozimi, če bo tam snega, na primer se bodo pripeljali enostavno, da se ne bodo prehladili. Vendar tega bo toliko.

Nekaj pripomb je glede prometne menjenosti Mlakarjeve ulice. Prav tako je treba promet proti športno-rekre-

umeriti preko Kidričeve ceste. pa je, da je Mlakarjeva cesta zbirna, da je široka 7 m. Kidričeva pa je ozija in ima drugo funkcijo. Kar pomena pristopa, mimo bajerja, je vedeli, da so ravno tisti delavci, ki so zavarovali kot mokrišča, mi bi raje območje premaknili bolj proti Trzinu, vendar naravno tisto območje varujejo in tam ne bodo pustili delati. Če bi hoteli spreminjati, bi morali najprej narediti dolgoročni načrt, kar bi nam trajalo dve leti. Potem bi morali narediti letni načrt, kar bi spet trajalo nekaj časa. Potrebni pa bi bili še drugi, tako da bi nam vse skupaj trajalo pet ali šest let. Tudi moramo predvsem o tem, kaj bi naredili, da bi bilo prometa čim več. Kor pa pri tem ne moremo pristati na to, da bi kar zaprli enkrat pa moram reči, da si na

Občini zelo prizadevamo, da bi v Trzinu dobili tak koncept razvoja, ki bi bil trajnejši in bi upošteval vse naravovarstvene in druge omejitve. Ustavljanje razvoja pa ni smiselno. Samo ljudje, ki ne vem iz kakšnega razloga ne vidijo nobene perspektive, lahko razmišljajo o tem, da bi morali v Trzinu ustaviti razvoj, ker so zdaj oni tu in hočejo mir. Ustavitvi razvoj se enostavno ne da in tudi ni smiselno. Če bi tako razmišljali, bi razvoj izgubil svojo privlačnost.

Kako pa trenutno poteka uvajanje kableske televizije v Trzin?

V ponedeljek, 28. t.m., bomo imeli sestanek s Telemahom, na katerem bomo naredili zadnjo redakcijo nove pogodbe z njimi (redakcija časopisa smo zaključili pred omenjenim sestankom, tako da bomo o rezultatih sestanka poročali šele v junijski številki. Op. ur.)

Med Telemahom in Telemahom so že doslej dogovor, v teku so že tudi postopki za

tiste dele naselja, ki ne bodo pokriti z omrežjem Telekoma, na terenu pa že razkopavajo na večjih delih novega pa tudi starega Trzina. Dali smo še dodatna soglasja za napeljavno omrežje preko občinskih parcel. Če se ne bo zgodilo kaj posebnega, mora kabelska televizija v kratkem priti v Trzin. Menim, da je ponekod mogoče začeti s priklopljanji na kabelsko omrežje že v najkrajšem času. Mislim, da bi v Mlakah že priključke lahko začeli dobivati v enem mesecu.

Je že znana cena priključkov?

Cena je zdaj takšna kot tista prvotna, o kateri smo se dogovarjali – tam nekje okrog 600 mark – bom pač uporabil to valuto, saj smo z njo vse čas operirali. Za individualne lastnike bo mogoče kakšno marko več, za tiste v blokih pa bo cena za tretjino nižja.

Miro Štebe

PROMETNA POVEZAVA IOC – MLAKE – KAKŠNA (II.)

V junjski številki Odseva objavljene sestavek s naslovom, natanko kakor ga napisal spodaj. Sestavek ni približno tistojakot anonimka, ampak odraz razmišljanja avtorja, ki je avtor ob Kidričevi cesti dela ulice, ki križišča z Mlakarjevo od avtopravnice (in avtor avtor iz neposredne tega dela ulice). Podpisalo 71 lastnikov, ki so podpisali v neposredni bližini ulice, da

se neko skriva za anonimno množico, nikakor ne drži. Če je urednik vprašal znanca s Kidričeve ulice (zanima me, če živi na omenjenem delu), ali je s podpisom zajet tudi on oz. če se strinja s tem, je irrelevantno. V takih primerih nikoli niso vsi za ali proti, kar je povsem normalno. Gre za tako imenovano kritično maso ali relativno večino.

S podpisi, ki so bili dostavljene v uredništvo, se vidi, kdo je za. Če mislite, da je smiselno, potem lahko poleg mojega imena objavite vseh 71 podpisov, da ne bo izpadlo, da trdim nekaj, za kar nimam argumentov.

Mislím, da je bil sestavek napisan argumentirano in nima take vsebine, da bi se je sramoval in ga zato poslal kot anonimko. Anonimen način komuniciranja mi je kot človeku tuj in ga nisem nikoli uporabljal. Dopis je bil v uredništvo očitno poslan prežgodaj, medtem ko so se dopisi še zbirali.

Cilj tega sestavka je bil opozoriti na problem, ki je velik, kar je z objavo le tega doseženo.

V drugi fazi pa mislimo, da bi bilo dobro, da se srečajo predstavniki podpisnikov s predstavniki občine in še enkrat poskušamo najti rešitev, ki ne bi bila

tako boleča za prebivalce tega dela Kidričeve ulice. Kar pa se tiče drugega t.i. anonimnega dopisa, moram povedati, da nima nikakršne povezave z zgoraj omenjeno problematiko, niti mi ni znano, kdo ga je napisal.

Vojko Vah

P.S.: Kolikor mi je poznano, je tudi Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Trzin izdal negativno mnenje glede povezovalne ceste IOC – Mlake.

PRIPOMBE K OSNUTKU UREDITVENEGA NAČRTA OBMOČJA SRC V TRZINU – MLAKAH

Pri krajinu Mlak po razmišljati ureditvenega območja SRC Trzina nam je bil predložen načrt kulturnega dediščine 17. 4. 2001. Mnenja in predloge:

1. Vedemo, da Trzin določeni rekreacijski, ki je bil predložen zgoraj zasnovi

nastajajočega novega Trzina, in sicer na širšem območju gostišča Trzina.

- ▶ Naselje zgorajnjega dela Mlak je bilo po prvotnem zazidalnem načrtu predvideno kot mirna bivalna okolica ob gozdčiku in potoku – »oaza miru«. Tako bivalno okolje želimo tudi v večjem delu zadržati.
- ▶ Zato zahtevamo, da investitor in projektant celotni športni kompleks odmakneta najmanj

50 m proč od potoka v smeri proti zahodu in jugozahodu. Med potokom in športnimi objekti se pusti obstoječa gozdna površina, s katero se vsaj navidezno ohranja prvotno okolje. Del travnika ob potoku se pogozdi. Hkrati se premakne tudi že z osnutkom predviden protihrupni nasip. Enako velja za prestavitve parkirišča in športne objekta s fitness centrom.

- ▶ Premaknitev športne ploščadi in objektov s tehnične strani ne predstavlja dodatnih gradbenih finančnih stroškov, saj je kvaliteta terena ob potoku zaradi pitko ležeče talne vode celo manj ugodna. Pred regulacijo potoka je bilo ob njem precej obšerno močvirje, kot je razvidno iz stare karte 1:5000.
- ▶ Nogometno igrišče naj bo urejena travnata površina

brez atletske steze. Atletska steza zahteva redno vzdrževanje in drag drenažni sistem Tisti, ki želijo in porebujejo atletske steze, jo že imajo urejeno pri trzinški šoli, zahtevnejši atleti pa v Domžalah. Pozdravljamo doseganje napore trzinške občine, da je lepo uredila trim stezo s spremljajočimi gibalnimi napravami.

- ▶ Močno podpiramo mnenja več razpravljavcev ob razgrnitvi načrta ŠRC-e o nepriemnosti glavnega pristopa v športni park po Miakarjevih ulici. Potrebno je poiskati nove variante pristopa v ŠRC s strani gostišča Trzinška ter preko obstoječega mostu na koncu Ulice Rašiške čete.

Obstoječe dostopne poti (t.j. načrtovana Miakarjeva ulica in zaradi človeške narave tudi Prešernova ulica in Ulica Pod gozdom) ne prenesejo niti obstoječega mirujočega prometa niti PLDP (povprečni letni dnevni promet). Če naj Miakarjeva ulica služi kot dostopna, bi jo morali razširiti za pločnik, kolesarsko stezo in parkirišče. Ker to ni možno in v primeru, da ni možno urediti motorizirane pristopa z južne strani, je potreben fitness center s spremljajočim parkiriščem preselili na ustrezno lokacijo v IOČ Trzin, kjer je že vsa potrebna infrastruktura. Tam bo tak objekt bolj rentabilen in dostopen tudi občanom Domžal, Črnuč in Ljubijane.

- ▶ Strinjamo se s predlogom razsvetljave sprhajalnih poti in dovoznih poti – parkovna in cestna razsvetljava. Odločno pa smo proti reflektorski razsvetljavi športnih površin, ker bi to posledično povzročalo hrup tudi v poznih večernih urah.
- ▶ Prav tako nasprotujemo, da bi načrtovani bife kasneje prerasel v gostišče večjih dimenzij.
- ▶ Pri razgrnitvi niso bili podani niti finančna konstrukcija investicije niti stroški vzdrževanja objektov.
- ▶ Izgradnja ŠRC naj bo postopna, v fazah, najprej objekti, ki ne zahtevajo radikalnih ukrepov. Po zaključku posamezne faze bi morali presoditi

li o doseženih učinkih v določenem stanju, mnenje o nov leti se odločiti o fazi.

Podpisani Krajanji zahtevajo se izdelal nov predlog in nega načrta ŠRC, ki bo vseboval predloge iz javne občine in predloženega dopisa, ki bo v krajanom ponovno javno obravnavo. V želji, da bomo v prihodnjem govoru naši primerno

Vas lepo pozdravljamo krajanji Mlak

P.S.ur.: Sledijo podpisi podpisnikov

SPORTNO-REKREACIJSKA CONA V TRZINU

Spoštovani gospod Miro Štebe, urednik Odseva

Zel bi prispevali nekaj besed k razpravi o izgradnji ŠRC-e v Trzinu na območju Mlak.

Kot ste ugotovili v vašem prispevku v aprilski številki Odseva, je razpoloženje Trzinčev od izgradnje ŠRC-e kot je trenutno zamišljena, precej odklonilno. Tako stališče se je pokazalo na javni obravnavi, razvidno je tudi iz knjige pripomb. Želje bi opozorili, da so krajanji Mlak konec aprila naslovili na Občino tudi dopis, podkrepljen z okrog 130 (!) podpisov, ki povzema glavne pomisleke in podaja nekatere predloge. Mislim, da bi bilo uместno, da bi Odsev poročal o tej peticiji. Upam, da boste teksti in podpise dobili na razpolago na Občini, sicer vam lahko dostavimo fotokopije.

Želje bi poudarili, da je peticija nastala povsem spontano. 130 podpisov je bilo zbrano ad hoc, praktično v nekaj urah, in zelo dobro se je pokazalo, kakšno je dejansko razpoloženje. Krajanov, ki bi se strinjali z razgrnjenim načrtom in niso želeli podpisati peticije, je bilo zelo malo, kvečjemu nekaj odstotkov. Nekateri je niso želeli podpisati tudi, ker se jim je zdela preblaga. Večina je bila pravzaprav ogorčena nad početjem Občine in splošno razočarana tudi nad njenim ostalim delovanjem. Projekt ŠRC-e večinoma ocenjujejo za megalomanski, pri tem da se zanemarija mnogo drugih nujnih stvari. Pokazalo se je, da bi z organizirano akcijo zlahka zbrali ogromno podpisov. Večina zbranih podpisov je sicer iz Reboljce, Miakarjeve, Prešernove in Ulice pod gozdom, torej iz ulic, ki se

jih projekti najbolj neposredno dotikajo, vendar se je pokazalo, da so enakega mnenja tudi krajanji ostalih ulic, vendar akcije v drugih ulicah (razen v nekaterih za vzorec) nismo izvajali.

Če povzamem glavne pripombe ljudi:

- ▶ Predviden dostop po Miakarjevi (in nepredviden po Prešernovi) popolnoma neustrezen in nedopusten
- ▶ igrišča preblizu naselja; bistveno povečanje hrupa v mirnem naselju
- ▶ povsem nelogična in nenaravna umeščenost ŠRC-e s fitness centrom na konec mimnega naselja, ki nima ustrezne prometne infrastrukture, saj še obstoječemu prometu ne ustreza, kaj šele povečanemu tranzitu
- ▶ nevarnost, da se ob igriščih razširijo lokali

Predviden motoriziran dostop v ŠRC-o: nanj bi se morali odločiti na podlagi javne obravnave. Na sliki je prikazano, da bi bil dostop do ŠRC-a preko Miakarjeve ulice in Ulice pod gozdom. Če bi bil dostop do ŠRC-a preko Miakarjeve ulice in Ulice pod gozdom, bi bil dostop do ŠRC-a preko Miakarjeve ulice in Ulice pod gozdom. Če bi bil dostop do ŠRC-a preko Miakarjeve ulice in Ulice pod gozdom, bi bil dostop do ŠRC-a preko Miakarjeve ulice in Ulice pod gozdom.

Miakarjeva ulica. Pločnika niti Otroci v vrtcu in šoljarji v šolo hodijo po cestičku. Mamice z vozički prav tako. Otroci se dostikrat nenadoma znajdejo na cestičku in so potencialna žrtev nepravilnih voznikov, obiskovalcev fitness centra in pripadajočih lokalov. Ali ni planiranje motoriziranega dostopa v ŠRC-o po tej ulici neodgovorno dejanje?

- ▶ po nepotrebnem se uničuje zeleni gozd
- ▶ obseg igrišč daleč presega potrebo, če občina ne poskrbi niti za to, da bi se po igriščih travnik, uredile klopcje, obnovila in
- ▶ od kod denar, financiranje ni jasno
- ▶ ni zaledja športnih društev, saj jih javni obravnava ni bilo
- ▶ negotova prihodnost objektov (či spremembe namembnosti, povečanje deleža profitnih dejavnosti (lokali, dajanje v najem itd.)
- ▶ zakaj osvetljava igrišče, če so nam otrokom; hrup se bo širil tudi v okolice
- ▶ občinska sredstva se neodgovorno
- ▶ itd.

Sam bi samo še podkreplil mnenje o neznosti dostopa po Miakarjevi ulici. Kot je videti iz priloženih fotografij, niti povsem zasidani s parkiranimi

Na sliki: Pločnikov n. Avtomobili morajo izstopati. Pešci in kolesarji neposredno izstopajo. Otrci se dostikrat tudi neradoma znajdejo...

... Najhni otroci in šola...
... hiše direktno na...
... kraljijo v vnc in šolo...
... Tudi mamice z...
... kar po cesti...
... Mlakarjeve ulice, ki...
... so seveda...
... pri vožnji. Drugače pa...
... obiskovalci fit...
... predvidenih gos...
... kalav! Tem se bo

vedno mudilo in bodo na naše otroke hitro pozabili! Narava fitness-gostinskega objekta je taka, da bo fluktuacija velika. Planiranje dostopa po Mlakarjevi ulici je neodgovorno dejanje in pomeni veliko grožnjo za tukajšnje prebivalce.

Predstavniki občine so se na javni razpravi tudi zapletali pri zagovorih in prihajali v nasprotju s samim seboj. Ko so jih krajin opozarjali na povečanje prometa po ulicah, so odgovarjali, da bo neznamo. Ko so jih opozarjali na vprašljivo rentabilnost objekta (fitness) so odgovarjali, da ni vprašljiva, ker bo prišlo veliko ljudi! Nemogoče je najti prostor za veliko parkirišče, da bi se sprostil ploč-

nik za pešce. Če bi avtomobile parkirali vzdolž pločnika na cestišču, pa se cestišče tako zoži, da je zopet neprimerno za promet! Pomislimo sedaj še na dnu, ko Trzinici postavimo na cestišče še smetnjake!!! Mislim, da bi bila za veliko večino krajanov Trzina sprejemljiva rešitev, da se nekoliko zmanjša obseg asfaltiranih igrišč, da se igrišča ustrezno oddaljijo od naselja in da se fitness center

presele v industrijsko cono (kjer bo tudi gotovo bolj rentabilen). Ukine naj se motoriziran dostop do igrišč. Dostop se uredi za pešce in kolesarje; naselje Mlake, igrišča in IOC se poveže s kolesarsko in sprehajalno stezo! Če je pri občini iskrena želja zadovoljiti željam in potrebam krajanov Trzina, bi moralo biti sprejemljiva tudi zanjo!

M.S.
(naslov v uredništvu)

Spoštovani,
Še nekaj bi dodal k temi o ŠRC-i. Včeraj (v soboto, 19.5.) sem se peljal s kolesom mimo šolskih igrišč, kjer sta dve košarkarski igrišči, eno rokometno, tekaška proga in tri odprta teniška igrišča. Bilo je popoldne in vreme je bilo lepo. Na vseh omejenih igriščih sem naštel skupaj 6 ljudi. Dva sta igrala tenis, štiri otroci pa so metali na koš. Kapacitete so bile zasedene torej približno 15- procentno. In ideja občine je povečati kapacitete za približno 300 %!
Kje je tu računica ?????? Kdo je tu nor ?
Lep pozdrav
M.S.
(naslov v uredništvu)

PROTEST PROTI IZGRADNJI ŠPORTNO-REKREACIJSKE CONE NA MLAKAH V TRZINU

... možno predvideti v...
... naseljenem območju...
... športno-rekreacij...
... vsami predvidenimi...
... sledicami...
... zaščevanje okolja...
... zmanjševanje zele...
... le nekateri nega...
... prizadete prebi-
... nekava gozda za iz-
... rekreacijske...
... pomenila poslab-
... pogojev za celot-
... ker gozd kot pljuča...
... ki se nabere v...
... iz dimnikov, iz-
... avtomobilov...
... nima mož-
... iz osnutka, je...
... dostop predvi-
... zvi oziroma Pre-
... kjer bo povečan...
... grenil in ogrožal...
... ki živijo ob teh...
... prebivalcem...
... cesti, ki bodo...
... obeh strani hiš...
... po teh ulicah vozijo

s kolesi, rolarkah, rolerji, skiroji bodo v stalni nevarnosti, da jih kdo povozí ali poškoduje. Dobro vemo, kako je odrasajoča mladina v avtomobilih brezobzirna. Ob športnih prireditvah bo življenje v tem območju še dodatno ogroženo: še povečan promet, ropot, vpitje navijačev... ob pomankanju parkirnih mest na prireditvenem prostoru bodo parkirali vsepovsod. Nadalje se sprašujem, kakšna je strokovna usposobljenost projektanta te ŠRC, ki predvidi dostop do igrišč globoko iz goste naseljenega območja, ne oziiraje se na prebivalce, po skoraj kilometer daljši poti, kot bi bila po ulici Rašiške čete, kjer je dostop daleč bližji in manj moteč. Vprašujem se, komu bo služila tako megalomanska ŠRC v Trzinu? Prebivalci Trzina so se v teku časa že precej postarali. Zelo verjetno je, da bodo igrišča služila vsej bližnji in daljni okolici Trzina. Preseleli smo se v to dolino Trzina, da bi živeli v miru, ob gozdu, v lepem okolju in čistem zraku. V čigavem interesu naj se vse to izniči?

Ta lokacija za ŠRC-o je za vse prizadete popolnoma nesprejemljiva, ker bo naše življenje v teh pogojih ogroženo in neznosno. Treba se je ozirati predvsem na prizadete prebivalce in ne na koristi tistih, ki ne bivajo v Mlakah. Smatram, da je v Trzinu več možnosti za izgradnjo športno-rekreacijske cone, samo poiskati je treba pravo, nemotečo lokacijo! Mislim, da bi bila najmanj boleča lokacija ob robu industrijske cone, kjer ni ali pa je zelo malo stalnih prebivalcev in tako ne bi

motila nikogar z ropotom niti s prometom. Dostopne ceste so pa itak dovolj široke in asfaltirane. V tem primeru niti ne bi potrebovali toliko parkirišč. Ob športnih prireditvah, ki so običajno ob prostih dneh, pa dodatna parkirišča ne bi bila noben problem. Smatram, da je lokacija športno-rekreacijske cone v industrijski coni – ob njenem robu, najboljša in najbolj sprejemljiva rešitev! V upanju, da boste upoštevali gornje navedbe, Vas pozdravljam

Mira I. ozej

NE RAZUMEM PROTESTOV

Spoštovano Uredništvo Odseva!

Najprej naj pohvalim vaš časopis, o katerem imam zelo dobro mnenje. Mogoče pogrešam več mladinske problematike, pa tudi kakšno šalo bi lahko kdaj objavili, da se malo nasmejemo. Ne pa le o preprih in zbadanjih. Sicer je pa čisto OK!

Mislím, da je v Trzinu prestabo poskrbljeno za mlade. Saj je nekaj lokacij, ampak je bolj žalostno. Raznoražnih lokalov je sicer čisto dovolj, ampak kot sam vem, se sosedje zelo pritožujejo, če so predolge odprti ali če je muzika preglasna.

Zame je rešiev v športu. Saj ne rečem, športno društvo, kot berem v Odsevu, kar dobro pelje, ampak precej mladih ne pritegnejo. Res da je pri šoli igrišče, ampak tja ne moreš kar naprej hoditi. Dostikrat so tam ta mali. Gledam načrte ŠRC in se mi

zdi, da so super. Sploh ne gre za vem kako veliko stvar. Vse skupaj je kar skoncentrirano, in mislim, da ne gre za prav velike posege v naravo. Naj povem, da se drugače zavzemam za varovanje okolja. Ne razumem, zakaj se ljudje tako bojijo hrupa? Kdo pa ga bo zganjal? Saj tam ne bo štadióna. Naj tisti, ki živijo pri šoli, povedo, koliko je tam hrupa. Ko berem te peticije in drugo, kar zganjajo okrog ŠRC, se mi zdi, da si ljudje v ŠRC predstavljajo kar bežigrski stadion. Največji halo pa zganjajo prav tisti, ki živijo kilometri in več stran od predvidene lokacije za ŠRC. Kar se mene tiče, vem, da bi bilo kar lepo, če bi lahko šel ob lepih popoldnevih malo metati na koš ali pa kaj drugega. Zakaj pa nihče ne misli tudi na takšne športe, za katere se zdaj navdušujemo mladi? Kaj če bi naredil skate park? Ali pa pisto za rolanje? Ali pa igrišče za baseball? Pa se kaj bi se našlo!

Vsi govorijo o prometu, hrupu in onesnaževanju, o množicah. To je le prazen babbav, ki so ga sprožili oni, ki še iz svojih hiš ne gredo in športa gotovo ne poznajo. ŠRC, kakšno zdaj načrtujejo, ne bo dosti obremenila okolja, lahko pa koristi dobremu počutju ljudi. Mislim, da ste v Odsevu pisali, da smo v Trzinu v republiškem povprečju mladi stanovalci. Zdaj je največ ljudi v srednjih letih z že skoraj odraslimi otroki. Mladim je treba ponuditi kaj za prosti čas. Tudi štiridesetletnikom s trebuh bi prišlo zelo prav malo razgibavanja. Ob tem pa ne bo posebnega onesnaževanja in hrupa. Mislim celo, da lahko naredijo ŠRC brez parkirišč. Naj ljudje kar peš pridejo tja ali s kolesi, rolarkami, skiroji pa še s čim drugim. Potem ne bo Ljubljancov, ki se jih tako bojijo. Takšno ŠRC pa hi morali postaviti še v druge dele Trzina. Tudi v cono.

Tam bi lahko naredili nekaj, na primer večnamenski športno dvorano. Notri bi igrali kakšne športe in ko je slabo vreme. Za J bilo zelo dobro, če bi imeli kakšno športno ekipo. Tudi bi tekmovala v kakšni bilo idealno za vse. Za konec pa še to. Moli med cono in novim delom delajo objekte, kot je. Če se prav spomnim, se da bo tam zelena tla na dom za starčke pa park hajališča v gozdu. Tista, kar zdaj delajo tam, ni nič lepa. Tam gre samo za denar, more nihče nič ukreniti! koncept lahko tudi tam ŠRC, pa bo dober dostop bo nikogar motila. Vsaj tako.

Leopold A. A.
(naslov v uredništvo)

TRZINSKA BUDNICA

Noč se še ni prevesila v dan, ko so se na 1. maja trzinski fantje in dekleta že zbrali pri gostilni Jakova Meta na Jemčevi cesti, kjer je bilo zbornó mesto za prvomajsko budnico. Nekateri so prišli kar s predprazničnega kresovanja v Dolgi dolini, ki so ga pripravili smučarji. Udeležba je bila številna, pravzaprav nadštevila. Organizator marsikatero prostavo ali koncerta v Trzinu bi se veselil takšne

udeležbe. Lahko rečemo, da Trzin kot vas ali urbano novo naselje še ni bil tako praznično odet v državne zastave. Ne vem, morda je to upor proti nepravnemu, slabemu državnemu sistemu ali spomin na stari delavski praznik, ko je bil delavec in njegovo delo bolj spoštovano in vredno.

Kolona traktorjev, okrašena z zastavami in napisom Živel prvi maj, in osebnih avtomobilov, med katerimi je bil pravi posebnost tisti s skoraj tri metre veliko trobljo, je kre-

nil po Jemčevi cesti na Mengeško in na Ljubljansko. Ropot, trobljenje, zvanje vseh mogočih troblj je le tu in zhudil zaspano vas ali mesto in le t stanovalci so pomahali budničarjem v pozdrav delavskega praznika. Že s za namí bloki trzinskega velemezta. v selju mlake pa je bilo vzdušje mak še. Nekateri so prišli na cesto in t pozdrav ropotačem trzinske budnic. Kidričevi pa se je celo zgodilo, da di Trzinci z zastavo dočakali kolon v veselje sebi in nam doživljali lep- majsko jutro. Noč se je prevesila v Nekje za moravskimi hribi je vzšla ko se je kolona pod hribom pomikala h Jakov Met, kjer je gasilsko društvo pravilo že tradicionalni prvomajski Mojster kuhinje Stane je skuhal i golaž, za pijačo – od zelenega nap- je skrbel oštr Rajko s pomočnicar Klepet znancev, prijateljev, delavci drugih se je nadaljeval v lep pr dan. Razšli smo se, nato pa smo se i dan srečevali na Dobenu, Rašici in njih pešpoteh Trzina. Doživeti lepe majsko budnico v Trzinu je nekaj nega! Se vidimo drugo leto! Pridite!

3. SREČANJE BORCEV IN UDELEŽENCEV NOB V TRZINU

18. maja se je tudi naša OOZZB Trzin vključila v praznovanje občinskega praznika s 3. srečanjem borcev in udeležencev NOB. Pokrovitelj tega srečanja je bila občina Trzin.

Zbralo se je okoli 250 udeležencev. Pozdravni govor je imel naš predsednik Kosta Bizjak. Razložil je namen srečanja in nas spomnil na letošnjo 60-letnico ustanovitve OF in organiziranega odpora proti

ČESTITKA

V MAJU, NATANČNO 8. MAJA 2001, JE PRAZNOVAL 80-LETNICO NAŠ PREDSEDNIK

KOSTA BIZJAK

ISKRENE ČESTITKE, ZDRUŽENE Z UPANJEM, DA BI BIL ŠE DOLGA LETA ZDRAV IN NAM PREDSEDOVAL!

ČLANICE IN ČLANI
OOZZB NOB
TRZIN

okupatorju, ki je 6. aprila 1941 razkosal Slovenijo. Slavnostni govornik je bil župan naše občine gospod Tone Peršak. Gospa Tiika Blaha pa je pozdravila vse navzoče v imenu OOZZB NOB Slovenije.

V kulturnem programu, katerega je povezoval Boris Kopitar, so nastopili: moški upokojenski zbor iz Domžal, recitator Muhar iz Trzina in pa Janez Medvešek iz Dragomlja. Slednji je skupaj z Borisom Kopitarjembral svoje pesmi iz pravkar izšle knjige z naslovom Sanje.

Naše srečanje so z udeležbo počastili borci in borke ter simpatizerji organizacij ZB iz Domžal, Mengša, Moravč, Lukovice, Črnuč, Komende, Most, Vodice, Šinkovega Turna in Kamnika. Veličastnost slovenske himne in pogled na 12 svečanih praporov je v borcih prebudil ponos in spomine na obdobje od 1941 do 1945, v leta, ko je bila

slovenska zavest v ljudeh tako močna, da so bili za svoj narod pripravljeni darovati tudi svoje življenje. Vse za lepši jutri. Lepo je bilo poslušati pripovedovanje borčevskih doživetij, hrabre, vesele pa tudi žalostne spomine iz partizanskih dni. Predvsem pa je bilo lepo srečati tovariša - sobor-

ca. Druženje smo nadaljevali z gozdom in kozarcem vina ter s poslušanjem prepevanja novih in starih pesmi Borisa Kopitarja. Čas je izredno hitro tekel. Se enkrat bi se radi zahvalili občini Trzin za pokroviteljstvo, gospodu županu za lepe in tople besede in vsem sodelujočim za lepo tovariško srečanje

Trzin, 20. 5. 2001
OOZZB NOV Trzin

NA 28. SEJI OBČINSKEGA SVETA NAJVEČ O VRTCU

28. redna seja Občinskega sveta Občine Trzin je bila sorazmerno kratka, saj je bilo na dnevnem redu le 7 točk, vendar je že pridno gostil napovedoval, da bodo morali občinski svetniki in svetnice osrednjo pozornost nameniti razpravi o odprtih vprašanjih vrtca. V sejni dvorani je namreč prišlo kar nekaj vzgojiteljic iz vrtca ter več članic Sveta vrtca.

Občinski svet je dokaj gladko rešil prvi dve točki dnevnega reda: Spremembe odloka o izvajanju gospodarske službe oskrbe z zemeljskim plinom in Odlok o občinskih cestah. Odlok o službi za oskrbo z zemeljskim plinom so sprejeli po hitrem postopku, saj so pri pripravi dokumentacije in pogodbe o oddaji koncesije za oskrbo z plinom v Trzinu ugotovili nekatere nejasnosti in pomanjkljivosti, ki so jih morali popraviti, v drugi, torej končni obravnavi, pa so potrdili tudi Odlok o občinskih cestah. Odlok opredeljuje in kategorizira ceste na območju občine in določa, kako in kdo naj bi ceste v občini vzdrževal, gradil in upravljal.

Razpravo o odprtih vprašanjih vrtca v Trzinu je sprožil občinski svetnik Romeo Podlogar, ki je na prejšnjih sejah postavil več svetniških vprašanj v zvezi z delovanjem vrtca, vendar na vsa ni dobil odgovorov ali vsaj ne takšnih, kot je pričakoval. Ker so vprašanja g. Podlogarja v zvezi z vrtcem zelo pogosta, je prišlo, če stvar nekoliko poenostavimo, do zapleta, kdo naj sploh odgovarja na katero od vprašanj in kdo je dolžan nadzorovati posamezno področje. Občinski svetniki so pred sejo dobili kar obsežno gradivo o delovanju in poslovanju vrtca, predstavnice vrtca pa so pojasnjevale, da vrtec dobro dela in da so imeli, tudi zaradi posredovanj s strani skupine staršev, že precej najrazličnejših inšpekcij, ki pa niso odkrile nepravilnosti. Zelo pogosto se morajo ukvarjati z odgovori na najrazličnejša vprašanja in zahteve, tako da so s tem že kar preveč obremenjene in da bi lahko zaradi tega celo trpelo njihovo osnovno delo, skrb za varnost, dobro počutje in vzgojo malčkov. Na seji je bilo slišati precej mnenj o tem, kje je kakšna nepravilnost, kdo bi moral na kaj odgovoriti in kakšne podatke bi moral dostaviti, ob sklepu razprave pa je ga. Podlogarjeva pove-

dala, da doslej na ravnanje z otroki v vrtcu ni imela pripomb in da je po njenem delo osebja vrtca z otroki dobro. Ta izjava je omogočila, da so razpravo zaključili s sklepom, da bodo obravnavo odprtih vprašanj v zvezi z VVZ Trzin nadaljevali na skupnem sestanku vseh zainteresiranih in da bodo zaključke v zvezi s tem posredovali Občinskemu svetu, da bo ustrezno ukrepal, če bo potrebno. Precej manj problematična je bila naslednja točka, med katero so članice in člani Sveta seznanili s konsolidirano premoženjsko bilanco Občine Trzin in poslovnimi poročili posrednih proračunskih uporabnikov, katerih ustanoviteljica je Občina Trzin. Svetniki so tako na mize dobili poročila o poslovanju OŠ Trzin, Vrtca Trzin, Zdravstvenega doma Domžale, OS Roje in Knjižnice Domžale, posebna točka dnevnega reda pa je bilo poročilo o obratovanju odlagališča nenevarnih odpadkov na Dobu. Gost pri tej točki, vodja sektorja javna higiena pri podjetju Prodnik Janez Repnik, je povedal, se deponija z odpadki neizadržno polni in da bo nujno razmišljati o novih rešitvah. Dokaj dobre rezultate so dosegli z ločenim zbiranjem odpadkov, pomagajo pa si tudi s tem, da so začeli izkoriščati doslej še neizrabljene dele posesti. Deponijo nameravajo razširiti vse do meje posesti, še zlasti proti trasi bodoče avtoceste Ljubljana – Maribor. Povedal je o kakšnih možnih rešitvah razmišljajo, ob tem pa je dejal, da vidijo, da ostajamo tisti, ki smo doslej izkoriščali deponijo v Dobu, pri iskanju novih možnosti vse bolj prepričani sami sebi in da bo treba rešitev kaj kmalu najti znotraj občine, ki uporabljajo deponijo v Dobu. Dejal je tudi, da so načrti, ki jih pripravljajo, še precej odvisni od domžalske občinske politike. Svetniki so poudarjali, da se tudi sami zavedajo težavnih razmer in da bo res treba poihetili z reševanjem problema. Ob koncu seje so svetniki postavili kar precej vprašanj in pobud v zvezi z življenjem v naši občini.

Dlje pride,
kdor ima dober veter,
kakor kdor krepko vesla.

Portugalski

Krajni volilni komisiji 10. in 11. volilne raja 4. volilne enote sta na seji 16.05.2004, jeli sklep o določitvi volišč in območjih za izvedbo naknadnega zakonodajnega reševanja Zakona o zdravljenju neplodnosti in postopki oploditve z biomedicinsko pomočjo. Obi jeli vas seznanjamo, da so bila zaradi usklajevanja podatkov GURS in RSP spremenjena tudi tera tradicionalna območja volišč, predvsem območju občine Mengeš in občine Domžale, za nekatere volivce pomeni, da bodo glasovali na drugem volišču.

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČJU VOLIŠČ

Za glasovanje na naknadnem zakonodajnem referendumu o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravljenju neplodnosti in postopki oploditve z biomedicinsko pomočjo, dne 17. junija 2001, v 11. volilnem okraju 4. volilne enote

VOLIŠČE 4.11.17 – OSNOVNA ŠOLA TRZIN

Mengeška cesta 7b, Trz

TRZIN: Blatnica, Brezovce, Bradšče, Dobrava Gmajna, Habatova ulica, Hrastovec, Jemčeva c, Kidričeva ulica, Kmečičeva ulica, Kratka poljska ulica, Ljubljanska cesta, Lobodova ulica, Mengeška cesta, Karjeva ulica, Motnica, Partizanska ulica razen Peska, Planjava, Prešernova ulica od 25 do 54, boljeva ulica, Špruha, Trdinova ulica, Ulica pod dom 2, 4, 6, 8, 10, 10a, 10b, 12, 14, 16, 18, 20, 1 Rašiške cete, Za hribom, Zorkova ulica, Prevali Borovec.

VOLIŠČE 4.11.18 – OSNOVNA ŠOLA TRZIN

Mengeška cesta 7b, Trz

TRZIN: Bergantova ulica, Cankarjeva ulica, Kova ulica, Košakova ulica, Ljubljanska cesta, Ljubljanska ulica, Mlakarjeva ulica, Na jasi, Partizanska 21, Permetova ulica, Pluščad Dr. Tineta Zajca, nova ulica od 1 do 24, Ulica bratov Kotar, Kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica pod jasko (razen št. 2, 4, 6, 8, 10, 10a, 10b, 12, 14, 16, 18), Vegova ulica, Zupančičeva ulica.

Možnost predčasnega glasovanja

VOLIŠČE 4.11.901 – Konferenčna soba

Občine Domžale

Ljubljanska cesta 69,

Domžale

Republika Slovenija
Volilna enota št. 4
Okrajna volilna komisija
11. volilnega okraja

Predsednica okrajne volilne komisije
Anita Januš

Republika Slovenija

UPRAVNA ENOTA DOMŽALE

ODDELEK ZA UPRAVNE NOTRANJE

ZADEVE

1230 Domžale, Ljubljanska 69,

tel. 01 48 61 48, fax. 721 47 73

Telefaks: 00800-3/01-21004

Internet: 25.05.2001

Na podlagi 12 člena Zakona o evidenci volilne pravice
in 11. člena RS, št. 46/92, 20/98, 64/00 in 72/00) Upravna
enota Domžale, Oddelek za upravne notranje zadeve
izdaja:

RAZGLAS

o razpisni listi osnutkov volilnih imenikov za volišča v
4. volilni okraju 4. volilne enote za:

glasovanje na naknadnem zakonodajnem
referendumu o zakonu o spremembah in
dopolnitvah zakona o zdravljenju neplodnosti
in postopkih oploditve z biomedicinsko
pomočjo

Volilni imeniki se razgledajo na sedežu Upravne
enote Domžale, Oddeleku za upravne notranje
zadeve, Ljubljanska c. 69, 1230 Domžale.

Razglavljeni imajo pravico pregledati splošne
volilne imenike in zahtevati popravke, ker:

1. Sam ali kdo drug ni vpisan v splošni volilni ime-
nik volišča, na katrem ima pravico glasovati;

2. Ne je vpisan kdo, ki nima volilne pravice ali nima
volilne pravice na območju te občine oz. tega
volišča;

3. Ne je vpisana oseba, ki je umrla;

4. Ne je nepravilno vpisano osebno ime ali drug
podatek, ki se nanaša nanj ali na koga drugega.

5. Popravek volilnega imenika lahko zahteva držav-
ljano ali pisno na zapisnik pri Upravni enoti
Domžale, Oddeleku za upravne notranje zadeve
do 2.6.2001.

6. Za razglas se izobesi na oglasni deski Upravne
enote Domžale in na oglasnih deskah občin
Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin.

VODJA ODDELKA
Bojan ARH, univ. dipl. prav.

N Si
Nova Slovenija
K. Adamičeva, splošna sekretarica

Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka Občinski odbor Trzin

Člani občinskega odbora Nove Slovenije Trzin smo se soglasno odločili, da bomo na referendumu glasovali "PROTI" uveljavitvi sprememb Zakona o postopkih umetne oploditve. Prepričani smo, da sta za celovit otrokov razvoj potrebna tako mati kot tudi oče. Zavedati se moramo, da se v zgodovini človeštva nikoli ni pojavila družbena institucija, ki bi uspešno konkurirala družini. Dejstvo je, da skupnost moža in žene najbolje poskrbi za celovit in uspešen razvoj svojega potomstva. Žal tudi v družinah niso vedno zagotovljeni idealni pogoji za otrokove pravice in interese. Vendar smo prepričani, da družina nudi boljše pogoje za otrokov razvoj kot pa samska ženska, ki bo z umetno oploditvijo dobita otroka. Sporna zakonska določba ni podprta s strokovnimi argumenti, temveč je sprjeta zgolj zaradi politične prevlade. Možnosti umetnega oplodjevanja odločno nasprotujejo najvidnejši predstavniki medicinske in pravne stroke ter tudi etična komisija.

Posameznikom ne odrekamo pravice do svobodne izbiri življenjskega sloga, vendar morajo odgovorno sprejemati posledice svojih odločitev. Ženske, ki so si izbrale življenje brez partnerja, se morajo zavedati, da z umetno oploditvijo ne bodo mogle dobiti otroka. Možnost oploditve samske ženske je lahko zgolj prva stopnja pri poseganju v vrednote, ki predstavljajo temelj zahodne civilizacije. Nič se ne bomo čudili, če bo jedro vladajoče koalicije že v bližnji prihodnosti po hitrem postopku sprejelo zakone o genskih posegih na človeku, kloniranju, evtanaziji in tako dalje. Takšnemu odločanju brez sedelovanja širše javnosti nasprotujemo, ker bi se morala o takšnih vprašanih v celotni družbi opraviti temeljita, strokovna in tehtna razprava, ki bi v družbi pripeljala do splošnega soglasja. Razpis referenduma bo zagotovo prispeval tudi k boljši informiranosti javnosti o navedenih problematikah, kar bo povzročilo globljo osveščenost o teh temeljnih človeških vprašanih.

Pravico otroka do normalnega otroštva je potrebno postaviti pred pravico samske ženske do materinstva brez partnerstva. Ker se čutimo odgovorne tudi za še nerodene državljanke in za zagotovitev kolikor mogoče ugodnih psiholoških, socialnih in materialnih pogojev za njihovo rast in razvoj, bomo na referendumu glasovali proti predlaganim spremembam zakona.

Občinski odbor N.Si Trzin

VESELO IN SLAVNOSTNO OB TRETJEM OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE TRZIN

Še nobena od slavnostnih akademij ob trzinskem prazniku ni bila tako dobro obiskana kot letošnja. Dvorana KUD-a je bila skoraj pretesna, vendar to pravzaprav nikogar ni motilo, vsa pozornost udeležencev je bila namreč usmerjena v kulturni program in podelitev letošnjih priznanj zaslužnim občanom.

Člani trzinskega kulturnega društva so se s proslavo spet odlično odrezali. Še vse proslave trzinskega praznika do zdaj so bile nekaj posebnega in doživljaje zase in tudi letošnja prireditve je med obiskovalci požela precej odobravanja. Tokratna rdeča nit kulturnega programa je bila narodna pesem. Člani mešanega pevskega zboru trzinskega upokojenskega društva Žerjavki, ki se vse bolj uveljavljajo tudi z javnimi nastopi, so najprej ubrano zapelili Zdravljico, nato pa še ljudski pesmi Muzika in Trzinska fara. Tudi orkester violončelistik iz domažlske glasbene šole pod vodstvom Zdenke Kristi Marinič je zaigral ljudski pesmi Čuk se ožeal in Po jezeru bliz Triglava. K lepoti prireditve je, vsaj po oceni pretežnega dela moške publike, precej prispevala moderatorka Tanja Bivic, ki je bila še po akademiji deležna številnih pohval. Pa tudi ženski del publike ni bil prikrajšan, saj je k eleganci in usklajenosti povezovalskega para prispeval tudi Osmir Ružnič - Ružko.

Prireditelji so poskrbeli tudi za manjše presenečenje, saj so slavnostni govor namesto županu g. Antonu Peršaku lokrat zaupali podžupanu g. Valentinu Kolencu. Gospod podžupan je svojo nalogo dobro opravil in treba je reči, da je njegov govor v drugi luči osvetlil trzinsko praznovanje. Podžupan je v svojem govoru med drugim dejal:

»Prva znana pisna omemba našega kraja je bila 15. maja leta 1273, zato smo ta dan izbrali za občinski praznik. Spodobiti se, da ob taki priložnosti spregovorimo o uspehih naše skupnosti. Poudariti moram ubranost članov in članic Občinskega sveta Občine Trzin. Strankarske pripadnosti praktično ni čutili. Naši svetniki so postavili na prvo mesto interese naših občanov. Zato smo lahko uspešni pri svojem delu. Brez večjih zapletov smo sprejeli vse potrebne akcije za delovanje naše občine. Če pogledamo nazaj lahko ugotovimo, da smo v dobrih dveh letih opravičili obstajajoče samostojne občine.

V sorazmerno kratkem obdobju smo skupaj dosegli kar nekaj uspehov. Čutili je močan razmah društvenih dejavnosti. Uspelo nam je odkupiti objekte stare osnovne šole, v katerem smo uredili prostore za dejavnost društev. V pritličju te stavbe smo namenili prostor za potrebe otroškega vrtca. Žal je za to dejavnost potrebna ponovna prekvatifikacija objekta za namen vzgoje in izobraževanja, ki pa ji samo en občan Trzina nasprotuje in s tem zavlačuje odprtje treh oddelkov vrtca.

Na področju komunalne infrastrukture smo v času obstoja nove občine začeli urejati razmere s precej večjo intenzivnostjo kot v prejšnjem obdobju. V teku je priprava za plinifikacijo v celotni občini, kakor tudi izvedba kableske televizije. Pripravljamo tudi komunalno ureditev Jemčeve ceste z manjkajočo infrastrukturo. Zamenjati moramo stare salonitne vodovodne cevi s primernimi. V skupno dobro pričakujemo od občanov razumevanje za ureditev tega perečega problema.

V pripravi so postopki za gradnjo prizidkov k osnovni šoli, da bomo do leta 2003 zagotovili potrebne prostore za uvedbo devetletke in nato še prostore za potrebe otroške varstva

V IOC-i odpravljamo manjkljivosti in dogajamo manjkajočo infrastrukturo. Urejammo zele v IOC-i kot v Mlakani čeli smo s pripravami gradnjo športno-rekreativne cone. Naselje T-3 že dobivamo podoba. Tudi ske prostore v tem prevzemamo. Jasno je, da so bila vnanja nekaterih obvečja, večja tudi od

možnosti. Upam si trditi, da bomo močjo sodelavcev v občinski upravi kor tudi občinskih svetnikov in svetovino večino problemov skušali urediti vseh občanov.

Ce bomo tudi v prihodnje znali interese in delovali za napredek koristi in interese naših občanov, ni treba bati prihodnosti. Prepričani da smo na dobri poti. Zasluge za imajo tudi gospe in gospodje, ki so prejeli priznanja in nagrade Trzin. Priznanja letošnjim nag so prav gotovo tudi priznanja za katerih izhajajo Komisija je izbrala, Občinski svet trdil predloge v prepričanju, da ljudi, ki so s svojim delom velika vali k ureditvi naše občine.

Sledila je slavnostna podelitev priznanj in nagrad. Priznanja in sta najrajencem podelila župan Trzin Tone Peršak in predsednik občinskega sveta za občinska proslave in promocijo občine, g. Štih.

Objavljamo besedilo iz uradno vijoj priznanj, kakršnega sta prebrabala povezovalca programa:

Predlagam, da začnemo z denarni radami. Le-te so večinoma namen-

...kam in Trzincom kot spod-
tudi potrdilo njihovega dela
...kega ustvarjanja.
...nagrajenka si je za življenj-
...j izbrala violino. Ambicioz-
...sbenico smo si imeli že več-
...ost ogledati na nastopih, zato
...mo, da se bo o dijakinji ljub-
...malje glasbene šole zagotovo še
...uder vabim gospodično Ano

pat naših naslednjih dveh na-
na kar precej stičnih točk.
am leti sta pristopila k Prostov-
silskemu društvu Trzin, kjer
...med najbolj aktivnimi. Sta
...zinskega strelskega društva,
...zastopala s tekmovanjem v
...ngi. Isto leto pa sta si prislužila
...občine Trzin. In kdo sta nag-
Horut Kump in Uroš Zajc, se-

gre pa pozabiti niti čistilnih akcij, s katerimi
Planinsko društvo Onger uspešno dviga
okoljevarstveno zavest Trzinčev. Dobitnik
bronaste plakete Občine Trzin za leto 2001
je gospod Rudi Schoss.

Teče mu že peto desetletje gasilskega staža.
In ne samo to. Kar enaintrideset let je bil
blagajnik Prostovoljnega gasilskega društva
Trzin. Ne smemo pa pozabiti niti njegove
príslovnice pripravljene pomagati tako
gasilcem, kot tudi drugim trzinskim društvom.
Bronasto plaketo Občine Trzin prejme
g. Ivan Gradišek.

Trzinski gasilci so bili vedno nosilci dru-
žabnega in društvenega življenja v Trzinu.
Naj je šlo za proslavo ali veselico, prostov-
voljno delovno akcijo ali karkoli podobne-
ga, gasilci so bili vedno zraven. Njihovemu
dolgotrajnemu delovanju poseben pečat daje
vzgoja mladih, ki so jih s svojim sistemom
vrednot uspešno odvrnili od stranpoti in jih
navajali k skupnemu delovanju za dobrobit
skupnosti. Občina čistiata Prostovoljnemu
gasilskemu društvu Trzin ob 95. obletnici
ustanovitve. Za zgledno delovanje na pod-
ročju požarne varnosti ter na drugih področ-
jih, ki zadevajo varnost občanov in občank
ter tudi že prej omenjeno delovanje na pod-

ročju družabnega in društvenega življenja,
pa jim letos podeljujemo srebrno plake-
to.

Letošnje srebrne nagrajenke prav gotovo
ni potrebno predstavljati. Še posebej, če
ste si kdaj ogledali kakšno gledališko
predstavo Kud-a Franc Kotar. Pepelka,
Miklova Zala, Rokovnjači, Vest, Snegulj-
čica, Gospa ministrica, Hlapci, Otroci po
želji in Mogočni prstan so le nekatere v
dolgi karieri naše nagrajenke, ki je še pred
dvema letoma nastopila v igrici, namenje-
ni trzinskim otrokom za Miklavžev večer.
Za svoje gledališko ustvarjanje je prešla
tudi veliko nagrad, omenimo le republiško
Kersnikovo bronasto plaketo. Kar
osemnaest let je bila tudi predsednica tr-
zinskega Rdečega križa, odlikovala pa se
je tudi kot pevka v cerkvenem zboru.
Prosim, da z aplavzom počastimo letošnjo
dobitnico srebrne plakete Občine Trzin,
gospo Marijo Pernel!

Že vrsto let neumorno dela za Trzin in Tr-
zince. Koliko ur in koliko kilometrov je
pri tem napravil, ve le on sam. Njegova
pomoč pri zbiranju podatkov o lastništvu
dvorane, v kateri se zdaj nahajamo, in ob-
činske stavbe nasploh, je neprecenljiva.
Kot ljubitelj športa in rekreacije pa je od-
stopil tudi del zemljišča za trzinsko trim
stezo. Ljudje ga poznajo, mu zaupajo in
verjamejo. Zlato plaketo Občina Trzin
letos podeljuje gospodu Jakobu Ložarju!

Skoraj smo že zaključili s podelitvijo nag-
rad in priznanj. Ostalo nam je le še eno.
Naš častni krajan, gospod Franci Mušič,
namreč letos praznuje življenjski jubilej,
65-letnico. V znak spoštovanja mu podeljujemo
priznanje za dosedanje delo v do-
brobit Trzina kot kraja in občine, v zahva-

...močno pridimo k občinskim priznan-
...am. Zanimi z bronastimi.
...je se športu in je eden najbolj za-
...nih za izvedbo športnih prireditev v
...u. Kljub temu pa vedno priskoči na
...tudi ostalim trzinskim društvom in
...čuje delovnih akcij, ki jih
...mencina Trzin. Je predsednik
...društva Trzin, v katerem vodi
...arsko sekcijo. Bronasto plake-
...e Trzin prejme Janez Lenarčič!

...delovanje naslednjega nagrajenca je
...nom oziroma rekreacijo in
...nem življenja. Predsednik
...društva Onger, povezovalac
...nosti tega društva, ki mu
...letih uspelo sirtiti vrste in
...skšno manjšo krizo. Ne

lo pa so mu pripravili tudi priložnostno jubilejno darilo. Se na mnoga leta, gospod Mušič!

Po slavnosti podelitvi priznanj so violončeliste in violončelist iz Domžal odigrali še drugi del svojega nastopa, sledilo pa je družabno srečanje, na katerem je s sproščenim in prijateljskim klepetom sodelovala večina udeležencev proslave.

Miro Štebe

ZLATA PLAKETA ZA G. JAKOBA LOŽARJA

Najvišje letošnje občinsko priznanje je prejel Jakob Ložar. Bralcem Odseva in g. Ložarju se moramo opravičiti zaradi napake v prejšnji številki našega glasila, saj smo zapisali, da letos zatega priznanja ne bodo podelili, ker ga je g. Ložar odklonil. G. Ložar je zares zaprosil, da mu priznanja ne podelijo, vendar so se člani občinskega sveta vseeno odločili drugače, in g. Ložar je priznanje kljub vsemu prejel.

Menimo, da je nagrada prišla v prave roke, saj g. Ložar po družinski tradiciji Žankarjev že od mladih let pomaga in deluje na najrazličnejših področjih življenja v Trzinu. Vedno je pripravljen nesebično pomagati, še zlasti pa se je izkazal v zadnjem, osamosvojitvenem obdobju delovanja KS Trzin, ko je bil podpredsednik sveta KS in je nekaj časa tudi nadomeščal predsednika, v zadnjem času pa je med številnimi področji njegovega delovanja treba omeniti predvsem izjemno prizadevno in zagnano zbiranje dokumentov, pričevanj in drugega zgodovinskega materiala o prosvetnem in združbenem domu v Trzinu. Iz najrazličnejših virov je izbrskal zelo zanimive podatke o preteklosti našega kraja. Nekaj fotografij objavljamo v tej številki, med drugim na platnicah tudi zemljevid Trzina iz začetka 19. stoletja, verjetno pa bomo lahko tudi v prihodnjih številkah objavili še kaj zanimivega iz vse debelejšega arhiva zgodovinskih podatkov, ki jih g. Jakob zbira. Ker vsako leto predstavimo dobitnika najvišjega občinskega priznanja, smo tudi letos g. Ložarja prosili za krajši pogovor.

op. ur.

Ložarjevi, po domače Žankarjevi, živijo v starem delu Trzina ob Mengeški cesti, na isti strani in tik za vogalom kulturnega doma. Pot proti domačiji se spremeni v veliko prijazno dvorišče, ki ga obkrožajo kmetijske in poslovne stavbe in hiša. Gospodarji so že od nekdaj aktivno delovali v kraju. Eden od njih je bil župan, sicer pa so bili odborniki pri občini. Gospod Jakob Ložar mi je pokazal star zvezek, v

katerem je njegov praded zapisal imena in priimke večjega dela prebivalcev Trzina ter hišne številke. Letnice rojstva segajo vse do tridesetih let 19. stoletja.

Leta 1929 je Nepolitično izobraževalno društvo Trzin od Eražmovih iz Mengša odkupilo zemljišče, na katerem so v letih 1930-31 zgradili takratni t. i. prosvetni dom, današnji kulturni dom.

Zaupano mi je bilo, da ste zbrali zavidljivo veliko podatkov o kulturnem domu v Trzinu. S kakšnim namenom ste opravili to delo?

V lanskem letu je Občina Železa i fasado doma. Ker pa je lastnik te Športna unija Slovenije (ŠUS) in i na Trzin, kot nas je bila prej večina, pričanih, niso mogli dobiti gradit dovoljenja. Z g. županom sva se jala in vprašal me je, ali imam n njene kakšne dokumente v zvezi i saj je tudi oče sodeloval pri obnov be. Prosil me je, naj naredim i njene kakšne dokumente v zvezi i o gradnji doma. Sem in tja sem i prahal o tej zadevi, pa ni bilo prav odziva, zato sem se na svojo i iskanja na najrazličnejših naslovih. I imam za sosedo Občino kot ŠUS. I da občina Trzin od prosvetnega in nega doma ter lopi za kmetijske i more imeti manj, kot sedaj.

Prosvetni dom je bil zgrajen v letih i 31 s prostovoljnimi delom. Oče je i gajnik pri društvu in je napisal, ko i zbrali za gradnjo s samoprisevki vseh podatkih, ki jih imam, je i da Partizan in ŠUS nista nič pr dobila pa praktično vse (lastništvo i prju od leta 1945). Mi smo ga vs vzdrževali, uporabljali in ga ohranv dobrem stanju.

Podatke sem iskal po raznih uradi precej sem jih dobil. Imam blagaj zapisnike, iz katerih je razvidno, kdo prispeval lesa ipd. Iskal sem se živče ljudi, ki so tedaj sodek nenas pa živijo izven Trzina. Dom je i

med vojno celo last Nemcev. je to do danes spreminjalo. Le smo obnovili prosvetni dom. t leto pa dogradili še združni i

G. Ložar je vse natančno i Morda je bil edini, ki je vedel i ra pota mora ubrati, da bo pr i informacij. Težko nalogo s i vil in jo brez dvoma odlično i Družina ga je v zadnjem letu i

...enopolne pogrešala, ko se je za-
...ni med arhiv v knjižnici, čakal pred
...ni. ...jedelov gore starih papirjev
...ni takih omembo prosvetnega in za-
...ni doma Trzin. Vse je natančno
...ni. ...djal vire, označil navedbe,

...ni
...ni
...ni, kasneje pa sem se tudi osebno
...ni, da je zelo malo shranjeno pod
...ni Trzin, niti Ljubljana, malo Dom-
...ni dokumentov sem zbral drug-
...ni Slovenije sem prosil za pomoč v
...ni različni različni, vendar mi niso mogli
...ni zaradi pomanjkanja novih podatkov.

...ni, ker nisil to priložnost in povabil
...ni, ki menijo, da bi lahko kakor-
...ni, pripravi k še popolnejši dokumen-
...ni, da meni ali Občini Trzin dostavijo
...ni karkoli v zvezi s prosvetnim
...ni zbiralnim domom. Morda se kdo še
...ni, ima doma kakšno staro fo-
...ni drugo listino. Sam se spomin-
...ni, je zbiralica prosvetnega doma, a nisem
...ni fotografije le tega.

...ni, ali je stavba na Habatovi
...ni, kateri je zbiralica mleka, po logi-
...ni je ŠUS dobil prosvetni dom,
...ni lasti.

...ni, da delujete tudi na drugih pod-
...ni, kljub temu da imata z ženo štiri
...ni, gospodarite na kmetiji. Kje še
...ni, kaj delate?

...ni, kam kjerkoli. Nazadnje smo
...ni, rjanovo znamenje ob Men-
...ni, ker se je nekdo zaletel vanj.
...ni, kaj zamem za to, da bi gasilci
...ni, saj vem, da dobra op-
...ni, okolščinah lahko veliko

...ni, le udeleželi ali v krajevni skupnosti,
...ni, predsednik Odbora za statu-
...ni, komisijo. Vas te stvari še
...ni, kaj imajo?

...ni, ročje me veseli. Sem tudi član
...ni, gospodarstvo

...ni, kaj imate priznanje občine?
...ni, kaj občutki?

...ni, kaj sem se počutil slabo. V iskanje
...ni, nisem šel z mislijo, da bi
...ni, kaj dobiti. Ko sem izvedel,

sem bil tako presenečen, da sem rekel, naj spremeni predlog, saj je še toliko zaslužnih Trzincev, pa so se ravno name spravili... Zdi se mi, da nisem upravičen do tako visokega priznanja. Potem sem videl, da je že vse pripravljeno in sem pristal na to.

Svečana podelitev je popolnoma uspeša. Vsi nagrajenci so bili veseli, zadovoljni, videli smo nekaj solzic sreče. G. Ložar se je kljub svoji skromnosti odlično odrezal. Preden je prišel na oder, je mlad voditelj naznanil njegov prihod, spremljevalka je spregovorila nekaj besed o zaslugah. Kot

veste, je navada, da takoj po prejemu nagrade vsak še kaj pove. Jakob Ložar je stopil k mikrofonu, upri rahlo sramežljiv pogled v tla, takoj naslednji hip pa se je zahvalil in se simpatično, kot se zna le on, pošalil na račun svojega "zakopavanja" v stare dokumente.

V imenu vseh Trzincev se vam zahvaljujem za vse, kar ste in boste z dobrim srcem storili za nas. Čestitamo!

Viki Pečnikar Oblak

PIKNIK JE BIL REKORDEN

Da se je na tradicionalnem prvomajskem pikniku pri brunarici v Dolgi dolini letos zbralo rekordno število ljudi, je najbolj zaslužno prelepo sončno vreme, zasluge, da jih je velika večina ostala dolgo v noč, pa gre pripisati organizatorju - Smučarskemu društvu Trzin.

Smučarji so v lastni režiji piknik organizirali drugič. Pred tem so ga pripravljali kot smučarska sekcija v sklopu Športnega društva. Kot nam je povedal tajnik društva Rado Pestotnik, so letos našli prek 200 obiskovalcev. Ti so videli lep prvomajski kres, kmalu za-

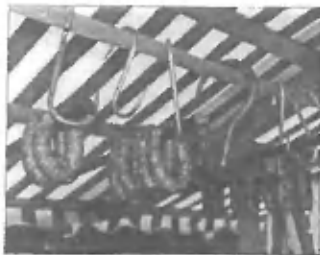
tem pa pospravili edinega odojka. Pestotnik priznava, da je tudi smučarje presenečil obisk, saj bi sicer spekli dva - pa še to bi utegnilo biti premalo. Prireditelje je treba pohvaliti tudi za izgled prostora pred brunarico, ki sta ga krasila trzinska skerčca in občinska zastava. Praznovanje praznika dela je trajalo vse do jutranjih ur, ko so se najbolj vztrajni pridružili prvomajski budnici. Eni nismo zdržali tako dolgo na nogah, zato o tem v drugem članku.

Peter Zalokar

FLORJANOV SEJEM JE ŽE DOBIL KORENINI

Turistično društvo Trzin je ob sodelovanju PGD Trzin, OŠ Trzin, Gostilne Narobe, Taubi centra in drugih prvi konec tedna v maju pripravilo že drugi Florjanov sejem. Za razliko od lani je bila udeležba tokrat boljša, tako da so vsi pristojni že kmalu po začetku ugotavljali, da se je sejem v Trzinu »že prijel« in da bo prav gotovo postal tradicionalen. Kot je običajno pri takšnih prireditvah, je bilo pred začetkom precej dela in tudi negotovosti, vendar so lanske izkušnje pomagale, da so prireditelji težave tokrat lažje prebrodili. Na razstavnih stojnicah so privabili več novih udeležencev, še vedno pa je bilo, po splošni oceni, stojnic še premalo, da bi ljudje prišli na sejem tudi zaradi nakupov. Treba pa je tudi zapisati, da so del razstavljalcev, ki smo jih lani videli v Trzinu, letos pritegnili prireditelji spomladanske razstave v Volčjem Potoku. Kljub vsemu je bil sprehod med stojnicami kar zanimiv. Tudi letos je največ pozornosti pritegovala okusna trzinska stojnica. Letos so se organizatorji odločili, da bodo na stojnici in ob njej predstavili za Trzin v preteklosti zelo pomembno dejavnost – mesarstvo. V preteklih stoletjih se

je namreč veliko Trzincev ukvarjalo z mesarstvom, saj so tako rekoč pri vsaki drugi hiši imeli mesarja ali pa vsaj klavca, meso in mesne izdelke pa so Trzinci prodajali širom Kranjske dežele pa tudi v sosednjo Avstrijo. Še zlasti so slovele trzinske klobase, ki se jih je prijelo ime kranjske klo-

base in prav za tokratni sejem se je več Trzincev odločilo, da bodo spet naredili klobase po starih trzinskih receptih. Tisti, ki še obladajo to spretnost, so pri Franciju Kurentu – Šuštarju naredili kar nekaj klobas, ko so jih pripeljali na sejem, da bi jih razstavili, pa so šle za med. V izjemno kratkem času so obiskovalci sejma vse klobase pokupili, pa čeprav je imel vsak pravico kupiti največ tri. Kasneje smo slišali, da so bile odlične.

Ob stojnici, ki je predstavljala nekdanje mesarske pripomočke, je trzinsko Turistično društvo predstavilo tudi trzinsko turistično ponudbo in letošnji propagandni material Trzina, za vse, ki so se za trzinsko ponudbo bolj zanimali, pa so prijazne gostiteljice za stojnico imele pri roki vedno tudi kaj trzinskih dobrot, tudi v tekoči obliki. Podobno kot lani smo letos na stojnici lahko občudovali umetelno sešite in okrašene narodne noše ge. Cirile Ules iz sosednje Lake. Članice skupine za ohranjanje naravne in kulturne dediščine iz Krašnje so spet

prikazale starodavno umetnost spletnja kit iz slame in pletenja cekarjev, copat in drugih izdelkov, precej pozornosti pa je pritegnil tudi rezbar Srečo Ornik iz Hoč pri Mariboru, ki je radovednejšem hitro pokazal, kako z dletom obdeluje les. Še zlasti je pritegnil pozornost z umetelno izrezljanim cvetom telcha, gasilci pa so

pohvalili njegov kip sv. Florjana. Med razstavljalci je bil tudi pravi Ribničan s suho robo. Tudi on je ročno prikazal, kako je treba narediti leseno posodo in druge izdelke, ki krasijo ribniški pušclj. Njegov sosed je bil lončar Miran Štebe iz I. de. Obiskovalcem je ponujal lične in ne posode in okraske, med razstavlja pa je bilo še več drugih, ki so pred svojo dejavnost. Razveseljivo je, da di tokrat razstavljalci poudarjali trzinske slovenske obrti in da med razstavljenimi za prodajo, ni bilo dosti kiča in plastike. Takšno sejemja bi veljalo ohraniti tudi za Pozornost obiskovalcev pa je pri odprti slovesnosti, saj je v njej sodelovalo kar dosti nastopajočih in mladih. Kulturni program odprte slovesnosti je vodil g. Tone Ipavec.

mikrofonom pa so se poleg g. žučine Trzin Antona Peršaka, ki je tečev odprl, zvrstili še recitatorka N. tatič, pevski zbor OŠ Trzin pod Alenke Markus, kar trije ha re Pestotnik, Uroš Kurent in Mla Velik aplavz so poželi tudi najmlajši roci iz vrta Žabica. Najmlajši so li pesmici Ob bitem potoku je Kekčevu pesem, svoje znanje pa zali tudi mladi člani plesne šole!

...bila prav zaradi otrok letošnja
...zlovesnost precej bolj obis-
...zlet lanska.
...so postali žejni ali pa jim je za-
...želodcih, je hitro in učinko-
...osebje gostilne Narobe,
...že zlasti pritegovala dva
...vsejji in manjši, strelišče za
...in seveda pisani baloni. Za
...in vse, ki so si želeli videti
...DPM poskrbelo z
...lateri so udeležence delale
...predmete iz fimo mase, poslika-
...in sploh ustvarjale kar ne-
...Zvečer je k prazničnemu

vsi skupaj v slavnostnem
sprevodu odkorakali v
cerkev sv. Florjana, kjer
so se udeležili sv. maše.
Vreme se je začelo kvari-
iti in ko so gasilci po maši
prišli iz cerkve, jih je že
začel prati dež. Vendar se
strumni gasilci niso dali
motiti, odkorakali so na
sejmsko prizorišče in se
tam posvetili prijatelj-
skim klepetom. Trzinski
gasilci so se ponovno iz-
kazali kot dobri gostitelji,

k boljšemu razpoloženju pa
so spet prispevali zvuki men-
geške godbe.
Popoldne pa je vreme pokazalo
zobe. V dežju so se stojnice
počasi začele prazniti in v li-
stem trenutku niti ni bilo pre-
senetljivo, da so gasilci dobili
ukaz, da je treba pospraviti
klopi in mize in da bodo se-
jem predčasno zaključili. Še
preden so vse podrli, se je
vreme popravilo in na prizo-
rišče se je začela stekati kolo-
na Trzinčev in drugih gostov,
ki so si zaželeli zabave in bi si

radi ogledali sejem. Ker je bila prireditelj
tako rekoč uradno odpovedana, so se razo-
čarano obračali in neredko kdo se je spraše-
val, zakaj so morali tako pohiteti s podiran-
jem, saj bi se številni obiskovalci prav goto-
vo lahko zabavali še pozno v noč. Mogoče
so prireditelji le dobili koristno izkušnjo za
naprej in da drugič ne bodo tako hitro vrgli
puške v koruzo.

M.Š.

Trziasko turistično društvo se prisrčno
zahvaljuje vsem, ki so se udeležili sejma
in so na njem tako ali drugače sodelova-
li. Se zlasti pa se zahvaljuje Gostilni
Narobe in njenemu osebju, Osnovni šoli
Trzin, Taubi Tenis centru, G-7 Trzin,
EL-Ži-ku, Žigu Kosmaču s.p., Zoranu
Rinku ter Biringu d.o.o. Trzin ter seveda
vsem, ki so se predstavili na stojnicah.
Zahvala gre tudi vsem članom Turistič-
nega društva, ki so se trudili za uspeh.

TENORIST ANDREJ AŽMAN JE OČARAL POSLUŠALCE

Konec aprila je trziasko Turistično
društvo v sodelovanju s trziaskim
župniščem pripravilo koncert prizna-
nega tenorista Andreja Ažmana. V
trziaski farni cerkvi sv. Florjana, ki je
gostila že kar nekaj koncertov, se je
spet zbralo kar nekaj ljubiteljev
vrhunskega petja in niso bili razočar-
ani. Pevec je potrdil lepoto in širok
razpon svojega glasu. Poslušalci so
bili navdušeni nad njegovim petjem
in so si le želeli, da bi lepe trenutke,
ki so jih preživljali ob poslušanju
petja Andreja Ažmana, delili še z
drugimi.

...na sejmskem prostoru poskrbel
...beli naplav iz Trzina, nadzor nad
...prostorum pa so prevzeli
...varnostniki iz G7.
...seveda potekala v znamenju ga-
...praznovanja Florjano-
...pred deveto uro so se zbrali
...Trzina in sosednjih društev v
...uniformah. Gostje so si rado-
...vali stojnice, potem pa so

ROŽ NI NIKOLI PREVEČ

...na Občina in Turistično
...razveselila s cvetličnimi
...nekaterih vpadnicah v
...kotili na dveh
...Pogled na naš
...prihodu vani oritaz-

nejši in lepši. Pobudniki ak-
cije in seveda tudi tisti, ki so
jo izvedli, zaslužijo vsa priz-
nanja, prav pa bi bilo, da bi
razmislili še o drugih mož-
nih mestih, ki bi jih lahko
polepšali s cvetjem. Cvetja
ni nikoli preveč. Kot smo že
porečali, Turistično društvo
poziva, da se za lepši videz
našega kraja potrudimo prav
vsi.

APRIL 1988 – MAJ 2001

Praznični dnevi pogosto pripeljejo do razmišljanja in spomin poletij nazaj na čas, ko se je dogajalo kaj pomembnega, pa se tega nismo prav zavedali takrat, pogosto pa tudi ne danes. Zagotovo se eden takih spominov nanaša na dogodke tik pred osamosvajanjem, med in po tem. Ko sem prebiral stare izjave iz tistih časov, sem naletel na več časopišnih člankov in pa na **GRADIVO ZA SLOVENSKO USTAVO**, ki ga je aprila tako davnega leta 1988 izdalo Društvo slovenskih pisateljev – Delovna skupina za ustavni razvoj. Res davnega? Saj je od takrat minilo le dobro desetletje, pa se je v kratkem času zgodilo toliko pomembnega in usodnega za slovenski narod kot že desetletja, stotletja ne, če sploh kdaj. Na takratne dogodke je odločilno vplivala tudi peščica pogumnih, ki so se zbirali v Društvu slovenskih pisateljev in okrog Nove revije. Malo je bilo takih, ki so verjeli, da je možna tudi lastna država, veliko nas je upalo, toda med te, ki niso samo upali, ampak tudi verjeli, vsekakor sodijo tisti, ki so takrat bili piščoči; med njimi lahko Trzinci s ponosom najdemo ime našega župana g. **Taneta Peršaka**. V omenjenem gradivu je na strani 3 zapisano ... in konstituiral upravni odbor društva kot svoje delovno telo z nazivom *Ustavna komisija*. Komisija, sestavljena iz petih članov društva: Milan Apih, Janez Menart, Tone Pavček, **Tone Peršak** kot predsednik, Veno Taufer. Ni moj namen poudarjati, koliko je takrat kdo prispeval za danes samostojno Slovenijo, pač pa me skrbi razmišljanje nekaterih ljudi v naši občini sedaj, ko imamo dane vse možnosti pristnega razvoja medsebojnih odnosov in lastnega odločanja o tem, v kakšni družbi in okolju želimo živeti. Ti takratni anonimneži in malikovalci obstoječega sistema si danes brez pomislekov lastijo pravico kritizirati vse počez in navadno jim za strelcov služijo prav župan, ki je imel ob ustanovitvi naše Občine dovolj poguma, da je prevzel nevhvaležno nalogo, pravno-formalno konstituirati občino in njene organe in se izpostaviti vsem mogočim kritikam. Kritika mora biti, vendar argumentirana in dobronamerana, zato sem se odločil, da Trzincem poskušam prikazati našega župana v drugačni luči, da bi v prihodnje le bolj strpno reagirali na posamezne odločitve, ki niso vselej vsem po volji, so pa izglasovane v dobri veri, da bodo služile večini.

Za osvetlitev lika g. Peršaka je nujno potrebno poseči v opisano obdobje, zato sem mu zastavil nekaj vprašanj, ki bodo, vsaj upam, zanimali tudi druge občane.

Kaj Vam je v omenjenem obdobju narekovalo za tiste čase močno tvegano dejanje? Mislim na sodelovanje v skupini pri Društvu pisateljev.

Te stvari se vedno dogajajo tako, da jih je mogoče razložiti na več načinov. Pač odvisno od tega, s katerega zornega kota pogledaš. Zdi pa se, da so se mnogi ljudje, ki so prišli v zgodovino, kar nekako znašli v vrsticu dogodkov, ne da bi pred tem načrtovali svojo udeležbo. So pač bili v pravem trenutku na pravem kraju, kot radi rečemo. Če pogledam na svojo vlogo in delovanje v t.i. Ustavni komisiji upravnega odbora Društva slovenskih pisateljev, bi ravno tako lahko navedel vsaj troje pojasnil. Najprej, da sem tedaj že imel nekakšno oporečniško "kariero" za seboj. Vse od leta 1968 sem že pisal kritične članke v zvezi z ravnanjem slovenske oziroma jugoslovanske politike in si med drugim zaradi tega že v začetku (1968) prislužil svojevrstno javno obsodbo v študentskem časopisu Tribuna, ki jo je pisal tedanji funkcionar ZKS na univerzi, sedanjí zunanji minister RS dr. Dimitrij Rupel. Kritične članke, ki jih je bilo veliko in so se dotikali zlasti neustrezne kulturne politike, mednacionalnih odnosov v SFRJ in še posebej vloge ZKJ oziroma ZKS in odsotnosti demokracije, sem objavjal v različnih publikacijah: od študentske Tribune do Sobotne priloge Dela, od revije Teles do revij za kulturo in književnost kot sta Sodobnost in Nova revija. Zaradi tega svojega delovanja sem si prislužil tudi nekaj težav v JLA. Bil sem poslan v enoto, v kateri je služilo domovini tudi precej pravih kriminalcev in deležen sem bil tudi posebne pozornosti vojaške obveščevalne službe. Po drugi strani je mogoče razložiti, da sem prišel v to komisijo preprosto zato, ker sem bil član upravnega odbora Društva slovenskih pisateljev in nekaj časa tudi sekretar društva, tako da je bilo moje članstvo v tej komisiji glede na opisano dejavnost skoraj logično. Navsezadnje

pa bi lahko rekli, da si članstvo v komisiji zaslužilo s svojo nastopno v zvezi s tualnimi predlo-membam Ustave S ustanovitve te Zvezco predsed predlog sprave ve poslalo v javnec leta 1986, S SFRJ pa je pri prla 11. februarju. Že konec februar smo v prostorih (Društva sloven-

sateljev) organizirali javno tribuno teri smo (predvsem dr. Bučar) op na nevarne cilje in smeri predla memb. Te tribune sem se udeležil ki sem prav v tistih dneh spisal zapis, uperjen proti vsebini pre spremem, ki je bil objavljen v prilogi Dela. Že 16. marca 1987 j. Cankarjevemu domu organiziralo množično obiskano javno tribuno, teri je opozorilo na nevarnosti, ki bila izpostavljena Slovenija in slo naroda, če bi bile sprejete ustavne membe, kakršne je predlagalo predsedstvo. Ker republiška sk svojem zasedanju dva dni po tem ni upoštevala, smo se v DSP odlo ustanovitve omenjene komisije. Ker bil eden od pobudnikov in ker so pisovali delavnost in prednost tu ki si jih naložim, je upravni odbor gal, naj prav jaz vodim to komisij

Poudaril bi še eno dejstvo. Gre komisije. V njej smo bili zelo razn lo politično gledano različno m je (Milan Apih, Tone Pavček, Jan nart, Veno Taufer in jaz; sodel tudi dr. France Bučar, dr. Peter in Matevž Krivic), ki pa smo se v dali nevarnosti politike, ki je ted dovala v vrhovih ZKJ (centralizem monija velikosrbske usmeritve tako je tudi enotnost naše raznol sije, ki je po moji sodbi odigrala p bno vlogo v snovanju zamisli in uvajanja demokracije ter osamos pričala o tem, da smo se v istih venci znali poenotiti kljub naši ni neenotnosti.

Ste takrat verjeli v samostojno S Resnici na ljubo je treba povedati, misel o samostojni Sloveniji zore poma in da je v začetku leta 198 tem še nekaj časa šlo v prvi vrsti preprečimo še hujšo centrali

tedanja slovenska oblast v glavnem je pristajala na dialog, četudi včasih nerada in četudi si je pogosto prizadevala, da bi razvednotila ali celo osmežila naša prizadevanja (npr. tudi ob predstavitvi prej omenjene zamisli nove slovenske ustave) ali pa pridobila t. i. ljudske množice, da bi jih zavrnila (npr. ob napadih na 57. št. Nove revije).

Spominjam se, da sem takrat večkrat razmišljal tudi o tem, kaj se ob takšnem ali drugačnem razpletu dogodkov lahko zgodi. Vendar me to ni odvrčalo od dejavnosti. Morda bo slišati hvalisavo, vendar se ne spominjam, da bi se česa bal. Še posebej ne po tistem, ko sem nekako zaznal, da se je starejši in morda tudi nekoliko bolj trdo misleči del slovenske politike nekako umaknil iz arene (npr. France Popit in še nekateri starejši politiki) ali pa so ga mlajši in bolj elastični in morda tudi bolj pronicijivi in analitično sposobnejši kadri enostavno odrinili. To sem, denimo, opazil tudi na sejah tedanje Ustavne komisije Skupščine SRS, v katero sem bil nekoliko nepričakovano imenovan kot predstavnik civilne družbe. In ti tedanji mlajši politiki so bili vsaj na prvi pogled veliko bolj večši dialoga in se niso posluževali kakšnih neposrednih pritiskov ali celo groženj. Če so že kdaj svarili, so svarili tako, kot da smo vsi enako ogroženi. Pravzaprav lahko rečem, da sem o tem, kako naj delujem in o kolikšne mere naj zaostrih kakšno svoje stališče, članek ali razpravo na kakšni seji ali javnem zborovanju, razmišljal vedno v prvi vrsti z vidika učinkaj; torej z vidika vprašanja, kako lahko kaj dosežem, in ne z vidika, ali si lahko s takšnim ali drugačnim stališčem nakopljem kakšne težave.

Kako je reagirala na vaše tvegano početje žena, družina?

Moram poudariti, da z veliko mero strpnosti in potrpljenja oziroma razumevanja. Za nas je bil to precej težak čas. Leta 1988 in še tudi 1989 smo gradili hišo. Otroka sta bila še zelo majhna, žena pa je tudi še na nek način iskala odgovor na vprašanje, kakšna služba bi ji bila najbolj pogodu. Seveda je bila že kar nekaj let zaposlena, le da je še iskala pravo področje, v katerem naj se usmeri. Zato je ob tolikšnem mojem angažmaju in vseh dodatnih obveznostih (gradnja, otroka itd.) bilo naše življenje včasih zelo naporno in napeto. Morda je celo ravno to, da sva bila oba z ženo nenehno v pogovoru, preprečevalo, da bi se ukvarjala z razmišljanjem o tveganiosti moje dejavnosti.

Kaj vam je dajalo moč in samozavest za takratno ponašanje?

O lastnem deležu je vedno nekoliko čudno govoriti. Včasih tudi kdo reče, da smo se Slovenci razmeroma zlahka in poceni osamosvojili, si priborili mednarodno priznanje in se izognili hujšemu prelivanju krvi, ki je doletelo pravzaprav vse ostale nekdanje jugoslovanske republike in narode. Marsikdo pri tem misli, da se nam je to celo da neke mere posrečilo in to tudi zato, ker so vse skupaj vodili pretežno mladi ljudje, ki se morda niti niso zavedali, v kakšno tveganje in nevarnost se spuščamo. Od teh ocen bi sprejel kvečjemu to, da morda mlajši ljudje nekoliko več tvegajo kot bolj izkušeni in starejši. Seveda, če govorim o mlajših ljudeh in mednje uvrščam tudi sebe, mislim s tem najprej to, da smo za politike, ki so po volitvah leta 1990 zasedli veliko število pomembnih mest v širšem vodstvu države (tedaj še vedno republike v SFRJ), bili mnogi dejansko dokaj mladi (večina nam je bila stara manj kot 50 let, nekateri pomembni ministri celo manj kot 40 let), po drugi strani pa smo bili povečini mladi tudi, kar zadeva naš politični staž. Predvsem pa je potrebno povedati, da je bil to, lahko bi rekli, zelo romantičen čas, poln zanosa in vere in tudi sam sem bil deležen te vere in zanosa. Preprosto verjel sem, da je to, kar počnem, prav in nujno. Morda so bile moje predstave o tem, za kar smo si prizadevali, tudi nekoliko romantične in naivne. Vendar brez tega ne gre. Vse pomembne prelome vedno izpeljejo zanosni, romantični ali celo naivni ljudje in ne preračunljivci.

Zavest, da ste v mozaik osamosvajanja pridali tudi Vi kakšen komentek, morda biti prijetna?

Gotovo je. Konoc koncev smo Slovenci leta 1991 dosegli nekaj, o čemer so resnično sanjale številne generacije; mnogi pomembni voditelji in intelektualci pa so že nehali verjeti, da bomo Slovenci sploh kdaj postali pravi, torej državotvorni narod. Hkrati pa si je generacija, ki je izpeljala osamosvojitve, naložila tudi veliko odgovornost za vse, kar se je že zgodilo po osamosvojitvi in kar se še bo. Sam sem vedno, kadar kdo reče, da je bilo prej bolje ali da je pravzaprav škoda, ker je Jugoslavija razpadla ali kaj podobnega, počutim nekoliko prizadetega in zdi se mi, da moram takemu govorcu pojasniti, da Jugoslavija v resnici ni imela več nobene prihodnosti, in da je bila obsojena na razpad. V to še vedno verjamem, čeprav hkrati mislim, da je potrebno z novimi državami, ki so nastale na

... republikam in ponovno
... partijske diktature. Potrebno
... da smo mi tedaj na nek način
... ravnili jugoslovansko ustavo
... leta 1971, ki je zagotavljala relativno
... enostavnosti republikam; seveda
... v bistvu enostrankarskega)
... pa smo kmalu spoznali, da
... bo zadoščalo in da je
... tudi na domačo, slovensko politi-
... 1989 skupaj z delovno skupino slo-
... sociološkega društva za ustavo
... odločili za oblikovanje in prikaz
... ustave, kakršno bi po
... mnenju morala prej ko slej sprejeti
... ki bi se vedno lahko bila ohlap-
... konfederaciji z ostalimi
... republikami. Odločitev
... je potem dokončno do-
... leta 1990 ob snovanju volilnega programa
... političnih strank Demos.

... lahko rečem, da sem že na jav-
... 1987 z avtonom stališče, da mora Slove-
... pri zahtevi po priznanju in
... lastne suverenosti in sem se
... zavezal za ustavne spremem-
... drugačne od tistih, ki jih je
... SFRJ. Torej za
... ki bi dosledno uveljavile su-
... republik in omogočile sleherni
... načrtuje in regulira lastni

Kako je vplivalo na vaš družbeni in ... status? Ali so pritiskali na Vas ...?

... uju kaže poudariti, da je bil
... beseda, dokaj nenava-
... je bilo tako rekoč čutili
... bili že nekoliko opoje-
... se je dogajalo. Čutili je
... nevarnost, zlasti mož-
... nekje v Beogradu
... rečemo v žargonu, in bo
... pse vojne in maščevanja.
... tistih, ki smo se tedaj
... politično dejavnosti
... posegi v kulturno
... političnih strank),
... zastrašiti. Po drugi
... potrebno priznati, da

območju bivše SFRJ vzpostavili čim boljše in zelo prijateljske odnose. Navsezadnje so to vendarle nekakšni naši "sorodniki" Slovani. Mi drug drugega razumemo, če si le prisluhujemo. Naše kulture so si bile v preteklosti bližje, kot marsikdo misli. Poleg tega se moramo zavedati, da bomo ob in po vključitvi v Evropsko unijo, predvsem pa ob pritiskih t.i. globalizacije, ki v resnici pomeni predvsem amerikanizacijo na vseh področjih, tudi Slovenci zelo potrebovali neke vrste kulturno, jezikovno in prijateljsko zaledje. Če se bomo z nekaterimi negativnimi težnjami globalizacije spopadli v določeni zvezi s sorodnimi narodi in kulturami, nam bo ob tem spopadu lažje. Seveda pa se moramo odločiti, ali sploh želimo ohraniti svojo identiteto, lastno kulturo, jezik itd.

Kaj po vašem najbolj greni sedanji družbeni trenutek v Sloveniji?

Ravno to, kar sem nakazal v prejšnjem odgovoru. Namreč to, da se v nove povezave spuščamo nekoliko neprevidno in predvsem preveč neučakano, brez razmisleka o možnih posledicah in učinkih. Ta neučakanost namreč ni iste vrste, kot sta bili romantičnost in naivnost, o katerih sem prej govoril. Ta neučakanost, se mi zdi, bolj izhaja iz neučakanosti nekaterih vidnih posameznikov, ki se že vidijo v bruseljskih foteljih in jim je malo mar, kaj bo za državo, narodom in slovenstvom, če hočete. Da ne bo nesporazuma. Sploh ne govorim, da naj se Slovenija ne vključi v EU. Nasprotno. Če se bo EU razvijala tako, kot je zdaj predvideno, mora Slovenija nujno postati članica. Moti me ta ihta, s katero si prizadevamo, da bi bili prvi in da bi bilo to čim prej in ne glede na to, kako bomo v resnici pripravljeni. Zaradi te ihte smo pripravljeni v pogajanjih žrtvovati marsikaj, kar je zelo pomembno. Na primer podoba slovenskega podežlja, torej našo kulturno krajino, ki jo hodijo Evropejci občudovat k nam. Pa v resnici to sploh ni potrebno, ker se EU že tako ali tako pripravlja, da bomo opustili dosedanj model kmetijstva.

Ne morem mimo dejstva, da Vas velikokrat napadajo in kritizirajo ljudje, ki sami ničesar ne storijo za naš boljši jutri. Vsa njihova dejavnost je v tem, da iščejo napake, ta zaresne in namišljene, in kritizirajo, ob tem pa se ne vprašajo, kaj so storili za to skupnost in kako drugi gledajo na njihovo delo oz. nedelo. Kako lahko mirno prenašate takšne kritike in ne rečete: "Dovolj imam!"?

Napadi in očitki, kot pravite, nekako sodijo zraven. Marsikdaj se za na videz popolnoma "strokovnimi" ugovori proti kakšni županovi odločitvi ali njegovemu predlogu v resnici skriva politično ozadje. Tudi v nekaterih na videz drugačnih primerih, recimo ob razpravah o predlogu ureditvenega načrta za ŠRC-o ali za kakšnimi "kritičnimi" članki v Odeševju je v resnici politični motiv (pripadnost tej ali oni stranki). Največkrat pa gre ali za svojevrstno sebičnost ali za neke sorte kraikovidnosti. Pri čemer seveda nikakor ne želim reči, da to velja za vse ugovore ali za vse kritične pripombe oziroma alternativne predloge. Nikakor ne. Opozarjam pa na tiste, ki izražajo nekakšno željo po zaustavitvi razvoja Trzina. Kot da bi nekateri ljudje hoteli reči: "Zdaj sem jaz tukaj in hočem imeti mir! Kaj me brigajo želje mladih! Kaj me brigajo želje mojih sosedom! Kaj me brigajo želje tistih, ki bi tudi radi živeli v Trzinu! Jaz hočem mir!" Pri tem pa ne pomislijo, da morda kdo drug nasprotuje gradnji športno-rekreacijske cone tudi zato, ker na primer obstoja tudi načrt, da bi na istem mestu gradili zaprti naselje zelo dragih hiš, mimo katerih morda sploh ne bi bilo prehoda, kaj šele, da bi tam ostala neokrnjena narava. A pustimo to!

Kar zadeva vprašanje, ali mi kdaj presede, bi rekel, da marsikdaj ni lahko. Zlasti tedaj, ko se srečaš, že smem tako reči, z nepopustljivo trmo in nasprotovanjem zaradi nasprotovarja. Po drugi strani pa se mi večkrat zdi, da smo pač nekateri ljudje takšni, da se bomo vedno ukvarjali z javnimi zadevami, ne glede na to, koliko nas bo to stalo. Pri tem jaz sploh nisem kakšna izjema. Je pa res pomembno to, kar pravite.

Če bi se vsak, ki rad kritizira, vprašal, kaj je sam resnično storil za skupnost (ne samo z jezikom!), bi bilo najbrž takšne kritike veliko manj, dialoga pa več.

Tone Ipavec

ZERJAVČKI V PREKMURJI

Strtindvajsetega aprila letos smo izjavčki, člani društva upokojene nekaj naših prijateljev pod vodstvom cija Bardorferja podali na potep po murju. Veseli in razigrani smo se iz Mercatorja in Občine podali na pot Za obvezno kavico itd. smo se najprijavili na počivališču Tepanje. Do bole nam je vožnja z udobnim Bavim avtobusom zelo hitro minila. Ta je pričakal prijazen in zelo zgovoren Popeljal nas je skozi murskosoboški

ki je hkrati tudi muzej. Za svojo dobil zelo visoko evropsko priznanje. Murske Sobote do Filovcev je vožnja iz la zelo hitro. V Lončarstvu Bojnec si ogledali izdelavo lončarskih izdelkov. nakupili tudi nekaj spominkov in t pa zelo uporabne posode za shranje česna in čebule. Pa tudi kakšna vino se je preselila v Trzin. Bili smo tudi v znameniti Plečnikovi v Bogojini. Ker je bil gospod župnik in žan pri verouku, o zgodovini cerkve izvedeli kaj prida. Podatek, da so glavnega oltarja, kristilni kamen in stebri izdelani iz podpeškega nas je vse navdal s posebnim ponoc Očarani z groteskno gradnje in cerkve smo se odpeljali v popolno je – na panoramski ogled zdravilišča me 3000« Moravske Toplice. Čas je bil za kosilo. V gostišču Vit Aleksander, blizu Moravskih Toplic, pričakalo zelo okusno in obilno kosilo tudi dobro in poceni goriško vino. nost in gostoljubnost Prekmurcev spremljala vse do doma. Na poti proti domu smo se ustavili Radenci, kjer smo si lahko kupili olje in peske. Bili smo tudi v brezprodajalni v Gornji Radgoni. Dom se vrnil v zgodnjih večernih urah ni in dobre volje.

Franci

PETER LOBODA: VSE PRIDE, PA VSE MINE, SAMO POTRPETI JE TREBA

Suradni podatki kažejo, da naj bi slovenski moški v povprečju živeli 71 let, ženske starost Trzinca pa je 37 let. Če bi imeli 38. In ker statistični podatki kažejo, bi lahko rekli, da je Peter Loboda nadpovprečen slovenski Trzinčan. V mladih bo namreč dopolnil že časovno, zato se nam je zdelo prav, da najstarejšega občana (tri občane predstavimo bralcem Odgovorov) predstavimo kot tretji izmed petih otokov, ki so bili in očetu Janezu. Svoje življenje je preživel na domačiji v Študi, kjer je bil in že kot fantič se je odločil za čevljarja. Vendar se je vrnil domov in opravljal. Peter Loboda začel uživati brezskrbno življenje, bil vpoklican v vojsko. Te dni je bil najboljši spominja: »Vojaški službo sem opravil v Skopju. Trinajst mesecev sem bil na vojni, ne pa tako kot danes, ko sem bil na vojni pa še to so fantje skoraj vsi. Jaz sem bil doma v vojski. Večkrat, in sicer takrat, ko sem bil na vojni je brat smrtno bolan. Peter Loboda se vračal domov in v tem času je bil na vojni že umrl. K sreči pa se mu vrnil domov in stanje izboljšalo. Te štiri dni sem moral tudi odslužiti. Ko sem bil na vojni sovajaki domov, sem bil na vojni vojašnici. Peter Loboda ljudi, da sem v vojski zbolel, sem moral biti 50 dni v vojski. Peter Loboda sem jo pa v vojašnici, Peter Loboda je zelo čudno postavljeno, Peter Loboda pa meji levi imel posteljo Srb, Peter Loboda tudi spal Srb, vame, ki Peter Loboda med njima, je pa ves Peter Loboda bil tako dolgo v bolnišnici, Peter Loboda poslali domov, vendar Peter Loboda sem je tako star (24 let), da Peter Loboda konca vojaški rok. Ker Peter Loboda lahko kadarkoli spet

vpoklicali. In tako sem ostal. Pa mi ni nič žal, da sem bil v Skopju v vojski. Sem vsaj videl malo sveta.

Med služenjem vojaškega roka sem bil tudi v nemškem ujetništvu. V Nemčiji smo ujetniki najprej delali (krampali) na železniški progi. Hrane je bilo bore malo. Takrat sem bil večkrat lačen, kot pa sit. Za hrano si se moral kar sam znajti. Sam sem si vedno prahrnil kak kos krompirja od kosila, ki sem ga potem pojedel za zajtrk. Po enem mesecu dela na progi pa sem bil premeščen k nekemu kmetu, kjer sem bil hlapec. Pomagal sem hraniti živino, delati na polju in podobno. Tu, pri tem kmetu, mi ni bilo tako hudo in naporno kot pa na progi. Že samo jesti sem večkrat dobil. No, nato pa je nekega dne prišel nek možakar, ki je spraševal, če je kdo kaj izučen. Jaz sem mu rekel, da sem »šuštar«. Bolje bi bilo, če bi bil tiho, saj so me kaj kmalu poslali v Deben v popravljalnico čevljev, kjer sem popravljal vse vrste čevljev. Domači hčeri sem naredil en par škornjev, ki jih je bila zelo vesela ... Vseeno pa sem bil tudi tu več lačen, kot pa sit ... Ja, šest mesecev sem bil v ujetništvu. Ko sem šel tja, sem imel plašč in škornje, ko pa sem se vračal domov, sem imel na nogah le lesene coklje.

Ko se je Peter vrnil iz vojske, se je kaj kmalu zaljubil v Justino z Rov. Njo si je izbral tudi za življenjsko sopotnico. Po poroki sta kupila hišo v Trzinu (ki je bila poznana pod imenom Lisičnikova bajta) in sta jo z veliko truda prenovila.

Peter se je tudi zaposlil. In sicer je najprej nekaj časa delal v tovarni Toko. Tam ga je nekdaj prepračil, da naj gre delat k njemu v čevljarstvo. Ko pa sta se z delodajalcem sprla, se je Peter odločil, da bo zamenjal služ-

bo. Ker pri privatniku ni želel več delati, si je iskal 'državno' službo. »Po tem 'Šuštarije' nisem več počel, čeprav sem bil izučen. Šel sem v službo v Induplati v Jarše. Tam sem delal kar nekaj let, ko pa sem dobil priložnost, da bi delal v Elmi v Črnučah, sem se zaposlil tam. V Induplatih me je namreč pogosto mučil glavobol zaradi prahu. V Elmi pa sem potem delal do upokojitve.«

Petru je Justina rodila sina Petra, ki mu je že kot majhen bil v veliko veselje, z leti pa ga ima vedno rajši. Peter mlajši zdaj, na očetova stara leta, zgledno skrbi za svojega očeta. »Skupaj greva na kakšen sprehod, večkrat se ustaviva tudi pri Matičku, tam malce popijem in tudi kaj malega pojem. Najbolj mi tekne špehovka, nekateri ji rečejo tudi ocvirkovka, ker je iz svinjskega mesa in iz ocvirkov. Včasih me pelje tudi na kakšno veselico, čeprav so zdaj vse bolj pozno zvečer.

Veste, včasih so bile veselice popolne in ponavadi smo šli tja skupaj s prijatelji. Pa tam nismo bili do zgodnjih jutranjih ur, kot so zdaj. Smo se že prej odpravili domov, včasih tudi še pred večerom. Sam zvečer zelo nerad hodim po cesti, ker bi me lahko še kdo povozil. Na teh veselicah je bilo veliko Trzincev, pa Mengšani so tudi prišli. Z njimi se nisem nikoli tepel, tako kot drugi. Ni moja navada, da bi bil pretepač.«

Peter kljub svoji starosti še vedno rad potuje in se druži z ljudmi: »Glede na to, koliko sem star, sem še kar zdrav, pa tudi dobro se počutim. Že nekaj časa sem član društva upokojencev v Domžalah in pa trzinških žerjavčkov. Z njimi grem večkrat 'pohajal'. Kamorkoli gremo, se imamo prav lepo. Večkrat tudi kakšno zapojemo. No, jaz pojem bolj malo, ker imam bolj siab glas. Vsi pa smo prijatelji med sabo.

Drugače pa tudi zelo rad počivam. Ko sem doma, se usedem na balkon, kjer se grem na sončko in opazujem promet, pa ljudi, ki hodijo na banko, v trgovino ... Saj hudega mi ni nič ... Včasih pride na obisk tudi sosed, Učakarjev Stane, s katerim sva dobra prijatelja, pa se malce pogovoriva in mi čas kar hitro mine.«

Mateja Erčulj

Na izletu maja 1998 (Svete gore na Bizejskem)

Zbiranje, življenje in lepo vreme nikomur ne presedejo.

Bolgarski

JOŽE KOSMAČ

Dogodki v letu 1991 so pretresli ali pa morda vsaj presenetili marsikoga – govorim o osamosvojitvi Slovenije, kateri je sledil napad jugoslovanske armade z vojaškimi helikopteri, o pokanju pušk, nekaj ujetnikih, nekaj ubitih ljudih ... Del vojnih grozot smo lahko okusili pravzaprav vsi. Takrat so se armadi z orožjem v roki uprli pripadniki TO in policije. Danes so nekateri izmed takratnih udeležencev osamosvojitvenih dogodkov člani Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS). ZVVS je organizirana po območnih združenjih, ta pa delujejo v sekcijah. Tudi v Trzinu imamo sekcijo ZVVS, njen predsednik pa je Jože Kosmač.

Kdo je pravzaprav vojni veteran?

V zakonu, ki je bil sprejet leta 1995, je že v prvem členu navedeno, da je vojni veteran oseba, ki je v vojni ali vojaški agresiji na Republiko Slovenijo opravljala vojaške dolžnosti za obrambo Republike Slovenije ali naloge s področja varnosti Republike Slovenije.

Človek bi pomislil, da se zakon nanaša samo na leto 1991, pa se ne. Vojni veteran je namreč tudi tisti, ki je sodeloval v bojih za obrambo slovenske severne meje v letih 1918 in 1919, borci NOB, pripadniki organizacije TIGR, vpoklicani pripadniki Teritorialne obrambe Republike Slovenije, policije, oboroženi pripadniki narodne zaščite ter pripadniki enot za zveze Republike in občin, ki so v vojaški agresiji na Republiko Slovenijo v času od 26. 6. do 18. 7. 1991 opravljali dolžnosti pri obrambi Republike Slovenije. Zakon o vojnih veteranih je bil v letu 1999 dopolnjen, tako da se kot veterane upošteva tudi osebe, ki so v obdobju od 17. 5. 1990 do 25. 6. 1991 opravljali dolžnosti organizatorjev manevrske strukture narodne zaščite (MSNZ) ali tajno zbirali in hranili orožje, strelivo in vojaško opremo v zasebnih prostorih.

Da si lahko pridobijo status veterana vojne za Slovenijo, pa si moral biti v času agresije od 26. 6. do 18. 7. 1991 vsaj en dan v enoti kot vpoklicani pripadnik ene od obrambnih struktur.

Vsi tisti, poleg do sedaj omenjenih, ki so bili vpoklicani v TO, in sicer od odhoda zadnjega vojaka JLA iz Slovenije 26. 10. 1991 in so bili v t.i. rezervnih enotah, pa imajo možnost biti člani veteranske organizacije ZVVS.

Da se veteranstvo res upošteva po črki zakona, lahko potrdim s primerom, ki je med veterani zelo poznan. Nekdo iz okolice Ljutomerja ni bil vpoklican v TO, ampak je kot civilist naredil mnogo pomembnega za Slovenijo na področju obveščevalnega dela, pa mu status ni priznan, ker ni bil vpoklican. Da postane član ZVVS moraš

torej imeti za ta naziv določene zakonske osnove, moraš izpolniti prijavo, po kateri se udeležba preveri, priložiti dve fotografiji, in ko dobiš izkaznico, plačevati članarino.

Tisti, ki imajo status športnikov, invalidov ... imajo ponavadi določene ugodnosti. Je tako tudi pri veteranih?

Ja, kdor ima urejen status veterana po zakonu, si s tem pridobi določene ugodnosti; n. pr. veteranski dodatek, dodatek za pomoč in postrežbo, občasno zdraviliško zdravljenje itd., ki pa se predvsem nanaša na borce NOB. Nam, veteranom iz leta 1991, je čas udeležbe v enotah TO priznan v pokojninsko dobo, drugače pa moram povedati, da je edina boniteta ta, da če si star nad 50 let, ti država plačuje dopolnilno zdravstveno zavarovanje.

In kaj veterani počnete?

Udeležujemo se določenih veteranskih obležitih in proslav v Sloveniji. V programu območnega združenja VVS Domžale so zapisani tudi pohodi po poteh enot takratne TO, ki so postali že kar tradicionalni, saj jih imamo že več let. Veterani imamo tudi svoj kolesarski maraton, pred kratkim smo na Vačah praznovali dan heraldike (to je v bistvu praznovanje slovenske zastave). V mesecu juliju se skupina območnega združenja odpravi na Triglav, letos bo ob desetletnici osamosvojitvenih dogodkov piknik na letališču v Cerkljah ob Krki (tu smo v novembru 1991 vsi pripadniki stalne sestave takratne TO, ki se je preoblikovala v Slovensko vojsko, dali svečano prisego), sodelujemo na praznovanju dneva slovenske vojske - 15. maja, dneva MSNZ - 17. maja, dneva državnosti, dneva samostojnosti, letos pa bo za nas osrednji dogodek proslava v Mengšu, ko bomo 22. 6. skupaj z dnevom državnosti praznovali tudi 10. obletnico osamosvojitvenih dogodkov.

Kako pa ste se odločili za ustanovitev sekcije VVS v Trzinu?

V okviru Območnega združenja VVS Domžale (ki pokriva bivšo občino, sedaj upravno enoto) so bile kmalu po njegovi ustano-

vitvi (leta 1995) organizirane sekcije v Moravčah, Mengšu in Lukovici. Ljubljana je samostojna občina. Trzin pa je bila občina šele 1998 in tako smo v bistvu takrat začeli razmišljati o svoji sekciji. Pobudniki za ustanovitev trzinske sekcije so bili g. Martin Planko, g. Anka Dardiš in jaz. Ker delujemo kot sekcija, je oblika dela in del Območnega združenja VVS Domžale, nimamo kakšne posebne, imamo pa sklepe z naših sesedanjih občin. Vse odločili za ustanovitev sekcije, ki ga poleg nas treh imata še g. Franc Vertič in g. Roman Merman. Tako nas je torej pet, ki med najbolj zagnanimi, takšno delovanje pa je tudi bolj demokratično.

Anton Znidaršič in Jože Kosmač

življenje naše sekcije je lahko zaradi podobnih in skupnih interesov bilo pred desetimi leti vpoklican z orožjem v roki nastopimo proti

Akcije, ki ste jih prej našli, se pravi, da so bile skupne za vse veterane. Imamo pa aktivnosti trzinskih veterancev. Trzinci za veterane organiziramo vsako letoletno srečanje, primerno obležimo letnico ustanovitve naše sekcije in seveda ne manjka proslava ob obletnici bitke v Trzinu. Letos bo to praznovanje po dogovoru z občino, 24. 6. pred črno hišo, kot skupna proslava z državnostjo, na kateri, upamo, bo priseljal prodiranje tankovske trobilni kvintet SV in Častna straža 1. bataljona iz Popova iz Varažдина na Radgone.

Prav tako smo imeli v letu 1991 vsaj eno teritorialno Občinsko štabo Ljutomerja in lovke sobe ter po prelepem razgledu okoliških ljutomersko-ormoških gorice, spoznali eno od prejšnjih posebnosti, postrežnjačo. Naš obisk smo kmalu nadaljevali pri Antonu Horvatu, ki je v letih 1990 in 1991 kot prostovoljec-obveščevalec mnogo pomembnih podatkov o JA iz vojašnice Varaždin in Čakovec posredoval poveljstvu v Ljutomeru. Zanimivost, vredna ogleda, pa je tudi kovaški muzej v Razkrižju, s katerim ohranjajo kulturno dediščino kovaštva in 150-letno tradicijo njegovega rodu. Po ogledu muzeja smo se nato ob prijateljem pomenu našima Prelekoma zahvalili za njuno predstavitev s knjigo »Mengeš in Trzin skozi čas«, s posvetilom s strani, v kateri je takratni načelnik Območnega štaba TO Domžale g. Bojan Končan, ki je kot naš član bil

zaradi določenih razlogov. Poskušali pa bomo, če bo mogoče, tako uro naše najpomembnejše podjate učencem vsako leto.

Obiskovali smo obiskovali sorodna združenja in organizacije in pomembno obiskovali enote slovenske vojske. Naša želja je tudi, da bi se priseljal krajanji (tisti, ki so bili člani v sekciji, da bi skrbeli za ohranjanje tradicije veteranstva in mu gre.

Članov ima vaša sekcija? Imamo jih po naših podatkih v Trzinu približno 56 krajanov in bi tako imeli v sekciji trenutno 26 članov. Sedaj star 70 let, najmlajši pa 29 let. Ker bi radi pridobili več članov, letos v maju ali juniju pripravljamo srečanje s piknikom in obiskom ob 10-letnici povabilo za finančno pomoč oz. obisk na več podjetij v na-

šem »bogatem« Trzinu, pa žal odziv, razen izjem, ni pohvalen, a upamo še na odziv nekaterih.

V Trzinu je v mesecu marcu Zveza VVS Ljubljana s predsedstvom imela delovno konferenco v OŠ Trzin, kjer se je zbralo preko sto delegatov vseh območnih združenj veteranov iz Slovenije. Kako to, da je bil za ta dogodek izbran ravno Trzin? Predsedstvo zveze VVS vsako leto izvede tako konferenco po različnih krajih Slovenije. Za to želi imeti primeren prostor ob sorazmerno glavni prometni komunikaciji in z dovolj parkirnimi prostori. G. Planko Martin, ki je bil s sekretarjem zveze VVS v kontaktu zaradi nekaterih nalog, mu je omenil Trzin in OŠ. Beseda je dala besedo, sekretar si je prišel ogledat prostor in letos se mu je zdel ravno pravišnji za tak dogodek. Tako je bil dogovor z ravnateljcem g. Francem Brečkom sklenjen in konferenca na zadalost

vseh uspešno izvedena. To je bila tudi, čeprav čisto nehoti, lepa predstavitev Trzina mnogim veteranom, ki so prišli iz cele Slovenije.

Trzinski veterani imate srečanja vsak prvi četrtek v mesecu. Ali na ta srečanja pridejo vsi člani? In kako potekajo vaša srečanja?

Ne, ne pridejo vsi člani, ampak nekje do 10, včasih pa le člani predsedstva. Hja, na teh srečanjih se pogovorimo o raznih stvareh. Recimo, zelo dobro smo pripravili in organizirali majski izlet v Preklicjo. Letos načrtujemo tudi obisk dveh enot: 15. brigade vojnega letalstva na Brniku in pa 54. oklepno-mehaniziranega bataljona na Vrhniki.

Za konec pa še verzi s hrbtni strani članske izkaznice VVS, ki še najbolj predstavljajo veteranski duh:

Kljubuj usodi, mož sam svoj bodi!
Karkoli naj se ti zgodi,
usode gospodar si – li.
Si ti čes res, če cel si mož,
I svoj i nje gospodar si boš.
Usode ni, usoda svoja – to si ti!

Simon Gregarčič

Mateja Erčulj

OBISK POMNIKOV IZ LETA 1991 V OBCINI RAZKRIZJE

V sredo, 12. maja 2001, smo trzinski veterani vojne za Slovenijo obiskovali pomnike vojne za Slovenijo v Občini Razkrižje, ki je manjša občina, obe pa sta zaznamovani s pomniki v naši novejši zgodovini. Pomniki nastru dela je bil obisk v Občini Razkrižje v Preklicji in v Pristavi, Presiki, Gibini in v eni od pripadnikov enot teritorialne Občinske štaba Ljutomerja in lovke sobe ter po prelepem razgledu okoliških ljutomersko-ormoških gorice, spoznali eno od prejšnjih posebnosti, postrežnjačo. Naš obisk smo kmalu nadaljevali pri Antonu Horvatu, ki je v letih 1990 in 1991 kot prostovoljec-obveščevalec mnogo pomembnih podatkov o JA iz vojašnice Varaždin in Čakovec posredoval poveljstvu v Ljutomeru. Zanimivost, vredna ogleda, pa je tudi kovaški muzej v Razkrižju, s katerim ohranjajo kulturno dediščino kovaštva in 150-letno tradicijo njegovega rodu. Po ogledu muzeja smo se nato ob prijateljem pomenu našima Prelekoma zahvalili za njuno predstavitev s knjigo »Mengeš in Trzin skozi čas«, s posvetilom s strani, v kateri je takratni načelnik Območnega štaba TO Domžale g. Bojan Končan, ki je kot naš član bil

Tedanje dogodke nam je na krajih dogajanj opisal predstavnik območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo iz Ljutomerja, podpolkovnik Alojz Novak, do nedavnega poveljnik 373 OVTP v Ljutomeru.

Preklicjo, v kateri je bila pretežna večina udeležencev prvič, smo skušali vsaj malo spoznati tudi drugače. Zato smo na poti proti Ljutomeru zavili tudi v Jeruzalem, kjer smo v tavnem Kupljen, po ogledu zanimive notranjštine in lovke sobe ter po prelepem razgledu okoliških ljutomersko-ormoških gorice, spoznali eno od prejšnjih posebnosti, postrežnjačo.

Naš obisk smo kmalu nadaljevali pri Antonu Horvatu, ki je v letih 1990 in 1991 kot prostovoljec-obveščevalec mnogo pomembnih podatkov o JA iz vojašnice Varaždin in Čakovec posredoval poveljstvu v Ljutomeru. Zanimivost, vredna ogleda, pa je tudi kovaški muzej v Razkrižju, s katerim ohranjajo kulturno dediščino kovaštva in 150-letno tradicijo njegovega rodu. Po ogledu muzeja smo se nato ob prijateljem pomenu našima Prelekoma zahvalili za njuno predstavitev s knjigo »Mengeš in Trzin skozi čas«, s posvetilom s strani, v kateri je takratni načelnik Območnega štaba TO Domžale g. Bojan Končan, ki je kot naš član bil

na tem obisku, opisal bitko v Trzinu in kjer je popisana kovaška obrt v Trzinu. Pri malici, ki jo je pozorno pripravila Horvatova žena, pa smo spoznali še eno preleško posebnost, meso iz tunke.

Turističen del obiska smo nato nadaljevali z ogledom čebelarstva muzeja v Krapju in se mimo terme Banovci ogledali v Babičevem mlinu na Muri, v Veržeju. Po kosilu pri znanem gojitelju kasačev Mirku Hanžekoviču, pred parkom, v katerem je spomenik skladatelju Slavku Ostercu, smo zaključili naš obisk Preklicje in se zadovoljni v manjšim ivcem 157.LOGBA iz Grosuplja, ob varni vožnji voznika Boštjana Škufce, z novimi spoznanji srečno in zadovoljni vrnili domov.

Jože Kosmač

NOVICE IZ POD ZVONA SV. FLORIJANA

OB SV. FLORIJANU IN GASILCIH SE UCIMO POZRTVOVALNOSTI

"Gasilstvo je neplačano, prostovoljno delo, razen kjer je poklicno. Takšnega dela v resnici ni mogoče povrniti v denarju. Vsak človek nosi v sebi to praohčutje, ki mu pravi, da stiska sočloveka zahteva hrepzopogojno pomoč in zavzemanje brez pridržka in pomisleka. V takšnem primeru je treba pomagati in storiti dobro, ne glede na plačilo. Še bolje - zastoj. Prav zato prinaša gasilsko udejstvovanje veliko nora- ne zadovoljstvo. Človek potrebu-

je zastojnost v obeh smereh: da je priprav- len kaj zastoj narediti ali pokloniti in tudi sprejeti dar. Jezus je rekel učencem: "Zastoj ste prejeli, zastoj dajate." Temu, kar je zastoj, in veri pravimo "milost". Mar niso naj- večje stvari v življenju zastoj? Življenje nam je podarjeno. Zdravje, ljubezen, prijateljstvo,

iskrena bratska pomoč, vse to je rabniška družba res gre v to smer, da ljen kaj zastoj narediti ali pokloniti in tudi sprejeti dar. Jezus je rekel učencem: "Zastoj ste prejeli, zastoj dajate." Temu, kar je zastoj, in veri pravimo "milost". Mar niso naj- večje stvari v življenju zastoj? Življenje nam je podarjeno. Zdravje, ljubezen, prijateljstvo,

KAKO SE JE V TRZINU VČASNI ŽIVELO

Iz kronike duhovnje Trzin

Tokrat smo iz naše kronike izbrskali nekaj podatkov o tem, kako se včasih v našem kraju častili Mater božjo, še posebej v mesecu maju
Natanko pred sto leti (1900/1) so pri državnih cestih delali nov most in s tem odstranili ovinek. Pri tem so morali podreti znamenje oz. omara kapelico Matere božje, ki je stala onstran ceste na gričku. Pri tem znamenju so se domačini radi zbirali k molitvam, zlasti v mesecu majniku k zasebni in skupni majniški pobožnosti - k šmarnicam. Že takrat so se Trzinci odločili postaviti novo, lepšo in veličastnejšo kapelo. Dokončana je bila l. 1908 in nosi ime kapela svetih treh kraljev (njihova slika je na zunanji steni). Za kapelo so nabavili kip rožnovenske Matere božje, ki so ga oktobra 1908 v cerkvi blagoslovili in v slovesni procesiji prenesli v novo

znamenje. "Trzinci z zaupanjem iščejo v raznih potrebah božje pomoči ravno v tej kapeli in prinašajo v dar sveče in olje. V kapeli gori navadno lučka dan in noč.
V letu 1908 je bila v Trzinu še druga velika slovesnost Mariji v čast. Dne 25. marca so v veličastni procesiji v trzinsko cerkev spremljali nov kip lurske Marije in ga ustoličili ob vhodu v kapelo sv. Franciška. Kip je daroval trzinski rojak duhovnik Janez Narobe, nečak Martina Narobeta. "Ta kip imajo Trzinci v izredni časti, skorji pretirani; nekateri ji hočejo izkazovati večjo čast kot Najsve- tejšemu. Svoj čas so temu kupu prinašali tudi razna darila, zlasti zlatino, ki je bila že nekajkrat pokradena (npr. zlata veržica

danski službi božji, ob delavnih pa h navadno ob pol 6 h zjutraj sv. obhajil šmarnično benilo, sv. maša, organa in jem, litanije in blagoslov. Svežega cvetja okras šmarničnega oltarja so navadno katekizirali. God sv. Florijana (4. maja), cerkven- patrona, so vsako leto kar najslovesne- zvali. Zjutraj je bila slovesna sv. maša dvema blagoslovoma v najlepši cerkvi oblačilih in ob čim lepše okrašenem Ob 7 h je bila še druga sv. maša. Navade

Pogled po glavni ladji cerkve (glej kip lurske Marije na levi!)

jo je daroval župnik s Homca, ki je s svojimi farani zaradi neke zaobljube Trzin. Na nedeljo po sv. Florijanu stali Trzinu vedno dve sv. maši. Pri drugi "korporativno" (kot sklenjena skupn- zoči gasilci, domači in okoliški. Ta lepi običaj se po zaslugi darovnih gumnih in podjetnih gasilcev v Trzinu navlja. Čestitamo jim k visokemu njihovega društva.

Kapelica sv. treh kraljev, posvečena 11. 10. 1908

»KNJIGOBUBE« V VRTCU ŽABICA

Mala malce smešen naslov, vendar za njim skriva zelo dober projekt Založbe slikaric EPTA. Imajo knjige, pravljice, pesmi, zato smo se odločili, da vključimo v ta projekt. Projektovni zvezek »Pobarvana Eptina« so odlomki in ilustracije Eptinih slikaric. Otroci so jih izdelali, slikajo in tako spoznavajo Eptinih sli-

kanic vzporedno izvajamo dejavnosti, ki vzpodbujajo otrokovo ustvarjalnost, komunikacijo in domišljijo. Projekt smo zaključili v maju. V vrtcu smo povabili starše ter skupaj z njimi spoznali še zadnjo zgodbi- co Torta za medvedka. Za spomin bodo otroci prejeli Eptino diplomo.

Vzgojiteljica Vanja Pančur

AKCIJA »VRČ ŽELJA ZA ČISTO REKO« V VRTCU TRZIN

Akcija osveščanja o vodi in vodnem okolju po vrtcih povodja Kamniške Bistrice

Naša mala malce smešen naslov, vendar za njim skriva zelo dober projekt Založbe slikaric EPTA. Imajo knjige, pravljice, pesmi, zato smo se odločili, da vključimo v ta projekt. Projektovni zvezek »Pobarvana Eptina« so odlomki in ilustracije Eptinih slikaric. Otroci so jih izdelali, slikajo in tako spoznavajo Eptinih sli-

tem zelenih površin z bogatim rekreacijskim programom in predvsem ustvariti bolj naraven videz reke. Tudi v vrtcu smo se na pobudo vzgojiteljice Vanje Pančur priključili tej akciji. Na vidno mestu smo postavili vrča za studenčnico, nalezili zemljevid povodja Kamniške Bistrice ter dva peharja, v katera bodo otroci odlagali lističe z željami in objubami z namenom, da bi bili bregovi in voda v Kamniški Bistrici bolj čisti in bolj polni življenja. Cilj akcije je, da se otroci in odrasli zavemo velikosti povodja Kamniške Bistrice ter dejstva, da si eno reko deli kar 7 občin. Pomembno je,

da se začnemo zavedati, da lahko vsak iz- med nas pripomore k bolj čisti reki, kajti le tako bo reka bistrejša, polna življenja in bo z radostjo polnila naša srca. Kamniška Bistrica izvira v Kamniško-Savinjskih Alpah in po skoraj 33km dolgem toku se pri Dolu izliva v Savo. Je značilna hudourniška reka, saj je razmerje med nizkimi in visokimi pretoki približno 1:300. Poleg tega je Kamniška Bistrica od nek- daj poplavljala. Zaradi poseljevanja po- plavnih ravnin je danes v osrednjem delu Domžal in Kamnika ujeta v globoko be- tonsko korito.

SKLAD OŠ TRZIN

Veliki Odseva smo občane Trzina seznanili s Skladom OŠ Trzin. Občani so se odločili, da bomo javnost sproti obveščali z akcijo zbiranja finančnih sredstev. Akcija poteka od 1. 10. 2008 do 31. 10. 2008. Sredstva bodo namenjena za dodatne dejavnosti naših učencev. Naprošam torej starše, da se pridružio naši akciji.

- IZBIRIT D.O.O. (110.000)
- KAMNIT D.O.O. (30.000)
- KCS D.O.O. (15.000)
- AVTOMATIPARSTVO PANČUR s.p. (15.000)
- ŽELJA ZA ČISTO REKO (15.000)
- KAMNIT KUHARJI, Franc Tekavec (15.000)
- KAMNIT D.O.O. (15.000)
- KAMNIT KUHARJI (15.000)
- KAMNIT KUHARJI (15.000)
- KAMNIT KUHARJI (15.000)
- KAMNIT KUHARJI (15.000)

Občane Trzina se iskreno zahvaljujemo.

Kot rečeno, z zbiranjem sredstev ne bomo prenehali. Upamo, da se bo kdo od preostalih 130 prejemnikov naše prošnje tudi pridru- žil dosedanjim donatorjem našega sklada. Nekaj dni nazaj pa smo podobno prošnjo naslovili tudi na starše naših učencev. Naj omenim, da gre za humanitarno akcijo in za bogatitev našega skupnega sklada, iz katerega ne črpajo samo po- samezniki, ampak prav vsi učenci naše šole. Kot primer naj nave- dem šole v naravi, ki se jih udeležuje večina naših učencev. Del stroškov pokrijemo prav iz sklada. Ta del je odvisen od tega, ko- liko sredstev je v skladu. Več kot bomo zbrali, več bo lahko šola prispevala za dodatne dejavnosti naših učencev. Naprošam torej starše, da se pridružio naši akciji.

Morda je zdaj tudi prilika, da povabim Občino Trzin, da se z do- datnimi sredstvi priključi našemu skladu, čeprav je vanj letos že namenila 100.000 SIT, za kar se ji tudi zahvaljujemo.

Ne smemo pozabiti na prizadevno delo naših učiteljic na razredni stopnji. Pod vodstvom prof. Marte Gerbec so na dnevu odprtih vrat pripravile humanitarno prodajo izdelkov naših učencev in izkupiček namenile Skladu OŠ Trzin. Zahvaljujem se tudi star- šem, ki so z nakupom izdelka pomagali pri zbiranju finančnih sredstev.

Predsednica upravnega odbora sklada Vanja Vogrin

TEKMOVANJA IZ MATEMATIKE IN FIZIKE

Pomlad pregovorno označujemo kot čas pomladne utrujenosti. Vsaj za učence in učitelje pa ni časa za počitek. Pravzaprav je v tem obdobju treba najbolj zavihati rokave, saj je prav v pomladnem času največ tekmovalcev v znanju iz različnih predmetov. Od marca pa vse do konca maja potekajo tekmovanja za Stefanovo priznanje na področju fizike in za Vegovo priznanje na področju matematike. Priprave na ti tekmovanja smo imeli zlagoma celo leto, intenzivno pa prav v tem obdobju.

Še posebej odmevno je vsako leto tekmovanje iz matematike, ki poteka za vso Slovenijo enotno pod imenom Evropski matematični kongres. Tako se Slovenija tudi na tem področju počasi približuje Evropi. Na področju izobraževanja in znanja bodo v prihodnosti tudi za nas obveljali evropski standardi. Kako visok je ta standard, deloma kažejo tudi naloge, s katerimi so se spoprijeli učenci od drugega do osmega razreda. V to obliko tekmovalca je OŠ Trzin

Na fotografiji so tekmovalci, ki so sodelovali na regijskih tekmovanjih: od leve proti desni Simon Klavžar, Lucija Dalan, Maja Pelan, Maja Kocjan (zgoraj), Matic Bizjak, Martin Tomažič, Danaja Seražin (spodaj)

vključena že od samega začetka, tako da oblika in težavnost nalog za nas nista več presenečenje. Priznati pa moramo, da so naloge vse precej bolj lahke. Simon Klavžar upravičeno ugotavlja: "Naloge na šolskem tekmovanju so težje kakor naloge na regijskem tekmovanju." Gre pa za drugačen stil nalog in v povezavi s tem drugačen način notenja učenčevih izdelkov. V teh nalogah sestavljavci fiktivnega znanja. Prav tako niso uspešni učenci, ki obvladujejo različne postopke pri reševanju nalog. Najpomembno je razumevanje problema, s katerim se sooča reševanje nalog pa je velikokrat nepogrešljiva matematična ideja. Tudi na področju matematike je pomembno, da se ob pravem času utrne prava ideja, da naloge reši prav pravi, da so imeli prednost pri reševanju teh nalog učenci, ki znajo logično in ustvarjalno razmišljati. Na tem področju šolskega šepa nasploh. V naših šolah je še vedno razvidna skena in proceduralnega znanja.

Prej zapisano pa ne pomeni, da se ni potrebno nič učiti pravljati na ta zahtevna tekmovalca. Učenci, ki si z resno uspeha in se želijo na tekmovanjih dobro odrežati, v tem obdobju veliko svojega prostega časa vložijo tudi v pripravo na tekmovanja. Letošnji tekmovalci so se prav gotovo v svojih mentorjih dobro in obsežno pripravljali za tekmo na regijskem in državnem nivoju. Tekmovalci, ki so se uvrstili na tekmovalni na regijskem oziroma državnem nivoju, so prizadevni in so veliko svojega časa posvetili pripravi na tekmovanje. In tako tudi uspehi niso izostali. Martin Tomažič in Simon Klavžar sta se udeležila regijskih tekmovanj za srebrno Stefanovo priznanje in sta ga le vredno zgrešila.

Na regijskem tekmovanju iz matematike pa so se uvrstili med najboljši Danaja Seražin in Lucija Dalan iz 6. razreda, Martin Tomažič, Matic Bizjak in Simon Klavžar iz 7. razreda ter Maja Kocjan in Maja Pelan iz 8. razreda. S tretjim in četrtnim si prislužila srebrno Vegovo priznanje Matic Bizjak in Simon Klavžar, ki je osvojil celo drugo mesto in se je uvrstil na tekmovanje za zlato Vegovo priznanje, ki je bilo 19. 5. 2004 v Ljubljani. Upamo, da se je Simon tudi na državnem nivoju odrezal. Rezultati bodo znani konec maja.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo!

Van

Naš narod je dal v preteklosti vrsto znanstvenikov iz eksaktnih ved, ki so ustvarjali svoja dela v tujini in tujem ker jim domovina takrat ni mogla nuditi ugodnih tal za razvoj in razmah. Jurij Vega se je rodil 23. marca 1768 v Zagorici pri Moravčah (med drugo svetovno vojno so Nemci zažgali Vegovo rojstno vas in Vegova rojstna hiša pogorela. Po vojni so zgradili novo stavbo, ki je danes spominjska hiša Jurija VEGA) kot sin preproste kmetijske Vehe. Kdaj in zakaj je prihrlik spremenil v Vega, ni dognano, znano je le, da ga je že imel, ko je prestopil k v Jurij je začel leta 1767 obiskovati prvi razred jezuitske gimnazije v Ljubljani. Njegov sošolec v gimnaziji je

Anton Tomaž Linhart. 7. aprila 1780 je vstopil kot prostak k topničarskem polku. Vse njegovo nadaljnje življenje priča, da je bil ta dobro premišljen in da si je izbral poklic, v katerem je lahko razširil svoje znanje in svoje zmoglosti. Po eno leto službovanja je dosegel čin podporočnika in le nekaj mesecev kasneje so mu poverili službo učitelja matematike v topničarski šoli na Dunaju. To službo je opravljal enajst let, sprva na tedanji topničarski šoli, od leta 1786 pa

profesor matematike pri bombardirskem koru. Jurij Vega se je udeležil vojnih pohodov proti Turkom, Prusom in Francozom, sprva kot den vojak, kasneje pa je napredoval vse do barona (zaradi vojaških in znanstvenih zaslug v 46. letu svoje starosti).

Vega je v svojem poklicu zgodaj spoznal pomankljivosti tedaj rabljenih logaritmov. Da bi jih odpravil, se je z vso energijo in nostjo lotil dela. S preračunavanjem logaritmov se je ukvarjal vso drugo polovico svojega življenja, ne da bi ga prekinili v vojni Delo, čeprav težavno, je šlo tako od rok, da je že v novembru 1783 na Dunaju izdal logaritmovnik srednje velikosti, preračunan na decimalk, z naslovom: *Logarithmische, trigonometrische, und andere zum Gebrauche der Mathematik eingerichtete Tafeln und*

... HODIL PO ZEMLJI SEM NASI ...

Spoznavajmo Slovenijo, spoznavajmo Gorenjsko, je bil mo-
 jekinega tedna, ki je potekal teden po počitnicah.
 je to teden, ko učenci najraje hodijo v šolo in z uč-
 najbolj prijateljske stike. Vsak učenec višje stopnje
 projektu, ki mu je najbližji, učenci nižje stopnje pa
 redna skupnost, ki se udeležuje enega projekta.
 skupnja raziskovala Gorenjsko: zgodovinski oris
 in navade na Gorenjskem, umetnostni spomeniki,
 šport, ljudske pesmi in plesi, turizem, čebelarst-
 geografski oris pokrajine, gorenjska kuhinja, Go-
 in besedi, ljudska obrt, pot kulturne dediščine, lite-
 pri vzgoji otroka ter računalnik je več kot igra
 res izkazali. 11. 5., ko je bil dan odprtih vrat, so
 ali vse novo znanje, ki so si ga pridobili na eks-

Sama sem se najprej sprehodila po razredih nižje stopnje. Zdelo se mi je prav zabavno. Prav lepo je bilo videti, kako so starši na stolčkih sedeli pri mizi in se trudili, da bi čim bolj oblikovali glino v kakšno domačo vil ali pa naredili posodico, kako so s čopičem mahedrali po svili in si izmišljevali vse mogoče vzorce, slikali po lončkih in podobno.

Sledil je ogled drugega trakta šole in prvega nadstropja, kjer so razstavljali učenci višje stopnje. Pri marsikaterem plakatu si se ustavil in ga natančneje pregledal. Tudi nekateri razstavljeni predmeti so si zaslužili natančnejšega ogleda; nekateri v svojem življenju malokrat ali pa celo nikoli ne vidiš (npr. vsa čebelarstva oprema).

Poleg tega, da se je na dnevu odprtih vrat predstavila šola kot taka, pa so imeli za svojo predstavitev možnost tudi krožki, ki delujejo v okviru šole, ter nekatera trzinska društva. Turistično društvo se je predstavilo s "Štantom": Slovenska kulturna dediščina - vezanina, domača hišna imena ter mesarstvo v Trzinu. Z odlomkom iz otroške igrice Čarovnik iz Oza smo se predstavili

tudi člani kulturnega društva Franc Kotar. Mladi taborniki so ob šoli postavili šotor. Taubi tenis, ki je prejel pohvalo za dolgoletno delo, pohvalo je dobilo tudi Športno društvo, je imel finalno tekmovalje v tenisu in badmintonu. Svojo predstavitev so imeli tudi Mladinski odsek planinskega društva Onger, Strelsko društvo, Zveza veteranov vojne za Slovenijo, Gasilsko društvo. V telovadnici pa so si obiskovalci lahko ogledali nastop mladih plesalcev plesne šole Snoopy in nekaj prijemov mladih trzinskih karateistov karate šole Dynamicca.

Poleg vsega burnega dogajanja v šoli pa je bilo tudi zunaj kot v mravljšču, kljub temu da je vsake toliko časa vreme malo ponagajalo. Otroci so na stojnicah prodajali svoje izdelke. Izkupiček je šel za humanitarne namene, da izpolnijo hrepenenja nekaterim učencem, da se bodo lahko udeležili dodatnih dejavnosti, kajti ravno takrat je potekal teden Rdečega križa, katerega vodilo je leto prostovoljnosti. Na prizorišču se je bilo možno odžejati.

To je bil še en slovesen dan, ki ga je praznovala osnovna šola Trzin ob koncu letošnjega šolskega leta 2000/2001.

In še misel za konec:

Če otroci odraščajo ob radodarnosti,
 se naučijo velikodušnosti.

(avtor neznan)

OKROGLA MIZA O DROGAH

1. Je zasvojenost z drogo družbeno zlo ali zgolj sodoben obrazec vsakdanjega življenja?
2. Kako se z mladimi pogovarjati o drogi?
3. Ali gre pri zasvojenosti za individualno vzročnost (psihološke dejavnike) ali za družbeno pogojena dejavnike?
4. Katere so pomembne točke iz posameznih življenjskih zgodb, ki so odločilno vplivale, da je nekdo postal zasvojen z drogo?
5. Katere metode ali pristopi so se doslej pokazali kot najbolj učinkoviti pri preprečevanju zasvojenosti med mladimi?
6. Kaj lahko naredimo na področju preventive sami, kaj naj bi naredile družbene ustanove (kako naj bi delovale)?

To so vprašanja, na katera so poskušali odgovoriti gostje na okrogli mizi o drogah, ki jo je v avli osnovne šole Trzin v sredo, 23.05.2001, pripravilo Društvo prijateljev mladine Trzin.

Na okrogli mizi so sodelovali g. Ljubo Raičević, soc.del.soc.pedagog, ga. Alenka Savnik – Center za socialno delo Domžale, dr. Mira Ažman – Zdravstveni dom Domžale, ga. Lili Jazbec – Center za mlade Domžale, Vanja Pančur – vrtec Trzin, g. Franc Brečko – ravnatelj OS Trzin, ga. Ksenja Rojs – Viskovič – svetovalna služba, g. Ajdnik in g. Plantan – Policijska postaja Domžale, ga. Andreja Kočar – Občina Trzin, ga. Olga in g. Smajlo Fetah, ga. Vida Najdič – društvo UP ter Damjan – ozdravljeni narkoman. Moderator srečanja je bil g. dr. Albert Mrgole, psiholog in vodja Mladinskega kluba v Trzinu.

Vse sodelujoče na okrogli mizi, tudi tistih 26, ki so žrtvovali svoj dragoceni čas in prišli (med njimi je bilo zelo malo staršev!!!), je v uvodnih besedah pozdravila predsednica Društva prijateljev mladine ga. Anica Mušič.

G. Mrgole in g. Raičević sta v uvodu podala nekaj iztočnic, ki so po začetni zadržanosti spodbudile, da se je kljub majhnemu številu prisotnih razvila živahna, predvsem pa zelo zanimiva razprava, ki se je približno držala vprašanj, ki so navedena.

Zasvojenost z drogo je tudi pri nas postala družbeni problem. Zajema že vse družbene sloje, ne glede na starost. Zasvojenec v Sloveniji (samo tistih, ki so registrirani na metadonskem programu) je bilo leta 1998 uradno približno dva tisoč, neuračno naj bi jih bilo vsaj petkrat več, to pomeni deset tisoč zasvojenih s prepovedanimi dro-

gami. Vzrokov za to je veliko. Na splošno pa je to pomanjkanje samozavesti in motivacije, zdoščasnost, občutek splošne nespособnosti in predvsem nespoštovanje samega sebe.

Če temu dodamo pomanjkanje sporazumevanja v družini, brezosebne odnose s pedagogi v šolah, težave v obdobju odrasčanja in manjkajoče družbene vrednote, dobimo najbolj učinkovito kombinacijo za iskanje motivacije v različnih odvisnostih.

Otrok oblikuje svoj prvi svet z zaupanjem staršem, da je svet takšen, kot so ga določili oni. Starši morajo biti čustveno stabilni in čustveno – duhovno rasti, da bodo dober steber svojemu otroku.

Družina je sistem, kjer je vsak član družine njen člen in ni manj ali bolj pomemben, temveč mlajši ali starejši člen. Je tudi sistem pravil. Družina mora biti razvidna: kako se v njej pogovarjamo, kakšna pravila, vrednote veljajo, kakšen je način ravnanja s čustvi – se smejo izražati ali jih potlačimo vase, koliko zaupamo v lastno vrednost in odnose z zunanjim svetom. ALI SMO GOSPODAR SVOJE USODE ?!

Zelo pomembno je tudi, da v družini prevladujejo demokratični odnosi. Dosežejo se če:

- imajo starši radi svoje otroke in jih spoštujejo,
- jih učijo avtoritete in ne podrejanja,
- njihovo ravnanje ne potlači radovednosti,
- krepijo zaupanje v lastne sposobnosti za premagovanje težav,
- spoštujejo pravice drugih in korist vseh,

- obstaja v družini skupna odgovornost.
Vprašati pa se moramo tudi, kaj lahko ponudimo, da ostanejo v kraju, da jih obdržimo doma. S čim lahko zaposlimo, s kakšnimi dejavnostmi jih lahko odvrnemo od jemanja drog. Za rešitev problema drog in preprečevanje le – teh je zelo pomembno sodelovanje večjih institucij. Občina in tudi društva se morajo združiti, da bi organizirali čim več dejavnosti, ki bi lahko pomagale mladostnikom. Ustanovili so mladinski klub, katerega nameni so: pritegniti čim več otrok in mladostnikov, jih tako obvarovati pred jemanjem drog (drogami...), podpirajo prireditelje športne igre, prevajajo socialno delo Domžale.

Modrost je, da veš, kaj moraš!
Sposobnost je, da veš, kako naj!
Krepost je, da to dejansko!

... PITI VINO JE POTREBA DUŠE ...

Tam predte vina bom postavil
in svoje samotno srce.

In ti boš videl, kar je v meni.
in jaz bom tebe razumel
in potlej bova v pesmi eni.
res neenak, a lep napev.

... pesnika Toneta Pavčka je igralec Silvo Božič 29. marca
... fotografsko razstavo v slovenskem Etnografskem
... Metelkovi v Ljubljani. Razstavo z naslovom

... piti vino je potreba duše ...

... studentki 2. letnika etnologije (EJKA) Helena Dembsky
... naša sokrajzanka Saša Zupanc pod mentorskim vodstvom
... profesorja Iztarja Vita

... začetek razstave čim bolj nazoren, sta s pomočjo spon-
... nastajajo pripravili francoske pijače Pastis (janeževo
... pijejo ljudje južne Francije) in francoska vina ter za
... terana vina iz Vipavske doline (Vinogradništvo Uršič, ki
... tudi v Trzinu, ter Vinogradništvo Rondič, oba iz

... začeli postavljati v oktobru prejšnjega leta, ko sta odšli
... potovanje v Francijo. Tema raziskovalne naloge in
... Odras vina v vsakdanjem življenju ljudi na jugu
... Languedoc-Roussillon

... ne kot tehnološki pridelek, temveč kot seg-
... in družbene kulture ljudi.

... enem mesecu zbrali precej gradiva, pridobili informa-
... ter predvsem o uživanju vina in o odnosu ljudi do le-
... več kot deset filmov in tako pripravili razstavo z več
... in res enkratnim katalogom oz. vodnikom po

... fotografijami in razstava sama sta razdeljena na
... tematska poglavja:

- UVOD OZIROMA KAJ, KJE, ZAKAJ IN KDAJ
- O POKRAJINI, KJER SE RAZPROSTIRA TRTA, KAMOR KOLI SEŽE POGLED
- KAJ PA DEDIŠČINA?
- VINO JE VSEKOZI DOŽIVLJALO VZPONE IN PADCE
- PITJE V POETIH VZBUJA PREŠERNE VERZE
- NAJ ŽIVI NARAVNO VINO!
- USTANOVNA LISTINA VINOGRADNIKA JE NJEGOVA BIBLIJA
- TRTA JE OBRODILA, GROZDIJE JE NARED ZA TRGATEV
- OD ZRAKA SE NE DA ŽIVETI
- KOLIKO PREGOVORNI LJUBITELJI VINA DEJANSKO SPIJEJO LE-TEGA?
- PASTIS, PRIJATELJ BALINARJEV
- PREDVSEM KAKO!

Ta razstava naj bi bila po njenih besedah samo prva v ciklusu širšega projekta, ki ga nameravata speljati v naslednjih 2 letih in med drugim vključuje tudi podobno raziskavo na Vipavskem in nato poda primerjavo celotne tematike v južni Franciji in pri nas.

Na sliki druga z leve Saša Zupanc in desno Helena Dembsky z francoskima vinogradnikoma

KLJUB SLABIM OBETOM PIKNIK ŽERJAVČKOV USPEL

... so napovedovali dež in
... naj zagrizeni so zmajevali
... jih po sklepih trga in da
... tistik tisti ta pravi »ta za-
... se niso dali: »Preživeli
... in če je na progra-
... piknik bo pa če padajo
... In piknik je bil! In bil je
... tudi zabaven. Pa da
... tudi uspešen! Po pik-

niku pa je padalo, da je bil volk sit in koza
cela.

Prostor pri brunarici v Dolgi dolini vse bolj
postaja prizorišče zabavnih družabnih prire-
ditev v Trzinu (pravzaprav naj bi bil tisti
prostor v loški katastrski občini, vendar to
velikih duhov ne moti). Francita (Bardorfer
in Pavlič) ter Janez (Štebe) so že navse zgo-
daj začeli pripravljati vse potrebno za jeda-
čo in pijačo, za delo pa so hitro poprijeli tu-
di drugi in ko so se člani upokojenskega
društva začeli zbirati v Dolgi dolini, je vse
steklo kot podmazano. Za uvod so postregli
z odličnim golažem, ki so ga pripravili pri
Narobetu, sledil pa je odojek z žara ob
spremljavi piščančjega mesa. Bilo je slasno
in tudi pijača je dobro tekla. Ni čudno, da
so na plan spet prišli ubrani glasovi Žerjav-
čkov in kmalu je Dolga dolina veselo pope-
vala in donela v zvokih prelepih domačih
narodnih pesmi. Organizatorji so poskrbeli

tudi za ozvočenje in glasbeno spremljavo
vendar je bilo toliko za povedati in toliko
lepih pesmi za zapeti, da glasba iz zvoč-
nikov sploh ni prišla do veljave. Ko so
udeleženci piknika ocenili, da je že čas,
da malo počijejo, pa so se začeli gmaditi
črni oblaki in slovo ni bilo preveč težko.
Vsi so vedeli: »Na takem pikniku se še
dobimo!«

VESTIČKE IZ POD ŽAROMETO

Maj je nedvomno mesec ljubezni, strasti in hrepenjenja, moje drage dame in gospodje. Ste mogoče že kaj razmišljali o tem? Hm! Ja, in maj je mesec, ko praznuje tudi naša občina. Tudi ona je mlada in ima strasti in hrepenjenja in ljubezen, a vendar, če malo pomislimo, kako naj hudiča razdaja to svojo ljubezen, če ji mi sami nismo pripravljene ničesar dati, ji prisluhniti... Pa pustimo to, temu ne bomo nikdar prišli do konca. To je kot pravljica o jari kači in steklem polžu. Tako se mi včasih zgodi, da za trenutek ali dva pomislim, da bi ta do skrajnosti nemogoč Trzin spustil kar v zrak, a se v naslednjem, tudi trenutku, pa, da brez Trzina - Trzinčev in seveda tudi Trzinčanov, ne bi mogel več živeti. Je že tako, da je lokalni patriotizem neozdravljiva bolezen. A tudi ambivalenca z leti ne popušta - nasprotno, celo narašča. Kritičnost? Mogoče. Ja, pa kaj! Nič kaj prijazen nisem okolju - tudi do samega sebe ne in to prav sedaj, ko pišem vestičke. Sama sitnoba me je. Moram malo pomatrat. Mogoče me bo kdo celo še razumel. Pred sabo imam težak, depresiven teden. Vedno manj razumem, zakaj se ljudje tako ženemo. Najprej občinska proslava - o njej se bo pisalo tudi na drugih straneh, zato o tem tu le toliko, da veste. In tako lepo naprej do petka. V popoldanskih (skoraj večernih) urah še vaje pred KUD-om za MEGA

ATA in ob večerih še nekaj sestankov. V petek moramo biti v zgodnjih popoldanskih urah že v Novi Gorici, kjer bomo na Bevkovem trgu točno - tako predvidevam - ob 18. uri odigrali našo predstavo - MEGA ATA. To je do sedaj že naša 5. predstava, ki je izbrana med najboljšimi v državi. Dovolite mi, moje drage dame in gospodje, da citiram delček tega, kar je napisala o naši predstavi republiška selektorica Aleksandra Schuller: »Ulično gledališče, ki se zgodi, ko se srečajo oče, sin in mlada nosečnica. Trije popolnoma običajni, pa vendarle za okolico morda nenavadni ljudje. Vsak izmed njih ima svoj svet, ki se na prvi pogled zazdi privlačno bizaren, kasneje pa se nam razkrije v svoji topli otroškosti in mimooidoče zaplete v igro letetihih kokoši, ki lahko postanejo astronavi, gledališki režiserji ali se skrivnostno prelevijo v tisto skrivnost, ki dva človeka poveže v sanje, ki lahko postanejo pričarajo steben konec.« Tako ga. Aleksandra Schuller. Mi pa se bomo v Novi Gorici potrudili, kolikor se bo le mogoče. Kot zanimivost pa naj vam povem še to, da smo bili prvič na republiškem srečanju točno pred desetimi leti s predstavo BOG (Woody Allen) ravno tako v Novi Gorici. In kot pra-vijo Italijani, da vse poti vodijo v Rim, lahko mi rečemo, da vse vodijo v Novo Gorico. O tem, kaj se je dogajalo na XIV. Linhartovem srečanju gledaliških vizij, vas bom podrobno obvestil v naslednjem ODSEVU. V nedeljo, po pogovorih o predstavah, ki so bile odigrane, se bomo vračali iz Nove Gorice domov direktno v KUD na novo premierno predstavo (druga kudovska v tem letu). Pod vodstvom hišne režiserke Urše Mandeljc je zaživela - ZVEZDICA ZASPANKA. In kot se za

premierno predstavo spodobi, se ZVEZDICI ZASPANKI in njih akterjih pisalo bolj obširno. In da zabim, moje drage dame in gospodje nekaj časa ustvarjamo novo predstavo bo tudi tokrat ulična. Pripravljen spopademo z neznanim, nas je najst, kaj pa bo iz tega nastalo, pa ve točno. Za začetek potrebujemo kar dva košarkarska koša in najmanj dve žoge. Mogoče bi se splašalo stopa vedeževalke. Kaj pravite?! Mogoče zvezde svetijo že v NBA ligi, pa še ne vemo. Tudi o tem boste ob samo prebrati boste morali, to je v polovico trzinske pomladi? Ne! Nič hudega, saj je kulture že tak vedno preveč. Da se ne bom preveč za vas, si tisto, kar sem mislil napisati lahko preberete na VROČI STRANI. Enostavno, kajne? Tako je, moje dame in gospodje, čas se izteka in ki ste se prebili skozi vestičke, se gledališki pozdrav, kot vedno pripada. Ne pritožujte se, kajti tega ne dobijo. Saj poznate tisto, ki malim ni zadovoljen... Vaš

TIK PRED CILJEM

Vem, predno bo izšla ta številka Odseva, bo premiera naše igre že za nami. Pa vseeno sem pred premiero

igrice Zvezdica Zaspanka zapisala nekaj o tem, kako je igrica nastajala. Petmesečno delo je za nami.

Sledi le še vrhunec - celovečerna predstava. Za ogrevanje smo letos najprej, tako kot vsako leto meseca decembra, trikrat odigrali predstavo za Miklavža, še pred tem imeli ponovitve igre Čarovnik iz Oza, pripravili desetminutni skeč ter se z njim udeležili tekmovanja "Turizmu pomaga lastna glava", prejšnji teden še

odigrali odlomek iz Čarovnika sedaj čukamo na jutrišnji dan

odigrali odlomek iz Čarovnika sedaj čukamo na jutrišnji dan

potrudili. Petnajst otrok iz Trzina se je naučilo svoje besedne naloga režiserke (Urša), moja naloga režiserke (Urša) je pripravila zanimivo sceno, Dejan Karba in Andrej Žibert sta ustvarjala glasbe, Naj se zahvalim vsem: Jožetu Štihu, ki je sploti omogočil predstavo, Alenki Podlogar

čili, otroci od mene in jaz od otrok. Veliko časa smo prebili skupaj (sedaj na koncu skoraj vsak dan po kakšne tri ure), se zabavali in nasmejali. Sama sem »obletala« neskončno veliko trgovin in zapravila kar nekaj denarja, opravila ne vem koliko klicev, da smo se vsi z vsemi stvarmi zbrali ob istem času na istem mestu. Naj se zahvalim vsem: Jožetu Štihu, ki je sploti omogočil predstavo, Alenki Podlogar

za kostume, Tanji Bivic za sceno, Dejanu Karbi in Andreju Žibertu za glasbo, Jožetu Kajfežu, ki nam je posodil baterije, Juretu Lajovicu za postavitev luči, Urošu in Zlatanu, ki bosta med predstavo imela pod nadzorom luči in ostalo tehniko, podjetju Ledo za sladolede, in na koncu hvala tudi moji mami, ki me je vozila naokoli in prenašala mojo tečnost.

Urša

URŠA IN NJENA ZVEZDICA ZASPANKA

Naj to tega, kar smo na Trzinem gledališču gledali ČAROVNIKA IZ OZ, pa tudi nova otroška gledališka predstava naša hiša režiserka Urša Mandeljc je pripravila zanimivo sceno, Dejan Karba in Andrej Žibert sta ustvarjala glasbe, Naj se zahvalim vsem: Jožetu Štihu, ki je sploti omogočil predstavo, Alenki Podlogar za kostume, Tanji Bivic za sceno, Dejanu Karbi in Andreju Žibertu za glasbo, Jožetu Kajfežu, ki nam je posodil baterije, Juretu Lajovicu za postavitev luči, Urošu in Zlatanu, ki bosta med predstavo imela pod nadzorom luči in ostalo tehniko, podjetju Ledo za sladolede, in na koncu hvala tudi moji mami, ki me je vozila naokoli in prenašala mojo tečnost.

tu je še zvezdogled Jana Golob, ki ima daljnogled, s katerim čisto od blizu vidiš Mesec. Zvezdico zamika, da bi si bližje ogledala, kaj dela bote Mesec, vendar zato je potreben denar, ki pa ga zvezdica nima, ima pa zlate lase. Jasno, plačala bo z zlatim laskom, vendar pa jo pri tej kupčiji zapazi razbojnik Ceferin in jo hoče na večer dobiti v svoj brlag, znak, v katero hišo naj zvezdica zaspanka vstopi, je osvetljeno okno. Tu pa nastopijo težave, kajti razbojnik že več kot dva meseca ni plačal elektrike in ravno zdaj ga je obiskal Pepe Lacka - Lara Zupan - z enim samim namenom, da mu odklopi elektriko. Vse se srečno izteče in zvezdica vstopi v Ceferinov brlag. Razbojnik dela vse, da bi prišel do zlatih las, vendar ga zvezdica Zaspanka pripelje tako daleč, da začne biti Ceferinu srce, postane drug človek in odloči se, da gre domov k mami. Tudi po

ŠPORTNO DRUŠTVO TRZIN
Trzin, Mengeška c. 9

VABI NA

V. TEK PETRA LEVCA

Športno društvo Trzin bo v soboto, 02.06.2001, ob 14.00 uri pripravilo V. TEK V SPOMIN NA PETRA LEVCA s štartom in ciljem pred OŠ Trzin.

Pisne prijave sprejemamo na naslov: Športno društvo Trzin, Mengeška c. 9, Trzin, ter na dan tekmovanja od 14. do 15. ure pred OŠ Trzin, Mengeška 7b.

Prijavnina znaša 1.500,00 SIT, osnovnošolci štartajo brezplačno.

PROGRAM TEKMOVANJA SI OGLEDJTE V PREJŠNJI ŠTEVILKI ODSEVA, RAZPISANE KATEGORIJE PA SO:

dečki in deklice (1992 in mlajši), mlajši dečki in deklice (1989 do 1991), starejši dečki in deklice (1986 do 1988), mladinci in mladinke (1982 do 1985), člani in članice (1981 do 1966), mlajši veterani in veteranke (1961 do 1965), starejši veterani in veteranke (1960 in starejši)

Vsak udeleženec tekmovanja prejme majico, osvežilni napitek in malico. Prvi trije uvrščeni prejmejo kolajne, najhitrejša tekmovalka na 5,5 km in tekmovalc na 11 km pa pokal in denarne nagrade.

Vabi vas ŠD Trzin

MIMI JE POZITIVKA

Lepo sončno in toplo sobotno dopoldne. Čas, ko moramo v trgovino, v Ljubljano na tržnico, pospraviti hišo od "nog do glave"... in še marsikaj drugega, kar je mogoče resnica ali pa le izgovor, da ostaneš doma. Malokateremu je padlo na misel, da bi se odpravil do lokalov na Kidričevi 11-12, kjer bi se lahko sprostil, za trenutek pozabil na vsakotredensko monotono soboto. Sedaj se verjetno že sprašujete, kaj tako posebnega se je dogajalo tam.

Ja, monodrama "Mimi je pozitivka" v izvedbi Alenke Vidrih. Ne boste verjeli, res dobra predstava. Kljub temu da je v

igri nastopala le ena oseba. Alenka kot Mimi, ni bilo niti za trenutek dolgečas. Ponavadi moraš pri monodramah zelo natančno in brez prestanka slediti besedilu. Tu ni bilo problema. Kar na lepem je sledil poklon in ura in četrt je bila mimo.

Življenje ločene ženske z otrokom Črtom, kljub temu da sta z možem oziroma bivšim možem načrtovala tri otroke, bivši mož ima "najlepšo" blond ljuhico, "plavega angele", brez kakršnih koli napak, ona pa ima prijatelja Mikija, ki bi rad videl, da bi bila ona s svojo lepo zadnjico raje moški kot pa ženska (upam, da veste, kaj hočem reči), babico, ki nima dlake na jeziku, ko se pred vrati znajdejo prodajalci krompirja ... prijatelj-

co, ki bi si rada izposodila dve... in podobne reči. Igro je spremljal Alenkino petje ob spreminjavi n... zer - prav lep glas, spevne pesni... dilo, ki se je nanašalo na življe... ske. Te ženske? Mislim, da ni ka... ri moški nekaj časa govori, kak... kupuje rožice in nakit, potem n... drugo. Tudi prijatelj se v živ... de vse mogoče vrste.

Moram reči, da sem prebila pra... bno dopoldne ob dobri igri... besedilom

Se vidimo naslednjo soboto in i... rej - ha, ha, ha.

NASTOP FOLKLORNE SKUPINE VETERANOV TINE ROŽANC

Vokviru trzinske pomladi je na ploščadi pri piceriji da Mattia v soboto, 12. maja, folklorna skupina vetera-

nov Tineta Rožanca zaplesala oz. predstavila ples izpod Dobrče, Raritovca in iz Ribniške doline ter nekaj istrskih plesov. Folklorno skupino je v Trzin povabilo Turistično društvo Trzin in kot je

dejal umetniški vodja in koreograf skupine, dr. Bruno Ravnikar, so se vabilu prav radi odzvali.

In kdo so člani folklorne skupine veteranov Tine Rožanc? To so v bistvu nekdanji aktivni plesalci Tineta Rožanca, ki so se pred sedmimi leti ponovno vrnili k svoji mladostni ljubezni-folklornemu plesu. V teh sedmih letih pa so bili plesalci zelo pridni in delavni.

Vadijo namreč dvakrat tedensko na leto pa imajo tudi nastope. In temu v Trzinu. Glede številčnosti pa pa je Ravnikar dejal, da so pred številno publiko, pa tudi manj številno in da v obeh primere plešejo, kot najbolje znajo. In res so se plesalci z največjo zavrteli po plesišču, plesali so, nosil vihar - bi rekel Prešeren. V prvem delu nastopa smo takorekoč deli koroške ples iz Rožan v Trzinu, značilni za ta predel. Te plesne gosteje plesati na porokah in eh ljudskih slavjih, za glasbeno srpa so skrbele takrat zelo dobre godbe. Ti plesi so bili med drugimi no vojno prepovedani, po vojni ponovno obudili, s tem da je bil

...sestavljen iz diatonične harmonike in violine
...smo bili na poroki, smo pa temu tako, ljudsko slavje, ...prišel s štajerišem (ki je vodni ples na porokah).
...pride prvi na plesišče stare- (kar sta predstavljala prva njima pa se kasneje pridru- ni svatbeni pari. Seveda pa ni
...pri štajeriju. Plesalci so brez od- plesali še osmico (ki spo- hvezno križanje plesišča. saj pare varovalo pred zlemi
...valčkov korak, rakovo
...in tamplan.

...lahko tudi dobro poznan klo- katerem plesalci tekmujejo da predstavljajo klobuke z glave na se pri tem zmoti, mora iz igre in zagovalec je tisti, ki ostane do

...kem plesu so se plesalci od- pranje v belokranjske narodne

...je poznani še vedno ostalo prijetno, ...gorenjski trio folklorne skupi- Tine Rožanc, ki je zaigral slovenski Mimogrede, trio so sestavljali dva harmonikar, ki pa niso takrat, ko so se plesalci preob- so jim tudi med plesom da-

V drugem delu so plesalci odplesali gorenjske ples izpod Dobrče in Raitovca.

Ti plesi so bili zapisani v šestdesetih letih preteklega stoletja pri gorenjskih ljudskih godcih. Koreografijo, ki so jo prikazali tudi nam, so prvič odplesali ob 45-letnici društva

Ples pa obsega naslednje gorenjske ples: šuštarški ples, šotiš, dinga, najpajeriš in zvezda.

Temu sklopu plesov pa je sledil še poušteranc. Pri tem plesu si plesalec izbere soplesalca z blazinico, po- uštrom. Ostali so takrat ob strani in čakajo, kdo bo izbran. Potem ko si tisti, ki ima blazinico, izbere soplesalca, oba poklekmeta nanjo in se trikrat poljubita. Potem šele odpleseta en ples. Po plesu pa se tisti, ki je izbral, vključi med tiste, ki so izbrani. Pri tem plesu je sodeloval tudi nekdo iz občinstva.

Nenazadnje pa smo lahko videli še šaljivi tekmovalni ples z rodom, znan tudi pod imenom beksel, v katerem mora biti vedno en plesalec viška. Ko pade metla na tla, mora vsak plesalec hitro zamenjati soplesalca, tisti, ki pa ni dovolj uren, pa prevzame metlo.

Nastop folklorne skupine se je končal na zelo simpatičen način. Ena izmed plesalk je pobrala metlo in dobesedno pometla plesalce s plesišča.

Plesalci folklorne skupine ŽKUD Tine Rožanc so nam s svojimi plesi popestrili sobotni dopoldan, ki si ga bomo (no, vsaj jaz) zapomnili kot drugačnega v nizu ostalih.

Mateja Erčulj

KJE JE TRZINSKA PUBLIKA (II)

...redni prireditvi Trzinske pom- leži se je ponovila že nekajkrat gledalcev je bilo zelo malo, v katerem naj bi živelo kakih ...trideset gledalcev ...slab obisk. Pa ni šlo za ...ne bi bila vredna oglada. ...Trzincev je že plačal precej da je lahko kje na odru ...tistega, kar so pokazali ...Rožanca. Člani omenjene ...plesi navdušili že na ...doma in po vsem svetu, ...kar malo pod častjo, da bi

hodili na take zastonj prireditve v domačem kraju. Tistim redkim, ki smo se 12. maja zbrali pred lokali na Kidričevi cesti, je bilo kar nerodno pred gosti, ki so čakali, najprej na akademsko četri in nato še malo, da bi se le nakapljalo vsaj nekaj publike. Pa jih ni prišlo kaj dosti več, šele ko so folkloristi zaplesali, se je ob njih za hip zaustavil kakšen lirbec, ki je slučajno šel mimo na kavico v kavarno ali pa po nakupih. "Ja ura ni primerna!", "Vse te stvari vedno pripravijo samo v novem delu Trzina, nalašč ne grem tja!" Takšne in podobne izjave je bilo slišati po tem, ko smo ljudi izpraševali, zakaj niso prišli. Katere koli ura postaviš, vedno se bo našel kdo, ki bo rekel, da ni prava. Kar pa se tiče prostora prireditve, pa je tudi v starem delu Trzina (pred Barco, za občinsko stavbo, pred šolo in drugod) kar dosti prireditel, pa gledalci spet ne pridejo. Na primer Ples tatov je bil v dvorani KUD-a

Ali smo Trzinčani že prenasičeni s prireditvami? Eni pravijo, da je tako in da je Trzin že vedno le spalno naselje, na prireditve pa da hodijo ven. Ja, če si zaspane, je pa le dobro, da je prireditve skoraj doma in da ni treba še s poljo trati dragocenega časa za span-

je! Eden od znancev mi je rekel: "Več reklame bi morali narediti med žerjavčki, pa bi bilo dosti publike." To verjetno drži, ampak a so res le upokojenci tista skupina v Trzinu, ki si vzame čas in energijo, da ohišče kakšno prireditve? Ali ne bi nekaj več energije pričakovali tudi od mladih? Mlade naj take stvari ne bi zanimale. To je pa res škoda, saj s tem izgublajo korenine, svojo identiteto. Obisk takšne prireditve bi jim lahko pokazal, kako bogato je naše kulturno izročilo in da se nam tega ni treba sramovati. Ni vse v amerikanizaciji družbe, da bomo vsi enaki. Drugi narodi precej bolj cenijo svojo tradicijo, pa se ne morejo pohvaliti s takšno pestrostjo in bogastvom.

V vodstvu občine, KUD-du in Turističnem društvu so odločeni, da bodo s Trzinsko pomladjo nadaljevali. Mogoče se bodo sčasoma stvari le spremenile, prav pa bi bilo, da bi se tudi vsak posameznik vsaj vprašal: "Zakaj pa si v soboto ne bi vzel eno urico časa za malo kulture in za druženje z drugimi? Mogoče bi celo užival?"

Miro Štebe

TOMAŽIČ NE STRELJA V PRAZNO

Mušič je poleg Kmetiča eno najpogostejših prilomkov v Trzinu, saj bi lahko z Mušiči napolnili cel blok v naselju T3, Franciji Mušiči pa bi zasedli domala vso nadstropje. Da ne bo pomote, v gosteh sem pri Franciju Mušiču, ki je bolj znan kot Tomažič – s tem da zadnji samoglasnik zamolčim, če nočem takoj izdati netrzinskega porekla.

Mnogim našim bralcem Tomažiča ni potrebno posebej predstavljati. Kot enega najbolj tipičnih Trzinčev bi ga lahko celo dali na turistično razglednico občine. Tomažič namreč vodi podjetje, ki nadaljuje tradicionalno trzinsko obrt čiščenja stekel. Poleg tega je navdušen privrženec avto-moto športa, ki ima v Trzinu prav tako bogato tradicijo. Nenazadnje pa je tudi eden izmed nosilnih stebrov najuspešnejšega društva v Trzinu – Strelskega društva. In o slednjem bo tokrat največ tekla beseda.

S Tomažičem smo se pogovarjali v jedilnem prostoru njegovega doma na Mengeški cesti, kjer živi s soprogo Ano ter dvema hčerčkama, starejšo Peiro in mlajšo Špelo.

Tisti, ki vas poznajo, pravijo, da vas je na cesti težko pozdraviti, ker ponavadi z avtom prehitro švignete mimo. Je hitrost ena od vaših strasti?

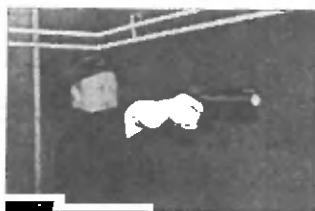
Res je, da rad stopim na plin, a ljudje pretiravajo. V naseljih prilagodim vožnjo, na avtocestah pa si dam duška, sploh če ni veliko prometa. Takrat lahko števec pokaže tudi nad 200 kilometrov na uro. Prej sem vozil tudi avtomobil, ki je to dovoljeval. Imel sem še motor, a sem se mu po nesreči, ki me je za tri leta in pol spravila na bergle, odpovedal. Tu moram povedati, da nesreče nisem zakrivil, saj me je skoraj pred pragom hiše zbil vinjeni voznik osebnega vozila.

Kakšne so bile vaše aktivnosti na področju avtomobilizma in motociklizma? Najprej sem sodeloval s Silvom Habatom, ki je tekmoval v kategoriji MZ, nato pa še v razredu 250 cm. Sam sem bil bolj navdušen nad reljmom. Še vedno sem član mengeškega avto-moto društva, a sem zadnje čase postavil te aktivnosti na stranski tir. Deloma tudi zaradi neresnosti doletenih oseb, ki trdijo čno, naredijo pa zelo malo. Še najbolj jim diši pobiranje zaslug. Sicer pa sem bil včasih zelo zagret za ta šport. Med drugim sem aktiven pri pripravi dirk na dirkališču v Grobniku pri Reki, v nekdanji domačinski občini pa smo redno organizirali reljme in spretnostne vožnje za vse kategorije.

Pa se posvetiva strelskemu društvu. Začelniva z običajnim vprašanjem o njegovih začetkih. Gre za eno starejših društev, mar ne?

Strelska družina je v Trzinu nastala že kmalu po drugi svetovni vojni, a je v pedesetih letih zamrla. Obuditev tega

športa sega v zgodnja sedemdeseta, ko smo začeli streljati v dvorani kulturnega doma. Vilko in Peter Kralj ter Zvone Poje, Andrej Perne, Jože Šrih in jaz smo kot navdušenci začeli razmišljati o ustanovitvi nove strelske družine in ureditvi strelišča. Priložnost se je pokazala leto kasneje, ko sta nam predsednika krajevne skupnosti Ivan Orel in nato Matevž Štefe omogočila prostor pod kulturnim domom, kjer so bile zamenjane drvarnice. Udarniška akcija ureditve petsteznega strelišča je trajala tri mesece. Večino dela smo opravili sami, na pomoč pa so prišli tudi krajevni obrtniki in sponzorji, zlasti Mlinostroj, ki je priskrbel železna vrata. Najbolj zaslužen za nemoten potek del je bil Vilko Kralj, ki je kovinostugar, njegov bratranec Peter pa je opravil električarska dela. Najbolj so bila problematična tla, ki so bila zemeljska, morali pa smo tudi zabetonirati vrata. Zahvalili smo se Ivanki Pojetovi, ki je kot poslovodkinja Mer-

katorja omogočila priklop na elektriko. Nazadnje smo sami naredili avtomate za tarče in lahko smo začeli z redno dejavnostjo. Zaradi prostovoljnega dela je strelska družina dobila pravico do lastništva nad streliščem, vendar le dokler bo obstajala.

Kdaj ste začeli žeti prve tekmovalne uspehe?

Takratna Zveza telesno-kulturni zvezi (ZTKO) je krajevni skupnosti nakazovala finančna sredstva, cijo, kar je takrat zadoščalo za volunteersko delo, dobivali pa kaj denarja za vzgojo mladih. se začel najprej prvi vidni rezultati 1978 do leta 1984 smo imeli mladek. Bili smo najboljši v S. kategoriji pionirjev, mladinci in Bošganom Kraljem pa so celo vaki takratne SFRJ. Leta 1982 žavnem prvenstvu v Zenici nazmagali z državnim rekordom, pritožbi ekipe, ki je bila na 16. kvalificirani zaradi tehnične m. Tudi pritožba ni pomagala, na

pa so se veliko vilnosti žal, da n tam. Če ukrepal no žub no kon bili us fanje t in 6. mes

Verjetno

del za vas nekaj navdušenec del za glavo?

Na srečo se je leta 1982 v Trzinu ravnatelj osnovne šole Franc Br nas je zelo razbremenil, hkrati čil organizacijo tekmovalnj na v šolski telovadnici. Od leta 19 let zapored organizirali republi stvo, po zaslugi računalniškega ja" in ravnateljevega sina Greg kot prvi v državi uvedli rač dene rezultate. Ta računalniški bil uporabljen tudi na balkans stvu v Beogradu. Na republiški vih je bilo na razpolago 40 me vadnici in še 12 v zaklonišča. l bila zelo velika, saj je nastopal 500 tekmovalcev.

Po letu 1988 je nastopilo o dovanja dejavnosti strelske d Čemu?

V času pred osamosvojitvijo so predju zanimanja drugačne teme strukture družbenega življenja. le razpadati. V prvih letih drž vedelo, kdo pije in kdo plača ponovno zaživela leta 1993 in nastankom trzinske občine. P sko občino je strelsko društvo in izgubljalo na veljavi, ker p Domžal. Večkrat sem tudi raz bi vse skupaj pustil, a sem osta zaradi pionirjev, ki bi v tem p-

Na srečo pa je občina Trzin, kateri je njen paradni dvor. Upam, da bo tako

Ko smo že pri stroških, tudi oprema za strelca verjetno ni poceni. Strelstvo je v nasprotju s prepričanjem za tekmovalca zelo drag šport. Naj navedem okvirne podatke: jopič stane 1.000 nemških mark, hlače prav toliko, strelski rokav do 200 DEM, puška 2.000 DEM, ševlji do 500 DEM, zanemariti pa ne gre niti streliva. Še zlasti če gre za malokalibrsko orožje, ter stroškov prevoza in štartnin. Slednja za posameznega tekmovalca stane okrog 2.000 SIT, za ekipo pa 6.000 SIT.

vzgojo mladih tekmovalcev. Teh bi bilo lahko več, ampak nam tega ne dovoljuje kapaciteta strelišča.

To je veliko premajhno za vse, ki bi želeli streljati. Večkrat se zgodi, da nekdo pride, ampak se obrne, ker ni prostega mesta. Na uro se izmenja pet do šest strelcev s pištolo, s puško pa je ta čas še za pol ure daljši. Strelišče je odprto vsak dan od 18. do 21. ure.

Ekipe trenirajo (trikrat tedensko, ob ponedeljkih, sredah in petkih s pištolo, ob torkih, četrkih in sobotah pa s puško. Večkrat pa je program vadbe tudi spremenjen. Zaradi časovnih omejitev strelci večini vadijo sami, ampak to nima pravega učinka. V ekipi lahko strelce dobi pravi nasvet, dobro pa je tudi tekmovanje znotraj ekipe, saj se na ta način zmanjša trena na pravih tekmovaljih.

Kako bi po vašem mnenju najbolje rešili te težave?

Dogovarjamo se, da bi dobili v stalno uporabo zaklonske v osnovni šoli. Tam je prostora za 12 strelskih mest, kar bi bil velik korak naprej. Če bi bilo strelišče v šoli, bi lahko za ta šport navdušili številne mlade strelce, ki bi vadili v okviru strelskega krožka. Tako bi imela koristi društvo in šola. Š šolo bi lahko tudi sodelovali pri popravilih in obnovi. Pobožna dolgoletna želja SD Trzin pa je, da bi dobili pravo strelišče v bodočem športno-rekreativnem centru, ki naj bi ga zgradili v Trzinu. Društvo in občina si ga gotovo zaslužita. Lahko bi tudi razmišljali o lokaciji v nastajajočem naselju T3.

Majska številka Odseva bo sicer spet izšla z zamudo, njen izid pa bo najverjetneje sponadel s turnirjem odprtih vrat, ki ga pripravljate od 23. do 25. maja.

Gre za prvenstvo rekreativcev in prijateljev strelcev, tekmuje ali preizkusi orožje pa lahko vsak. Na strelišču pričakujemo od 50 do 60 strelcev, najboljši pa bodo dobili pokal in priznanja. Sicer pa so vrata našega strelišča odprta vsem vsak dan po 18. uri; vabim vse, da se nam pridružijo.

S to mislijo sva tudi končala pogovor, ki se je zavlekel dače v popoldne. Na študijski je že čakalo pozno kosilo in čas za slovo je bil več kot primeren, čeprav bi avtor lahko ustrelil še kakšnega – kozla.

Peter Zalokar

V katerih ligah nastopa Strelsko društvo Trzin in kakšne uspehe ste dosegali v zadnjem času?

Članska ekipa SD Trzin nastopa v 1. slovenski ligi zračno pištolo, v 2. ligi s standardno puško in v 3. ligi z standardno zračno puško. Ker nimamo primernega strelišča, v malokalibrskih kategorijah ne nastopamo. Letos smo se na državnem prvenstvu v streljanju z zračnim orožjem zelo dobro odrezali skoraj v vseh kategorijah. Srečko Vinko pa je s pištolo osvojil bronasto medaljo. Zlasti nas veseli napredek v mlajših kategorijah. V finalu 1. i. dopisne lige za državno prvenstvo v Ljubljani je trenutni predsednik društva Damijan Klopčič zmagal v serijski puški, Irena Perne Šinko pa s standardno zračno puško. Osvojili smo tudi dve zlati odličji med ekipami veteranov.

Kako je s članarino, koliko članov imate in kako se lahko dobro pripravite z vadbo ob tako omejenih prostorskih zmoglostih?

SD Trzin ima skupaj okrog 60 članov, aktivnih pa je tretjina, ostali so simpatizerji. Aktivni člani plačujemo po 6.000 SIT na leto, članarina za ostale pa je simbolična, zadnje dve leti pa je sploh nismo pobirali. Za tekoče stroške imamo dovolj denarja, saj ima društvo velik ugled v občini in ni težav s pridobivanjem sponzorjev. Ti vedo, da ne delamo za svoj žep, ampak izključno za

strelsko društvo pobere sredstev občine, namenjenih za rekreativne dejavnosti? Vseh bi res moralo biti strelsko društvo, no do kakšnih 90 odstotkov, saj ima kot edino v občini status kluba. Imamo izdeleženi program in dosegamo... Vendar pa se denar dejavnosti vsa društva in to je tudi... društvo bi moralo imeti sredstva, po načelu rotacije pa... upravičeno še do izdajne... Tako je na primer smučarsko... vredna sredstva za obnovo vrsto pa bi morali priti... kakšnih 2,5 milijona tolarjev... za strelišče s 36 mesti in 18... bi omogočalo organizacijo... tekmovalca za državno prvenstvo... za 10 kol, pri nas pa bi... ali dva ali tri na leto. Tekmovalci izvedli v enem dnevu... tekmovalo okrog 180 strelcev... 2.000 tolarjev po osebi pa... stroške društva... ali streliva. Ob tem pa bi... naši občini.

Na kaj let poteka tekmovanje Pokal Paternostra, ki že uživa ugledno javnostjo v Sloveniji. Pokal Paternostra organizira član našega društva Paternostra, ki je umrl v prometni nesreči. Tekmovanje je prvi vikend v letu pa se tako na sporedu že petič... s... saj pogosto prihajajo turisti. Tukaj moram... Slovenije... smo, ki po mojem... Morala bi biti posredni strelskimi družinami, društvi in... zelo slabo organizirana, program pa prilagojen željam in potrebam tekmovalcev. Pokal... redno, tedno pa se... olimpijski junak Raj... Debevec... prihajajo tudi iz... kakovosti tega tekmovalnega... letos Debevec ni... mesta.

Imajo udeleženci?... strelski telovadnici, 18 malokalibrskih strelskih mest... tekmovanja trajajo... sem omenil, bi... steni še 18 mest,... kolo bolj tekoče in... nimamo stroja za... ter projekcijski najeti zunaj, kar pa

LILJANA SMREKAR VADITELJICA REKREACIJE ZA ŽENSKE

Liljana Smrekar se je začela aktivno ukvarjati z otrodnostjo gimnastiko že pri šestih letih v Mariboru. Ko ji je bilo 16 let, se je s starši preselila v Ljubljano in s tovrstnim športom nadaljevala v ljubljanskem Narodnem domu. V pionirskih letih je bila republiška prvakinja na posameznih otrodnostih, kasneje pa je bila najboljša tudi med mladinkami. Slovenske telovadke so bile v takratni Jugoslaviji pri vrhu. V času njenega aktivnega udeleževanja v gimnastiki je delovala skupaj z znanimi slovenskimi telovadkami kot so Miro Cerar, Tine Šrot in Janez Brodnik. To so bili časi, ko je Miro Cerar dosegal največje uspehe. Med ženskami pa sta bili takrat uspešni Zdenka Cerar in Alenka Kovač. Seveda je bila moška gimnastična ekipa v takratnem času boljša od ženske. Liljana je s svojo tekmovalno kariero prenehala pri 19. letih, ker ji študij kemije ni dovoljeval, da bi še naprej redno trenirala. Posvelila se je trenerškemu delu in tako je bila kar nekaj časa trenerka za parterno gimnastiko in ritmiko. V letu 1979 se je začela ukvarjati

z gimnastiko rekreativno. Skupaj s še nekaterimi dekletki iz Trzina je najprej obiskovala gimnastiko v Mengšu. Ker je bilo za tovrstno telovadbo v Trzinu veliko zanimanja, je prevzela stvar v svoje roke in je za trzinska dekleta organizirala enkrat tedensko telovadbo v kulturnem domu. Od takrat, ko so v

Trzinu zgradili osnovno šolo, pa do danes ima svoj termin rekreacije za ženske vsako sredo v telovadnici osnovne šole. Za rekreacijo se vsako leto prijavi okrog 40 žensk, redno pa jih obiskuje 22 do 32. Tovrstna vadba ni utrudljiva in je zelo koristna, zato se jo udeležujejo tako mlade kot malo starejše. V svojih vrstah so imele tudi 70-letnice. Vse raziskave po svetu kažejo, da mora biti človek aktiven, da ohrani kondicijo in predvsem zdravje. V nekem domu starejših občanov so delali raziskavo, kaj pomeni gibanje v starejših letih. Primerjali so dve skupini, ki so ju ločili na »gibljive« in »negibljive«. »Gibljivi« so tri mesece redno vadili lažje vaje. Na koncu se je izkazalo, da so bili tisti, ki so vadili, za 10 let mlajši po gibljivosti in vzdržljivosti kot tisti, ki niso.

Tanja Prelovšek

V. OTROŠKA OLIMPIADA, V. TEK V SPOMIN NA PETRA LEVCA IN VELIKA VRTNA VESELICA

Športno društvo Trzin in Strelsko društvo Trzin prirejata v soboto, 02.06.2001, na ploščadi OŠ Trzin **DAN ŠPORTA** v Trzinu.

Športni prireditvi:

- V. otroška olimpiada z začetkom ob 10.00 uri
Prireditve bomo pripravili v sodelovanju z vrtcem Trzin. Na njej bodo sodelovali otroci vrtca Trzin in ostali predšolski otroci iz Trzina.
- V. tek v spomin na Petra Levca z začetkom ob 15.00 uri (prijave od 14.00 – 15.00 ure)
Vse Trzince in tekače iz ostalih slovenskih krajev vabimo, da se teka udeležite v čim večjem številu.

Zahavna prireditve:

- VESELICA S SREČELOVOM OB 18.00 URI IN OGLEDOM KVALIFIKACIJSKE NOGOMETNE TEKME SLOVENIJA : LUXEMBURG NA VELIKEM PLATNU.

S svojimi vložki bo prireditve popostril čarovnik Gregor, zahvala pa vas bosta tudi glashena predskupina in ansambel Igor in Zlati zvoki.

Športniki in strelci vas vabimo, da se nam pridružite!

Tanja Prelovšek

TURNIR V MALEM NOGOMETU

V popu praznovanj občinskega dne je športno društvo Trzin 19. 5. na asfaltnem igrišču v Trzinu s poslojem pripravilo turnir v malem nogometu. Turnir je bil namenjen otrokom in mladini. V turniru so sodelovali 8 ekip. V turniru so sodelovali ekipe iz Sablje. O turniru so podrobneje pisali v prihodnjem številu Odseva. Na turniru smo ugotovili, da je potrebno tudi v Trzinu narediti nekaj, kar kaže, da bi se v Trzinu razvijali športni tekmovalci. V Trzinu je potrebno narediti nekaj, kar rutina ni dovolj. V Trzinu je potrebno narediti nekaj, kar rutina ni dovolj.

opazovalce s strani. Ker je bil lep sončen dan, je marsikoga tudi zažejalo in za to so organizatorji pripravili tudi šotor v katerem so nudili tako in drugačno prvo pomoč.

Zupanc Rado

ŠAHOVSKI TURNIR V TRZINU

19. maja je bil v Trzinu v počastitev praznika naše občine šahovski turnir, na katerem je sodelovalo 46 igralcev in igralek. Zmagal je mednarodni mojster Hrešč Vladimir iz Zagreba (9 točk), drugi je bil mednarodni mojster Šoln Primož (7,5 točk), tretji pa mojstrski kandidat Babnik Igor (7 točk). Med ženskami je bila najboljša fide mojstrica Grošelj Petra (6 točk), ki je bila v skupnem na 5. mestu. Najboljši igralca domače sekcije sta bila Jukan Nesib (4,5 točk) in Zupanc Rado (4 točke). Trzinca Bajec Borut in Štefe Janko sta osvojila po 4,5 točk. Igrali smo pospešeni šah (2 x 15 minut), 9 krogov po švicarskem sistemu. Turnir je odpril naš župan in s prvo potezo sprožil priščen aplavz.

TRETJIČ PO POTEH OB MEJAH NAŠE OBČINE

V sredo, 3. junija, bo Turistično društvo Trzin pripravilo III. pohod po poteh ob meji. Pohod bo izjemoma kratek, saj bo trajal le 2 uri. Pohod bo izjemoma kratek, saj bo trajal le 2 uri. Pohod bo izjemoma kratek, saj bo trajal le 2 uri.

V sredo, 3. junija, bo Turistično društvo Trzin pripravilo III. pohod po poteh ob meji. Pohod bo izjemoma kratek, saj bo trajal le 2 uri. Pohod bo izjemoma kratek, saj bo trajal le 2 uri. Pohod bo izjemoma kratek, saj bo trajal le 2 uri.

pohod nadaljevali po poljskih poteh poševno do železniške postaje v Trzinu. Na tem delu poti se nam bodo lahko pridružili tisti, ki se bodo ob 8.45 zbrali pri gasilskem domu v Trzinu. Ob potoku Pšata se bomo sprehodili do posestva Emona na Pšati, od tam pa bomo med travniki in mokrišči nadaljevali do Dobrave, kjer je meja naše občine z MO Ljubljana. Na semaforiziranem križišču v Dobravi nas bodo ob 10.45 pričakali tisti, ki bodo želeli prehoditi le gozdni del poti. Čez Špruho se bomo povzpeli na Siraški vrh in najvišjo točko naše občine, nato pa se bomo mimo spomenika narodnemu heroju Cenu Štuparju čez Prevalce spustili mimo Severjevih studencev in Rakovnika pod Ovečjim brdom do Ongra. Ob 12.45 se nam bodo lahko pridružili tisti, ki se bodo zbrali na robu območja T-5, pri Bramarju nad Zarebrju. Skupaj se bomo po načrtovani gozdni poti napotili do gradu Jable, kjer bo ob 13.30 zbirališče vseh pohodnikov. Pod vodstvom konservatorke Damjane Pečnik si bomo ogledali obnovljiva dela na gradu, ob tem pa iz-

vedeli še kaj zanimivega o zgodovini tega gradu, nato pa se bomo vsi skupaj podali do brunarice v Dolgi dolini, kjer bo zaključek pohoda (naročili smo toplo malico).

Pot je označena z lesenimi tablicami, na katerih je vžgana kamnita sekirica. Pohodnikom svetujemo primerno obutev ter hrano in pijačo iz nahrbtnika. Na voljo bomo imeli spominske majice.

Informacije in prijave: Jožica Valenčak tel.: 724 85 22 in Rudi Schoss 724 28 07.

PLANINSKO DRUSTVO ONGER TRZIN

NOVICE IZ MLADINSKEGA ODSEKA:

MLADINSKI PLANINSKI TABOR KRNICA 2001

MLADINSKI ODSEK PD ONGER TRZIN
ORGANIZIRA LETOS SVOJ
MLADINSKI PLANINSKI TABOR
POD VELIKANI JULIJSKIM ALP:
ŠKRLATICO, PRISANKOM IN ŠPIKOM.

TABOR BO POTEKAL OD 21. DO 29. JULIA.

Planinske ture, igre, šaljiva tekmovanja, petje ob kitari, taborni ogenj in še in še!

Cena taborjenja je 24.000 SIT. Informacije: Emil (031) 570 533.

MURPHY IN ORGLICE

Deset prijavníc. V redu. Ravno pravníja skupina bo, sva si misli-la z Emilom, ko sva se pripravljala na sobotni izlet z mladimi planinci. Ob dogovorjeni uri je na parkirišču le eden. Lepa reč, menda si ne bodo vzeli akademske četrt, avtobus pa odpelje že

čez deset minut. Z zamudo pridrvita še dve, četrto pa 'snamemo' iz avta kar na postaji, ko ravno dirkamo na napačni avtobus. Zadnji hip spoznamo zmoto in počakamo na pravega. Na začetku Kamniške Bele nas pričakajo temni oblaki in mraz. Najmlajši moški predstavnik ugotovi, da je vse, kar poleg nahrátnika in malice ima, le poletna oprema – dolgi rokavi in hlače so ostali v očetovem avtu. Jaz ugotovim, da sem namesto pajkic v jutranji naglici pograbi-la umazano majico. Pa to ni res! Očitno bo danes z nami Murphy.

No, kasneje se neprijetni gospod posloví in začne se prijetni del izleta. Temni oblaki se pospravijo, sonce nas začne greti. Juhej! Najprej odrinemo do ostankov partizanske bolnice. Nato obiščemo slap Orglice in si tam privoščimo drugi izdatni počitek na soncu in ob prijetnem šumenju vode. O, raj na zemlji! Po kakšni debeli uri odkorakamo iz prvega raja v nasled-njega. Ogleđamo si Predaselj, nato pa odrinemo do Kamniške Bistrice in naprej po cesti navzgor do odcepa za spominski park. Otroci z zanimanjem poslušajo Emilove pripovedi o gorskih nesrečah in ljudeh, katerim v spominu so pritrjene plošče. Čaka nas samo še prijeten sestop, šaljivi klepet pri Titovi 'hiški', sladofed pri Jurju ... in smo na avtobusu. Murphy se nas spomni samo še takrat, ko bi se moral

moj film v fotoaparatu previti, a ga odpíranju zgrožena zagledam na st-lem. Grrr! pa kaj bi to. Izlet paje ve-darle bil super in prav žal je lahko listim šestim (in vsem ostalim), ki ostali doma.

Ni nujno tako slabo, kot je videti v hip. Ne grajaj jutra pred večerom.

IZ TRZINSKE CRNE KRONIKE

preberele »crne« dogodke našega vas rada obvestila, da nam podatke stalno rubriko redno posređujejo iz-ke postaje Domžale. Doslej je to pripravil gospod Franc Čučko. ki mesecu aprilu odšel na drugo delov-šo v Ljubljano. Iskreno se mu zah-« Odslej bo za nas »poskrbel« gos-«do Božič, jaz pa bom, kot vedno, še poskušala dodati kakšen ovinek.

04. 2001
OM V GRADBENI KONTEJNER
vedno se najdejo strastni zbiratelji enega orodja in aparatov. Tokrat je nec vlomil v gradbeni kontejner-ja SCT in olajšal podjetje za 000,00 SIT. Dejanje še raziskujemo.

04. 2001 in 20.04. 2001
IVINA DENARJA
vedno ropajo garderobne omare za-kih žensk. V prvem primeru je nez- prišel v poslovne prostore enega iz- podjetij IOC-e in delavki iz denarnice 20.000,00 SIT, pustil pa ji je doku- in denarnico – rahlo pošten lopov.

tem primeru je »barabon« izkoristil- skosti prodajalke v pekarni in ji iz- robe vzel 10.000,00 SIT.

PROMETNI NESREČI

ti so v aprilu obravnavali dve pro- nesreči z gmotno škodo. V obeh- jih so se »zaletavali« z osebnimi-abili, udeleženci pa niso bili poško-ani. Vzroka za nesreči sta bila nepra- menjava prometnega pasu in nepra-remik z vozilom. Povzročitelja sta- kovana z denarno kaznijo na kraju

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, nonola ...

ZDRAVKA RIHTERJA

se iskreno zahvalujemo Zdravstvenemu domu Domžale za pomoč pri lajšanju krute bolezní. Zahvaljujemo se tudi vsem darovalcem sveč in cvetja ter vsem, ki so nam izrazili sožalje. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so pokojnika pospremili na njegovi zadnji poti, še zlasti pa se zahvaljujemo govorniku za ganljive poslovilne besede ter godbi policije, pevcem in gospodu župniku.

Vsi njegovi

06. 04. 2001 in 13. 04. 2001
TATVINA BENCINA NA
BENCINSKEM SERVISU
Mislim, da imam vsaj kánek razumevanja za tistega, ki je kradeł gorivo. Najbrž je vo-hal majsko podražitev. Oba tatíča sta oško- dovala petrolevce v Trzinu za 12.000,00 SIT in zoper njiju so podali kazensko ovadbo na ODT.

10. 04. 2001
TATVINA KOLESA
Međuš, otroci! Zaklepajte kolesa! Izpred OŠ je neznanec ukradel odklenjeno gorsko kolo vijolične barve znamke Dakota.

11. 04. 2001
INTERVENCIJA V ZASEBNEM
PROSTORU

Med očetom in sinom je prišlo do prepira in prerivanja. Ker so policisti ugotovili, da gre za prekršek zoper javni red in mir, so krši- telja predlagali v postopek pri sodniku za prekrške.

19. 04. 2001
NAZNANIL GROŽNJE
Občan je zaprosil policijo za pomoč, ker ga je znanec že večkrat počakal pred stanovanjskim blokom in mu grozil.

28. 04. 2001
POŽAR V IOC-i
V skladištu podjetja Baloh je izbruhnil požar. Ogenj so pogasili gasilci iz CPV Količevo, Trzina, Domžal, Doba, Jarš. Rodice in Mengša. Gmotna škoda znaša več 10 milijonov tolarjev, vzroke požara pa še ugotavljajo.

OPOZORILO POLICIJE: Lastnike koles in koles z motorjem opozarjamo na večjo previdnost pri samozaščitnih ukrepih glede tatvin, saj v veliki meri sami pripomorejo k tatvini vozil teh ka- tegorij s tem, da jih pustijo odklenjena.

V.P.O.

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Med predništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek Maroli, zalo se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 7213-529).

Kaj se bo dogajalo v Trzinu in za vašo prireditev hodo izvedeli vsi Trzinci

02.06.	10.00	Športno društvo Trzin in Strelesko društvo Trzin	Dan športa v Trzinu (peta otroška olimpiada, peti tek v spomin na Petra Levca, velika vrtna veselica z ogledom kvalifikacijske nogometne tekme SLOVENIJA:LUXEMBURG)
02.06.	11.00	KUD Franc Kotar Trzin	Trzinska pomlad 2001: 2.letnik Vaidorfske gimnazije – Romeo in Julija

03.06.		Turistično društvo Trzin	Pohod ob mejah občine Trzin
09.06.	11.00	KUD Franc Kotar Trzin	Trzinska pomlad 2001: ženski pevski zbor Sirene
09.06.		Smučarsko društvo Trzin in Župnišče Trzin	pohod na Košutno
15. in 16.06.	17.00	Športno društvo Trzin	Maraton "25 ur" košarke na Duplici (Trzin - Mengeš - D. Kamnik)
16.06.	11.00	Kulturno-umetniško društvo Trzin	Trzinska pomlad 2001: Teater Cizamo - predstava Mega
16.06.		Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Izlet na
23.06.	11.00	Kulturno-umetniško društvo Trzin	Trzinska pomlad 2001: Ana Monroe - ulična gledališka p
23.06.		Gasilsko društvo Trzin	Zločin za kazen
23.06.		Gasilsko društvo Trzin	tekmovanje v gasilskem vodnem nogometu
24.06.		Turistično društvo Trzin	kresovanje v kamnolomu
24.06.		Občina Trzin, ZVS, KUD	občinska proslava ob dnevu državnosti in 10. obletnica trzi
24.06.		OŠ Trzin	bitke
24.06.		OŠ Trzin	zaključna prireditev - valeta za osmošolce in njihove starše
24.06.		Društvo prijateljev mladine	zaključek male šole
29.06.		Gasilsko društvo Trzin	svečana akademija ob 95-letnici gasilskega društva
30.06.	11.00	Kulturno-umetniško društvo Trzin	Trzinska pomlad 2001: Domžalska godba
30.06.		Gasilsko društvo Trzin	gasilska parada in veselica
Junij		Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet v Salzburg (ogled solnih rudnikov, Orlovo gnezdo, v
			igre, ogled Mozartove hiše)

NAPOVEDUJENJE:

junij	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	mladinski planinski tabor KRNICA 2001 (osnovnošolci)
avgust	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	mladinski planinski tabor KOBARID 2001 (srednješolci)

STALNA VABILA:

Društvo upokojencev Žerjavčki

Žerjavčki vabijo vse upokojence - člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Žerjavčki so začeli s pevskimi vajami. Kdor se jim želi pridružiti prijave zbira ga. Lučka Zupan

Strelsko društvo Trzin

Strelsko društvo vabi vse ljubitelje strelskega športa vsak dan od 18. do 20. ure na strelišče.

Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek

MO PD Onger Trzin vabi osnovnošolce, dijake in študente, da se jim pridružijo. Planinski krožek na OŠ Trzin je vsako s 15. uri v učilnici zemljepisa, dijaki in študenti pa se srečajo vsak drugi četrtek v mesecu v društveni hišici.

Športno društvo Trzin - Šahovska sekcija

LJUBITELJE ŠAHA vabimo VSAK PONEDELJEK ob 19.00 uri na srečanja šahistov v STARI ŠOLI Trzin. Informacije: 513 (Rado) ali 041 703-555 (Savo)

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo obvešča člane in vse, ki še niso člani, da imajo vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri v prostorih stare OŠ Trzin, Mengeška 22. Vse veterane vojne za Slovenijo vabijo, da naj se jim pridružijo.

mesnica **TRZIN** Trzin

ARMAJ

V poletnem času vam nudimo pestro izbiro mesa za na žar ter ostalih mesnih dobrot

odprto:
torek - petek od 8.00 do 19.00
sobota od 7.00 do 13.00, ponedeljek zaprto

tel.: 01-722 03 40

BAHNE®

Zakaj tehnični pregledi v obrtni coni TRZIN?

Med pregledom si lahko poslužate z asvožnimi napitki!

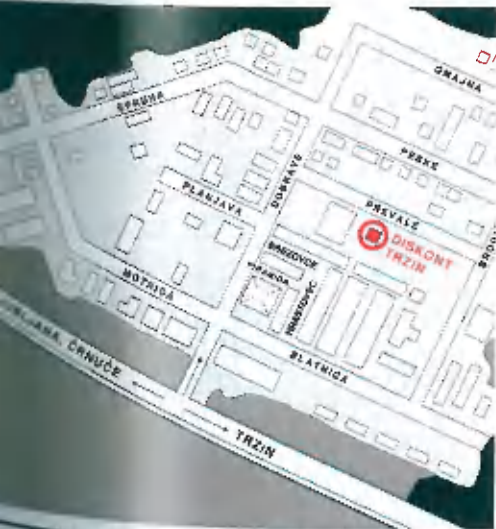

blizino
brez čakanja
prijazno osebje

Blatnica 3a, IOC Trzin
telefon 01 562 18 13

Trgovska podjetje MTMESA d.o.o., Dobrave 6, 1236 Trzin
IOC Trzin, tel.: 562-12-83

Ponujamo izjemno ugodne akcijske cene blaga za praznične dni. Akcija traja od 25.5. 200. do razprodaje zalog.

m.p.c. (napake v listu so možne)

olja Cekin, rastlinsko	1l, stekl.	189.90 SIT
brezalkoholna pijača Fruć (vsi okusi)	1,5l, PVC	149.90 SIT
alpsko mleko LM 1,6% in 3,2 %	1l	139.90 SIT
brezalk. pij. Kewin - pomar., ace, cola	1,5l	89.90 SIT
olja Friola	2l, PVC	399.90 SIT
kremni namaz z lešniki Nussena	400 g	199.90 SIT
kompot breskev Eli	820 g	169.90 SIT
video kaseti TDX XQ 160 min		499.90 SIT

Sasja MEHLE

NATA
 Turistična agencija z licenco
 Iška 129/a, 1292 IG
 tel: 01 286 24 38, fax: 286 37 61
 e-mail: nata@nata-int.si

POČITNICE - POSEBNO UGODNO - AKCIJA!

Hotel Olympia (-*-), Vadice

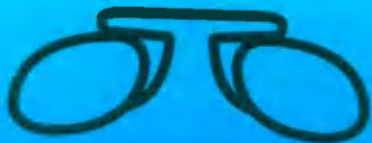
termin	7x polpenzion	otroci do 9 let na dodatnem ležišču	otroci 9 - 12 let na dodatnem ležišču
do 2.6.2001, od 29.9.2001	19.800,00 SIT	11.500,00 SIT	16.200,00 SIT
2.6. - 30.6., 1.9. - 29.9.	26.000,00 SIT	14.500,00 SIT	21.800,00 SIT
30.6. - 14.7., 25.8. - 1.9. 14.7. - 25.8.	48.500,00 SIT 60.400,00 SIT	25.800,00 SIT 31.800,00 SIT	36.200,00 SIT 44.500,00 SIT

Hotel Millenium (-*-*-), Opatija

do 14.7. od 25.8.	78.600,00 SIT
14.7. - 25.8.	84.600,00 SIT

Nudimo vam tudi letensko križanje z ladjo "Siba" (na vikend) po južni Dalminiji - 7 dni polpenzion 69.900,00 SIT

OPTIKA
Martina Škofic
 Ljubljanska 87, Domžale
 Tel. 721-40-06

Delovni čas:
 vsak dan od 9.00 do 12.00
 in 13.00 do 18.00
 sobota 11.00 - 2.00

Štefeta 2A, P.J. Mengeš
 tel. 721-40-06

GORENC s.p. telefon: 01 721-38-93
 Mengeska 71, Trzin GSM: 041 644-121

Popravila: - TV sprejemnikov,
 - PC monitorjev,
 - audio naprav.

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

HP HUBAT PE...
 Dobrešna 75, 1236 Trzin

NA VRTNARIJI VAM NUDIMO:

- travniški servis 130 - 230
- stružnje, fontane 180
- pokončne polarnonje 200 - 300
- vodotokne - v lončaku 100
- v skrinjpacu 70

IZBIRA - UGODNE CENE

Telefon: 01 / 723 09 00 www.hp-co.si

Čistilni servis

Primož Zorec s.p.
 Depala vas 5, Domžale
 Tel.: 01/72 41 657, 041/695 339, 01/72 42 000

Čistimo: • vse vrste oblačil - tudi usnje • vse vrste preprog • vse vrste zavese (tlačne, navadne zavese) • tapisine in tople porde (ar) • ...

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vseh vrst oblačil z vseh strani. Odprta imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 14h.

Čistilni servis Zorec

AVTOSERVIS IN AVTOMATSKA AVTOPRAVILA

Štefeta 2, 1234 Mengeš
 Fax 01 737 141 Telefon 01 737 289

Prodaja in montaža vseh vrst avtomobilskih ploščadi, gošnja in avtomatska pralnica

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve

Hubatova 78, 1236 Trzin, Tel.: 01/721-40-03

je v trgovini z modno konfekcijo "NAOMI", Kidričeva 12, 1236 Trzin (pri Pizzeriji in špagetariji Da Mattia, trgovini Flis in nasproti mesnice Arvaj oz. papirnice Čačke) odprta zbiralnico za čiščenje, pranje in konfekcijska popravila

Z dolgoletno tradicijo vam nudimo hitre in kakovostne usluge za:

• kemično čiščenje vseh tekstilnih izdelkov

• impregnacijo SCOTCHGARD za vsa vrhinja in športna oblačila

• pranje in likanje posteljnine, zavese ...

• globinsko čiščenje lamelnih zavese

• globinsko čiščenje vseh vrst in velikosti preprog

• čiščenje usnjenih izdelkov

• vsa konfekcijska popravila

Trgovina Naomi je odprta od ponedeljka do petka od 12.00 do 19.00 ure
 ob sobotah od 09.00 do 13.00 ure

Tel. št. NAOMI 01 724 15 11

Se priporočamo!

NEGA OBRAZA IN TELES

- shušjevalni in anticelulitni programi
- depilacija
- trajna odstranjevanje dlak
- solarij

NARAVNA NEGA NOHTOV JESSICA

JEMČEVA 14C, 1236 TRZIN

NAROČANJE

telefon: 72 44 112, GSM: 031 554-009

GOSTILNA
NAROBÉ

72 10 417
 72 14 994

Spoznajte bogastvo okusov domače slovenske kuhinje. Pridite in uživajte v jedeh pripravljenih z ljubeznijo.

Preizkusite tudi založenost naše vinske kleti z najboljšimi slovenskimi vini.